

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΟΡΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ ΕΝΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Μονάδα Επιστημονικής Τεκμηρίωσης και Ανάλυσης (Μ.Ε.Τ.Α.), στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, ανέλαβε την πρωτοβουλία και προχώρησε στη μετάφραση του Γλωσσαρίου Δημοσιονομικών Όρων από την έκδοση "Managing Public Expenditure" του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.), μετά από έγκριση του ανωτέρω οργανισμού. Το γλωσσάριο περιέχει δημοσιονομική ορολογία στην Αγγλική και Ελληνική γλώσσα.

Στόχος της προσπάθειας είναι η εξοικείωση ενός ευρύτερου αριθμού συναδέλφων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών με τη δημοσιονομική ορολογία.

Η μετάφραση των όρων έγινε από τη συνάδελφο - υπάλληλο της Διεύθυνσής μας κ. Μαρία Σαμιωτάκη (ΠΕ Μεταφραστών) και για το λόγο αυτό τυχόν παρατηρήσεις για μη σωστή απόδοση είναι ευπρόσδεκτες.

Τέλος, οφείλουμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στο Γενικό Γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής κ. Γεώργιο Κουρή, ο οποίος ενέκρινε την εκτύπωση και διανομή του γλωσσαρίου σε υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Ο Διευθυντής της Μ.Ε.Τ.Α.

Θωμάς Σακκάς

1. accountability

A government policy or management concept that means (i) politicians and public officials have to respond periodically to questions concerning their activities (answerability) and (ii) must be held responsible for the exercise of the authority provided to them. For effective accountability, clear lines of responsibility must be firmly established and consistently maintained. Accountability measures should address three questions: accountability by whom; accountability for what; and accountability to whom. To ensure that accountability is properly enforced, there is a need for predictable and meaningful consequences related to performance. In the public sector, accountability of individual officials, within their organisation and to external controlling bodies, is applied most often to how money has been spent and what results have been achieved. Crucial too in democratic systems is the general accountability of ministers to parliament and to the public at large.

2. accounting

The theory and systems of organizing and summarizing information about financial and economic activities. Good accounting systems are essential for budget management, financial accountability and efficient decision-making. *See also accounting basis and accounting system.*

1. υποχρέωση λογοδοσίας

Κυβερνητική πολιτική ή διοικητική έννοια που σημαίνει: i) οι πολιτικοί και οι δημόσιοι λειτουργοί οφείλουν να απαντούν περιοδικά σε ερωτήματα σχετικά με τις δραστηριότητές τους (λογοδοσία), ii) πρέπει να φέρουν την ευθύνη για την άσκηση της εξουσίας που τους έχει παρασχεθεί. Για να γίνεται αποτελεσματική απόδοση ευθυνών, θα πρέπει να τεθούν και να τηρηθούν με συνέπεια σαφή όρια ευθύνης. Επιπλέον, θα πρέπει να δίδεται απάντηση σε τρεις ερωτήσεις: «λογοδοσία από ποιον; για ποιο θέμα; και σε ποιον;». Για να εξασφαλιστεί ότι η απόδοση ευθυνών εφαρμόζεται με το σωστό τρόπο, χρειάζεται να προβλεφθούν οι συνέπειες της άσκησης εξουσίας σε σχέση με την απόδοση. Στο δημόσιο τομέα, η λογοδοσία των υπαλλήλων στην υπηρεσία τους, καθώς και στις υπηρεσίες που ασκούν εξωτερικό έλεγχο, αφορά συχνότερα στο πώς έχουν δαπανηθεί τα χρήματα και στα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί. Επίσης, η λογοδοσία των υπουργών στη Βουλή και στο λαό αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά του δημοκρατικού συστήματος.

2. λογιστική

Η θεωρία και τα συστήματα οργάνωσης και σύνοψης πληροφοριών που αφορούν σε χρηματοοικονομικές και οικονομικές δραστηριότητες. Τα καλά λογιστικά συστήματα είναι απαραίτητα για τη διαχείριση του προϋπολογισμού, την απόδοση οικονομικών ευθυνών και την αποτελεσματική λήψη αποφάσεων. *Βλ. επίσης λογιστική βάση και λογιστικό σύστημα.*

3. accounting basis

Defined in IFAC (2000) as "the body of accounting principles that determine when the effects of transactions or events should be recognised for financial reporting purposes. It relates to the timing of the measurements made, regardless of the nature of the measurement." There are many variations of the basis of accounting. IFAC identifies two basic reference points (cash and accrual) and two variations (modified cash and modified accrual) in the spectrum of accounting bases. Cash-based accounting systems recognise transactions and events when cash is received or paid. Accrual-based systems recognise transactions or events at the time economic value is created, transformed, exchanged, transferred, or extinguished and when all economic flows (not just cash) are recorded. Certain modifications of the cash basis recognise receipts and disbursements committed in the budget year and allow a specified period after year-end for payments of these to be recorded and reported (the so-called "complementary period"). Under certain modifications of the accrual-based methods, physical assets are expensed at the time of purchase.

4. accounting controls

Procedures and documentation concerned with safeguarding of assets, the conduct and recording of financial transactions and the reliability of financial records. They are frequently based on standards issued by the ministry of finance or the supreme audit institution to ensure comparability of accounting practices across all ministries and conformity with national and / or international conventions.

3. λογιστική βάση

Στο IFAC (2000) ορίζεται ως «το σύνολο των λογιστικών αρχών που καθορίζουν πότε τα αποτελέσματα μιας συναλλαγής ή ενός γεγονότος θα πρέπει να αναγνωρίζονται για το σκοπό της σύνταξης οικονομικών εκθέσεων. Αφορά στο συγχρονισμό των μετρήσεων που πραγματοποιούνται, ανεξάρτητα από το είδος της μέτρησης». Υπάρχουν πολλές παραλλαγές του όρου «λογιστική βάση». Το IFAC προσδιορίζει δύο βασικά σημεία αναφοράς (το ταμειακό και το δεδουλευμένο) και δύο παραλλαγές (τροποποιημένο ταμειακό και τροποποιημένο δεδουλευμένο) στο φάσμα των λογιστικών βάσεων. Τα λογιστικά συστήματα που βασίζονται στις ταμειακές συναλλαγές αναγνωρίζουν συναλλαγές και γεγονότα όταν εισπράττονται ή καταβάλλονται μετρητά. Τα λογιστικά συστήματα που βασίζονται στις συναλλαγές επί των δεδουλευμένων αναγνωρίζουν συναλλαγές ή γεγονότα τη χρονική στιγμή που η οικονομική αξία δημιουργείται, μετατρέπεται, ανταλλάσσεται, μεταφέρεται ή εξαλείφεται και όταν καταγράφεται όλη η οικονομική ροή (όχι μόνο του ρευστού χρήματος). Ορισμένες τροποποιήσεις του ταμειακού λογιστικού συστήματος αναγνωρίζουν τις εισπράξεις και τις πληρωμές που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια της διαχειριστικής χρήσης και επιτρέπουν την καταγραφή και αναφορά γι' αυτές τις καταβολές μέσα σε μια καθορισμένη χρονική περίοδο μετά τη λήξη της χρήσης (η επονομαζόμενη «συμπληρωματική περίοδος»). Σύμφωνα με ορισμένες τροποποιήσεις του λογιστικού συστήματος επί των δεδουλευμένων, τα φυσικά στοιχεία του ενεργητικού δαπανώνται κατά το χρόνο της αγοράς.

4. λογιστικοί έλεγχοι

Διαδικασίες και τεκμηριώσεις αναφορικά με τη διασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων, τη διενέργεια και καταγραφή οικονομικών συναλλαγών, καθώς και την αξιοπιστία των οικονομικών αρχείων. Συχνά πραγματοποιούνται με βάση τα πρότυπα που έχουν τεθεί από το Υπουργείο Οικονομικών ή το ανώτατο ελεγκτικό όργανο, με σκοπό τη διασφάλιση συγκρισιμότητας των λογιστικών πρακτικών που ακολουθούνται σε όλα τα

υπουργεία και τη συμμόρφωσή τους με τις εθνικές και / ή τις διεθνείς συμβάσεις.

5. accounting system

The set of accounting procedures, internal mechanisms of control, books of account, and plan and chart of accounts that are used for administering, recording, and reporting on financial transactions. Systems should embody double entry bookkeeping, record all stages of the payments and receipts process needed to recognise accounting transactions, integrate asset and liability accounts with operating accounts, and maintain records in a form that can be audited.

6. accounts payable / receivable

Money owed to / by suppliers / customers.

7. accrual accounting

See accounting basis.

8. accrual-based budget (accrual budgeting)

This term can be interpreted in two ways: (i) budgetary documents that include in addition to cash-based appropriations accrual accounting information; or (ii) budgetary appropriations based on accrual accounting information, e.g. including provision for depreciation. In the United Kingdom, accrual accounting / budgeting is referred to as resource accounting / budgeting.

5. λογιστικό σύστημα

Το σύνολο των λογιστικών διαδικασιών, των εσωτερικών μηχανισμών (διοικητικού) ελέγχου, των βιβλίων λογαριασμών και του λογιστικού σχεδίου, που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση, την καταγραφή και την αναφορά επί των οικονομικών συναλλαγών. Τα συστήματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν το διπλογραφικό σύστημα τήρησης βιβλίων, να καταγράφουν όλα τα στάδια της διαδικασίας των πληρωμών και των εισπράξεων που απαιτούνται για την αναγνώριση λογιστικών συναλ-λαγών, να ενοποιούν τους λογαριασμούς ενεργητικού και παθητικού με τους λειτουργικούς λογαριασμούς και να τηρούν αρχεία σε μορφή που να μπορεί να ελεγχθεί.

6. λογαριασμοί πληρωτέοι / εισπρακτέοι

Χρηματικά ποσά που οφείλονται σε / από προμηθευτές / πελάτες.

7. λογιστική με βάση τα δεδουλευμένα έσοδα και έξοδα

Βλ. λογιστική βάση.

8. κατάρτιση προϋπολογισμού με βάση τα δεδουλευμένα έσοδα και έξοδα

Αυτός ο όρος μπορεί να ερμηνευτεί με δύο τρόπους: i) έγγραφα του προϋπολογισμού που περιλαμβάνουν, εκτός από ταμειακές πιστώσεις, λογιστικές πληροφορίες με βάση τα δεδουλευμένα (έσοδα και έξοδα) ή ii) πιστώσεις προϋπολογισμού που βασίζονται σε λογιστικές πληροφορίες με βάση τα δεδουλευμένα (έσοδα και έξοδα), π.χ. συμπεριλαμβανομένης της πρόβλεψης για αποσβέσεις. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, η λογιστική / κατάρτιση του προϋπολογισμού με βάση τα δεδουλευμένα έσοδα και έξοδα αναφέρεται ως λογιστική / κατάρτιση προϋπολογισμού με βάση τους πόρους.

9. acquis communautaire

Comprises the entire body of European Community legislation that has accumulated, and been revised, over the last 40 years. It includes the founding Treaty of Rome as revised by the Single Act and the Treaty of Maastricht and Treaty of Amsterdam; all the regulations and directives passed by the Council of Ministers; and the judgements of the European Court of Justice.

10. activity

In terms of expenditure classification, an activity is a subdivision of a programme with specific objectives and outputs, thus facilitating the measurement and management of performance.

11. activity-based costing (ABC)

A costing approach that specifically addresses the problem of overhead cost allocation. ABC differs from traditional cost allocation by seeking to identify the cost driver for a particular category of overhead, rather than simply applying an arbitrary allocation basis.

12. administrative controls

Non-financial procedures and records of ministries which ensure compliance with rules on:

- appointment, promotion, pay, and disciplining of personnel;
- public procurement (bids, tenders, contract management, etc.);
- equal opportunities for minority groups;
- the handling of information flows;
- travel and entertainment allowances, etc.

9. κοινοτικό κεκτημένο

Περιλαμβάνει ολόκληρο το κείμενο της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που έχει συγκεντρωθεί και αναθεωρηθεί τα τελευταία 40 χρόνια. Συμπεριλαμβάνει την ιδρυτική Συνθήκη της Ρώμης, όπως αναθεωρήθηκε από την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, καθώς και τη συνθήκη του Μάαστριχτ και του Άμστερνταμ, όλους τους κανονισμούς και τις οδηγίες που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο Υπουργών της Ε.Ε., όπως επίσης και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

10. δραστηριότητα

Από την άποψη της ταξινόμησης των δαπανών, μια δραστηριότητα αποτελεί την υποδιαίρεση ενός προγράμματος που έχει συγκεκριμένους αντικειμενικούς στόχους και παραγωγικά αποτελέσματα. Έτσι, διευκολύνεται η μέτρηση και η διαχείριση της απόδοσης.

11. κοστολόγηση βάσει δραστηριότητας (ABC)

Μια προσέγγιση κοστολόγησης που αντιμετωπίζει συγκεκριμένα το πρόβλημα του επιμερισμού των γενικών εξόδων. Το ABC διαφέρει από τον παραδοσιακό επιμερισμό του κόστους, επιδιώκοντας να προσδιορίσει την αιτία του κόστους για μια συγκεκριμένη κατηγορία γενικών εξόδων, παρά χρησιμοποιώντας απλώς μια αυθαίρετη βάση επιμερισμού.

12. διοικητικοί έλεγχοι

Μη οικονομικές διαδικασίες και αρχεία των υπουργείων, τα οποία εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς για τα ακόλουθα θέματα:

- διορισμών, προαγωγών, πληρωμών και πειθάρχησης του προσωπικού
- δημόσιων προμηθειών (πλειοδοσίες, προσφορές, διαχείριση συμβάσεων, κ.λπ.)
- ίσων ευκαιριών για τις ομάδες μειονοτήτων
- διαχείρισης της ροής πληροφοριών
- επιδομάτων για ταξίδια, ψυχαγωγία, κ.λπ..

13. Agenda 2000

Single framework in which the European Commission outlines the broad perspective for the development of the EU and its policies beyond the turn of the century; the impact of enlargement on the EU as a whole; the Opinions on membership applications from the candidate countries; and the future financial framework for 2000-2006.

14. aid-in-kind

Flows of goods and services with no payment in money or debt instruments in exchange. In some cases, so-called "commodity aid" goods (such as grain) are sold and the receipts transferred to the budget. More commonly, the receipts are transferred through a special fund.

15. allocative efficiency

Refers to the capacity of the government to allocate resources and select programmes and projects in conformity with its objectives. In economic theory, allocative efficiency, also called "Pareto efficiency", occurs when resources are allocated in such a way that any change in the amounts or type of outputs currently produced would make someone worse off.

16. allotment

Either synonymous with apportionment or a particular stage in the procedure for distributing budget funds among spending units. *See also apportionment.*

13. Πρόγραμμα Δράσης 2000

Ενιαίο πλαίσιο, στο οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σκιαγραφεί την ευρεία προοπτική ανάπτυξης της Ε.Ε. και της πολιτικής της μετά την αλλαγή του αιώνα, καθώς και τις επιπτώσεις της διεύρυνσης στην Ε.Ε. ως σύνολο. Επιπλέον, σκιαγραφούνται απόψεις σχετικά με τις αιτήσεις ένταξης στην Ε.Ε. από τις υποψήφιες χώρες, όπως επίσης και το μελλοντικό χρηματοοικονομικό πλαίσιο για την περίοδο 2000-2006.

14. αρωγή σε είδος

Ροή αγαθών και υπηρεσιών, χωρίς να συνοδεύεται από πληρωμή σε χρήματα ή χρεωστικούς τίτλους ως αντάλλαγμα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα λεγόμενα αγαθά «εμπορευματικής βοήθειας» (όπως είναι τα δημητριακά) πωλούνται και οι εισπράξεις μεταφέρονται στον προϋπολογισμό. Συνηθέστερα, οι εισπράξεις μεταφέρονται μέσω ενός ειδικού ταμείου (κεφαλαίου).

15. επιμεριστική αποδοτικότητα

Αναφέρεται στην ικανότητα της κυβέρνησης να επιμερίζει τους πόρους και να επιλέγει προγράμματα και έργα σύμφωνα με τους αντικειμενικούς της στόχους. Στην οικονομική θεωρία, υπάρχει επιμεριστική αποδοτικότητα, η οποία επίσης ονομάζεται και «αποδοτικότητα κατά τον Pareto», όταν οι πόροι επιμερίζονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε η οποιαδήποτε αλλαγή στα ποσά ή στον τύπο των τρεχόντων παραγωγικών αποτελεσμάτων θα επιδείνωνε την οικονομική κατάσταση κάποιου.

16. καταμερισμός

Είτε συνώνυμο του όρου κατανομή είτε ένα συγκεκριμένο στάδιο στη διαδικασία διανομής των κονδυλίων του προϋπολογισμού μεταξύ των μονάδων-υπηρεσιών που πραγματοποιούν δαπάνες.

Βλ. επίσης κατανομή.

17. apportionment

Authorisations or distributions of funds generally made by the ministry of finance to line ministries and other spending units permitting them to either commit or pay out funds, or both, within a specified time period and within the amounts appropriated and authorised. *See also warrant.*

18. appraisal

Examination of the details of a policy proposal or capital investment project on the basis of an analysis of its economic, financial and other effects. Policy / project appraisal is sometimes called ex ante evaluation.

19. appropriation

Refers to an authority granted under a law by the legislature to the executive to spend public funds, up to a set limit, for a specified purpose. Annual appropriations are made through annual budget laws or, in some countries, separate appropriation acts consistent with the budget. Supplementary budgets / appropriations are sometimes granted subsequent to the annual law if the annual appropriation is insufficient to meet the specified purpose. The term "standing appropriation" is sometimes used to define an authority extending beyond a single budget year under separate legislation (such as social security legislation). In most countries, agencies and departments require specific executive authorisation ("apportionment, allotment, or warrant") to actually incur an obligation against an appropriation.

17. κατανομή

Εγκρίσεις ή διανομές κονδυλίων που πραγματοποιούνται γενικά από το Υπουργείο Οικονομικών ώστε να χρηματοδοτηθούν υπουργεία και άλλες μονάδες-υπηρεσίες που πραγματοποιούν δαπάνες, επιτρέποντάς τους είτε να δεσμευτούν (για πληρωμή) είτε να καταβάλλουν κονδύλια ή και τα δύο, μέσα σε μια καθορισμένη χρονική περίοδο και στα πλαίσια των ποσών τα οποία έχουν διατεθεί και εγκριθεί. *Βλ. επίσης ένταλμα.*

18. εκτίμηση

Εξέταση των λεπτομερειών μιας πρότασης σε σχέση με την πολιτική που ακολουθείται ή ενός προγράμματος κεφαλαιουχικών επενδύσεων, με βάση την ανάλυση των οικονομικών, χρηματοοικονομικών και άλλων επιπτώσεών τους. Η εκτίμηση μιας πολιτικής / ενός προγράμματος ονομάζεται, ορισμένες φορές, εκ των προτέρων αξιολόγηση.

19. πίστωση (προϋπολογισμού)

Αναφέρεται στην εξουσιοδότηση που παρέχεται, βάσει νόμου, από το νομοθετικό σώμα στη διοίκηση ενός οργανισμού να δαπανά δημόσιο χρήμα, μέχρι ενός καθορισμένου ορίου, για ένα συγκεκριμένο σκοπό. Οι ετήσιες πιστώσεις πραγματοποιούνται διαμέσου της νομοθεσίας που αφορά στον ετήσιο προϋπολογισμό ή, σε ορισμένες χώρες, μέσω ξεχωριστών νόμων για τις πιστώσεις σύμφωνα με τον προϋπολογισμό. Συμπληρωματικοί προϋπολογισμοί / πιστώσεις παρέχονται μερικές φορές μετά από την ετήσια νομοθεσία, εφόσον οι ετήσιες πιστώσεις είναι ανεπαρκείς για την εκπλήρωση του συγκεκριμένου σκοπού. Ο όρος «πάγια πίστωση», ορισμένες φορές, χρησιμοποιείται για να προσδιορίσει την εξουσιοδότηση που εκτείνεται πέρα από ένα μόνο οικονομικό έτος, βάσει ξεχωριστής νομοθεσίας (όπως η νομοθεσία για την κοινωνική ασφάλιση). Στις περισσότερες χώρες, οι υπηρεσίες και οι Διευθύνσεις απαιτούν συγκεκριμένη εκτελεστική αρμοδιότητα («κατανομή, κατάμερισμός ή ένταλμα») ώστε να προβούν πραγματικά στην ανάληψη μιας υποχρέωσης έναντι πίστωσης.

20. arrears

Amounts that have not been paid or received by the date specified in a contract or within a normal commercial period. Payment arrears may arise from non-payment by government ministries / agencies in areas such as bills due from suppliers, salaries due, transfers, or debt repayment costs. Tax arrears are taxes due to government but not paid.

21. assets

Property functioning as a store of value over which ownership rights are enforced by institutional units, individually or collectively, and from which economic benefits may be derived by holding them or using them over a period of time. "Tangible" assets may either be financial (e.g. cash or government securities) or physical (e.g. buildings, roads, national parks, etc.). Assets may also be "intangible" such as copyright or mineral exploitation rights.

22. attestation audit

See audit.

23. attribution

Deciding how much of the outcome is truly attributable to a policy measure or government expenditure programme, rather than to other influences. It is one of the most challenging tasks in an evaluation study.

20. καθυστερούμενα (ληξιπρόθεσμα)

Ποσά που δεν έχουν καταβληθεί ή εισπραχθεί έως την ημερομηνία που έχει καθοριστεί σε σύμβαση ή κατά τη διάρκεια μιας κανονικής εμπορικής περιόδου. Οι καθυστερούμενες πληρωμές μπορεί να προ-κύψουν από τη μη καταβολή χρημάτων από υπουργεία / κρατικές υπηρεσίες, σε τομείς όπως οφειλόμενοι λογαριασμοί από προμηθευτές, οφειλόμενοι μισθοί, μεταφορές ποσών ή έξοδα για εξόφληση οφειλής. Οι καθυστερούμενοι φόροι είναι φόροι απαιτητοί από την κυβέρνηση, οι οποίοι δεν έχουν καταβληθεί.

21. περιουσιακά στοιχεία (ή ενεργητικό)

Περιουσία, η οποία λειτουργεί ως μέσο αποθήκευσης αξίας και επί της οποίας εφαρμόζονται δικαιώματα ιδιοκτησίας από θεσμικές μονάδες, μεμονωμένα ή συλλογικά. Από την κατοχή ή τη χρήση περιουσιακών στοιχείων, κατά τη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου, μπορεί να προέλθουν οικονομικά οφέλη. Τα «υλικά» περιουσιακά στοιχεία μπορεί να είναι είτε οικονομικά (π.χ. μετρητά ή κρατικά χρεόγραφα) είτε φυσικά (π.χ. κτίρια, δρόμοι, εθνικά πάρκα, κλπ). Τα περιουσιακά στοιχεία μπορεί επίσης να είναι και «άυλα», όπως δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή δικαιώματα εκμετάλλευσης ορυκτών και μεταλλευμάτων.

22. έλεγχος πιστοποίησης

Βλ. έλεγχος.

23. απόδοση ιδιοτήτων

Η απόφαση (κρίση) σχετικά με το κατά πόσο ένα αποτέλεσμα πρέπει πραγματικά να αποδοθεί σε ένα μέτρο πολιτικής ή σε ένα πρόγραμμα κρατικών δαπανών παρά σε άλλες επιδράσεις. Αποτελεί μια από τις πιο ενδιαφέρουσες εργασίες σε μια μελέτη αξιολόγησης.

24. audit

Expert examination of legal and financial compliance or performance, carried out to satisfy the requirements of management (internal audit), or an external audit entity, or any other independent auditor, to meet statutory obligations (external audit). A particular task of internal audit is to monitor management control systems and report to senior management on weaknesses and recommend improvements. The scope of audits varies widely, as does the terminology in this area, and includes (according to the auditing standards prepared by the International Organisation of Supreme Audit Institutions (INTOSAI)):

1) Financial audit (regularity audit) comprising:

- Attestation of financial accountability of accountable entities, involving examination and evaluation of financial records and expression of opinions of financial statements.
- Attestation of financial accountability of the government administration as a whole.
- Audit of financial systems and transactions including an evaluation of compliance with applicable statutes and regulations.
- Audit of internal control and internal audit functions.
- Audit of the probity and propriety of administrative decisions taken within the audited entity.
- Reporting of any other matters arising from or relating to the audit that the SAI considers should be disclosed.

Note that the first two items above are commonly known as attestation audit. The third and fifth items are commonly known as compliance audit.

24. έλεγχος

Εξειδικευμένη εξέταση της νομικής και οικονομικής συμμόρφωσης ή απόδοσης, που πραγματοποιείται ώστε να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της διοίκησης (εσωτερικός έλεγχος) ή ενός εξωτερικού ελεγκτικού φορέα ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου ελεγκτή, για την εκπλήρωση νομοθετημένων υποχρεώσεων (εξωτερικός έλεγχος). Μια συγκεκριμένη εργασία του εσωτερικού ελέγχου είναι να επιθεωρεί τα ελεγκτικά συστήματα της διοίκησης και να αναφέρει στην ανώτερη διοίκηση τις αδυναμίες, καθώς και να προτείνει βελτιώσεις. Το πεδίο δράσης του ελέγχου ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό, όπως συμβαίνει και με την ορολογία σ' αυτόν τον τομέα και, σύμφωνα με τα πρότυπα ελέγχου που ορίζονται από το Διεθνή Οργανισμό Ανώτατων Ελεγκτικών Οργάνων (INTOSAI), συμπεριλαμβάνει:

1. Τον οικονομικό έλεγχο (έλεγχος κανονικότητας), που περιλαμβάνει:
 - Πιστοποίηση της ανάληψης οικονομικών ευθυνών από υπόλογους φορείς, η οποία συνεπάγεται την εξέταση και αξιολόγηση των οικονομικών αρχείων, καθώς και τη διατύπωση απόψεων για τις οικονομικές εκθέσεις.
 - Πιστοποίηση της ανάληψης οικονομικών ευθυνών από την κυβέρνηση, ως σύνολο.
 - Έλεγχο των οικονομικών συστημάτων και των συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης της συμμόρφωσής τους με τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς.
 - Έλεγχο της άσκησης εσωτερικού διοικητικού ελέγχου και των λειτουργιών του εσωτερικού ελέγχου.
 - Έλεγχο της ακεραιότητας και ορθότητας των διοικητικών αποφάσεων που λαμβάνονται από τον ελεγχόμενο φορέα.
 - Αναφορά οποιωνδήποτε άλλων ζητημάτων που προκύπτουν ή σχετίζονται με τον έλεγχο, τα οποία το Ανώτατο Ελεγκτικό Όργανο θεωρεί ότι πρέπει να γνωστοποιηθούν.

Σημείωση: Τα δύο πρώτα θέματα ανωτέρω είναι περισσότερο γνωστά ως έλεγχος πιστοποίησης. Το τρίτο και το πέμπτο θέμα είναι πιο γνωστά ως έλεγχος συμμόρφωσης.

2) Performance audit (value for money audit) comprising:

- Audit of the economy of administrative activities in accordance with sound administrative principles and practices, and management policies.
- Audit of the efficiency of utilisation of human, financial and other resources, including examination of information systems, performance measures and monitoring arrangements, and procedures followed by audited entities for remedying identified deficiencies.
- Audit of the effectiveness of performance in relation to the achievement of the objectives of the audited entity, and audit of the actual impact of activities compared with the intended impact.

25. audit finding

Pertinent statements of fact. Audit findings emerge by a process of comparing "what should be" with "what is".

26. audit risk

The risk that the procedures carried out by the auditor will not detect matters which, if known, would require the auditor's report to be altered.

27. audit sampling

Audit procedures carried out on a sample of an underlying population relevant to the audit work being carried out, rather than the whole of that population.

2. Τον έλεγχο απόδοσης (έλεγχος αξίας σε σχέση με τα χρήματα που δαπανώνται), που περικλείει:

- Έλεγχο της οικονομικότητας των διοικητικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις ορθές διοικητικές αρχές και πρακτικές, καθώς και την πολιτική της διοίκησης.
- Έλεγχο της αποδοτικότητας της αξιοποίησης των ανθρώπινων, οικονομικών και άλλων πόρων, που συμπεριλαμβάνει έλεγχο των συστημάτων πληροφόρησης, των μέτρων απόδοσης και των ρυθμίσεων για την παρακολούθησή τους, καθώς και των διαδικασιών που ακολουθούνται από τους ελεγχόμενους φορείς έτσι ώστε να διορθωθούν αναγνωρισμένες ανεπάρκειες.
- Έλεγχο της αποτελεσματικότητας της απόδοσης σε σχέση με την επίτευξη των αντικειμενικών στόχων του ελεγχόμενου φορέα, καθώς και έλεγχο των πραγματικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων σε σύγκριση με τις επιδιωκόμενες επιπτώσεις.

25. πόρισμα ελέγχου

Εκθέσεις γεγονότων που αφορούν στον έλεγχο. Τα πορίσματα του ελέγχου προκύπτουν από τη διαδικασία της σύγκρισης του «τι πρέπει να είναι» με το «τι είναι».

26. κίνδυνος ελέγχου

Ο κίνδυνος ότι οι διαδικασίες που εφαρμόζονται από τον ελεγκτή δεν θα ανιχνεύσουν ζητήματα τα οποία, αν ήταν γνωστά, θα απαιτούσαν να τροποποιηθεί η έκθεση του ελεγκτή.

27. δειγματοληπτικός έλεγχος

Ελεγκτικές διαδικασίες που ασκούνται σε ένα δείγμα του υποκείμενου πληθυσμού, σχετικό με τον έλεγχο που πραγματοποιείται, παρά στο σύνολο αυτού του πληθυσμού.

28. balance sheet

A financial statement showing the values of the stocks of assets and liabilities held by an entity at a particular point in time. A balance sheet is typically compiled at the beginning and end of an accounting period. Balance sheets summarizing starting balances, incomes and outflows, and ending balances are generally required for each distinct fund within a government's accounting structure. However, in practice, very few governments prepare statements of their financial position that can genuinely be described as comprehensive balance sheets covering all assets and liabilities. *See also net worth.*

29. baseline budget

The amount of funding for current programmes or existing policies – often adjusted for inflation, one-time expenditures, legally mandated requirements under changed demographic conditions – from which increases and decreases in expenditures are negotiated during budget preparation. In a narrow and cautious definition, this baseline budget includes the costs of the current level of activity, that is the costs of ongoing programmes adjusted for inflation services, legally mandated requirements, one-time expenditures, and the impact on a full year basis of decisions made the current year. In addition, account can be taken of the current level of services and, therefore, the baseline budget can also include changes in clients served in various programmes (e.g. school children, etc.).

30. below-the-line-items

Items that are not actual revenues and expenditures but may be used to finance the government's deficit.

28. ισολογισμός

Οικονομική έκθεση, όπου παρουσιάζεται η αξία των αποθεμάτων των περιουσιακών στοιχείων (ενεργητικό) και των υποχρεώσεων (παθητικό) ενός φορέα σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Ένας ισολογισμός, τυπικά, συντάσσεται στην αρχή και στο τέλος της λογιστικής χρήσης. Οι ισολογισμοί που συνοψίζουν τα αρχικά υπόλοιπα, τα έσοδα, τις εκροές και τα τελικά υπόλοιπα απαιτούνται γενικά για κάθε ξεχωριστό κεφάλαιο / κονδύλι στα πλαίσια της λογιστικής δομής της κυβέρνησης. Ωστόσο, στην πράξη, ελάχιστες κυβερνήσεις συντάσσουν εκθέσεις της οικονο-μικής τους κατάστασης που μπορούν πραγματικά να θεωρηθούν αναλυ-τικοί και πλήρεις ισολογισμοί, περιλαμβάνοντας όλο το ενεργητικό και το παθητικό. *Βλ. επίσης καθαρή περιουσία (θέση).*

29. προϋπολογισμός σύμφωνα με τις γραμμές βάσης

Το ποσό της χρηματοδότησης για τρέχοντα προγράμματα ή υφιστάμενες πολιτικές - συχνά προσαρμοσμένο με βάση τον πληθωρισμό, τις περι-στασιακές δαπάνες, τις νόμιμα εντεταλμένες απαιτήσεις που προκύ-πτουν από την αλλαγή των δημογραφικών συνθηκών - σύμφωνα με το οποίο γίνονται διαπραγματεύσεις επί των αυξήσεων και μειώσεων στις δαπάνες κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού. Υπό μια στενή έννοια, ο προϋπολογισμός σύμφωνα με τις γραμμές βάσης συμπερι-λαμβάνει το κόστος του τρέχοντος επιπέδου δραστηριότητας, δηλαδή το κόστος των τρεχόντων προγραμμάτων προσαρμοσμένο με βάση τον πληθωρισμό, τις νόμιμα εντεταλμένες απαιτήσεις, τις περιστασιακές δαπάνες και τις επιπτώσεις (βάσει ενός ολόκληρου έτους) των αποφά-σεων που λήφθηκαν κατά το τρέχον έτος. Επιπροσθέτως, μπορεί να ληφθεί υπόψη και το τρέχον επίπεδο παρεχόμενων υπηρεσιών και, γι' αυτό το λόγο, ο προϋπολογισμός σύμφωνα με τις γραμμές βάσης μπορεί επίσης να περιλαμβάνει αλλαγές στους πελάτες (δέκτες υπη-ρεσιών) διαφόρων προγραμμάτων (π.χ. μαθητές, κλπ.).

30. κονδύλια υπαγόμενα σε ειδική κατηγορία

Κονδύλια που δεν αποτελούν πραγματικά έσοδα και δαπάνες, αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να χρηματοδοτήσουν το κρατικό έλλειμμα.

31. benchmarking

Methods and procedures for comparing one organisation with another as a means of improving performance. Process benchmarking is the study and comparisons of the processes and activities that turn inputs into outputs. Results benchmarking compares actual performance of organisations using performance indicators or measures.

32. budget

Document(s) that include the plan of the future financial activities of the government or a governmental organisation. The budget is generally prepared annually, and comprises a statement of the government's proposed expenditures, revenues, borrowing and other financial transactions in the following year and, in many countries, for two or three further years. The budget is prepared on a cash basis in most countries. It is submitted to parliament, which authorises expenditure by approving either a budget act or an appropriation act that is consistent with the budget proposals.

33. budget examination

The process of reviewing budget requests from ministries and agencies by a staff member of a central budget department in the ministry of finance, in which the budget request is analysed, alternatives are developed, conclusions are reached, and recommendations are made.

34. budget formulation

The steps and processes for preparing a government's budget, from preliminary analyses and forecasts, through submission of budget requests by ministries and other government bodies and the review and decision of the executive, to its official presentation to the legislature.

31. σημεία αναφοράς

Μέθοδοι και διαδικασίες σύγκρισης μιας υπηρεσίας (ενός οργανισμού) με άλλη, ως μέσο βελτίωσης της απόδοσής της. Τα σημεία αναφοράς μιας διαδικασίας συνίστανται στη μελέτη και στις συγκρίσεις των δραστηριοτήτων και διαδικασιών που μετατρέπουν τις εισροές σε εκροές. Τα σημεία αναφοράς των αποτελεσμάτων συνίστανται στη σύγκριση της πραγματικής απόδοσης των υπηρεσιών (οργανισμών), χρησιμοποιώντας δείκτες ή μετρήσεις απόδοσης.

32. προϋπολογισμός

Έκθεση που περιλαμβάνει το πρόγραμμα των μελλοντικών οικονομικών δραστηριοτήτων της κυβέρνησης ή ενός κρατικού οργανισμού. Ο προϋπολογισμός καταρτίζεται γενικά κάθε χρόνο και αποτελείται από μία αναφορά για τις προτεινόμενες δαπάνες, έσοδα, δάνεια και άλλες οικονομικές συναλλαγές της κυβέρνησης για το επόμενο έτος και, σε πολλές χώρες, για δύο ή τρία επιπλέον έτη. Ο προϋπολογισμός καταρτίζεται σε ταμειακή βάση στις περισσότερες χώρες. Υποβάλλεται στη Βουλή, η οποία εγκρίνει τις δαπάνες επικυρώνοντας ένα νόμο που αφορά είτε στον προϋπολογισμό είτε στις πιστώσεις-κονδύλια, σύμφωνα με τις προτάσεις του προϋπολογισμού.

33. εξέταση προϋπολογισμού

Η διαδικασία εξέτασης των αιτημάτων που αφορούν στον προϋπο-λογισμό από υπουργεία και υπηρεσίες, η οποία πραγματοποιείται από υπαλλήλους της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού του Υπουργείου Οικονομικών. Στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας αναλύεται το αίτημα, αναπτύσσονται εναλλακτικές λύσεις, προκύπτουν συμπεράσματα και υποβάλλονται προτάσεις.

34. σύνταξη προϋπολογισμού

Τα βήματα και οι διαδικασίες κατάρτισης του κρατικού προϋπολογισμού, από τις προκαταρκτικές αναλύσεις και προβλέψεις, διαμέσου της υποβολής σχετικών αιτημάτων από υπουργεία και άλλες κρατικές υπηρεσίες, την εξέταση αυτών και τη λήψη αποφάσεων από τα εντε-ταλμένα όργανα, μέχρι την επίσημη παρουσίασή του στο νομοθετικό σώμα.

35. budget request

See estimates submission.

36. budget year

The period of time for which parliament authorises expenditures and other budget transactions. In a number of budget systems, actual allocations, commitments, deliveries, and payments relating to government expenditure programmes may extend beyond the year for which they were originally appropriated.

37. budgetary documents

The set of documents presented to the parliament with the budget. In addition to proposals relating to government spending, revenues and borrowing, the budget documents may include a statement of the economic and financial context for the budget proposals, the government's economic policy objectives, and medium-term macroeconomic projections, and some explanation of the government programmes and activities to be funded under the budget.

38. budgeting

The process by which the government, or a governmental organisation, plans for its future expenditures, revenues, borrowing and other financial activities.

39. capital (capital assets)

A stock of physical or financial assets. *See also gross fixed capital formation and non-financial assets.*

40. capital account

See capital expenditure.

35. αίτημα για τον προϋπολογισμό

Βλ. υποβολή εκτιμήσεων.

36. οικονομικό έτος (αναφορικά με τον προϋπολογισμό)

Η χρονική περίοδος για την οποία η Βουλή εγκρίνει τις δαπάνες και τις άλλες συναλλαγές που περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός. Σε αρκετά συστήματα προϋπολογισμού, οι πραγματικοί επιμερισμοί, οι αναλη-φθείσες υποχρεώσεις, οι παραδόσεις και οι πληρωμές που σχετίζονται με τα προγράμματα κρατικών δαπανών ενδέχεται να εκτείνονται και πέραν του έτους για το οποίο είχαν αρχικά προοριστεί.

37. έγγραφα προϋπολογισμού

Το σύνολο των εγγράφων που κατατίθενται στη Βουλή μαζί με τον προϋπολογισμό. Πέραν των προτάσεων που σχετίζονται με τις κρατικές δαπάνες, έσοδα και δάνεια, τα έγγραφα προϋπολογισμού μπορεί να συμπεριλαμβάνουν μία αναφορά για το οικονομικό και χρηματοοικονομικό πλαίσιο των προτάσεων του προϋπολογισμού, τους αντικειμενικούς στόχους της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης, τις μεσοπρό-θεσμες μακροοικονομικές προβολές, καθώς και κάποιες επεξηγήσεις των κυβερνητικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων που πρόκειται να χρηματοδοτηθούν από τον προϋπολογισμό.

38. κατάρτιση προϋπολογισμού

Η διαδικασία με την οποία η κυβέρνηση ή ένας κρατικός οργανισμός προγραμματίζουν τις μελλοντικές δαπάνες, έσοδα, δάνεια και άλλες οικονομικές δραστηριότητές τους.

39. κεφάλαιο (κεφαλαιουχικά στοιχεία ενεργητικού)

Το απόθεμα των φυσικών ή οικονομικών περιουσιακών στοιχείων.

Βλ. επίσης ακαθάριστες επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου και μη οικονομικά περιουσιακά στοιχεία.

40. λογαριασμός κεφαλαίου

Βλ. κεφαλαιουχικές δαπάνες.

41. capital budget

See capital expenditure.

42. capital charge

In a very limited number of countries (e.g. New Zealand), a capital charge is applied to the assets of government ministries / agencies. Introducing a capital charge is aimed at giving incentives to spending agencies to use their capital more efficiently. It requires a proper system for accounting for, and valuing capital assets.

43. capital expenditure

Expenditure incurred for the acquisition of land and other physical assets, intangible assets, government stocks, and non-military, non-financial assets, of more than a minimum value, with an expected lifetime of more than one year. Capital expenditures are often recorded in a separate section (or capital account) of the budget, or into an entirely separate budget for capital expenditures. *See also gross fixed capital formation.*

44. capital transfer

A transfer of ownership of an asset (other than inventories and cash) or the cancellation of a liability by a creditor, without any payment being received in return. Such a transaction consists of the transfer of cash that is linked to, or conditional on the acquisition of the asset concerned. A transfer that is not a capital transfer is a current transfer. Capital transfers made by the government are classified as expenses in GFS 2000.

41. κεφαλαιουχικός προϋπολογισμός

Βλ. κεφαλαιουχικές δαπάνες.

42. εξυπηρέτηση κεφαλαίων

Σε έναν πολύ περιορισμένο αριθμό χωρών (π.χ. Νέα Ζηλανδία), η εξυπηρέτηση κεφαλαίων αφορά στα περιουσιακά στοιχεία των υπουργείων / κρατικών υπηρεσιών. Με την καθιέρωση της εξυπηρέτησης κεφαλαίων επιδιώκεται να δοθούν κίνητρα στις υπηρεσίες που πραγματοποιούν δαπάνες, έτσι ώστε να χρησιμοποιούν το κεφάλαιό τους πιο αποδοτικά. Αυτό απαιτεί τη χρήση ενός ορθού συστήματος για την απόδοση λογαριασμού και την αποτίμηση των κεφαλαιουχικών στοιχείων ενεργητικού.

43. κεφαλαιουχικές δαπάνες

Δαπάνες που αφορούν στην απόκτηση γης και άλλων φυσικών και άυλων στοιχείων του ενεργητικού, κρατικών χρεογράφων και μη στρατιωτικού ή οικονομικού χαρακτήρα περιουσιακών στοιχείων, μεγα-λύτερης αξίας από την ελάχιστη, με αναμενόμενη διάρκεια ζωής πέραν του ενός έτους. Οι κεφαλαιουχικές δαπάνες συχνά καταγράφονται σε ξεχωριστό τμήμα (ή λογαριασμό κεφαλαίου) του προϋπολογισμού ή σε έναν εντελώς ξεχωριστό προϋπολογισμό που καταρτίζεται για τις κεφαλαιουχικές δαπάνες. *Βλ. επίσης ακαθάριστες επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου.*

44. μεταβίβαση κεφαλαίου

Μεταβίβαση της ιδιοκτησίας ενός περιουσιακού στοιχείου (εκτός από αποθέματα και μετρητά) ή ακύρωση μιας υποχρέωσης-οφειλής από έναν πιστωτή, χωρίς να λαμβάνεται κανένα χρηματικό ποσό σε ανταπόδοση. Αυτή η συναλλαγή συνίσταται στη μεταβίβαση μετρητών, η οποία συνδέεται ή εξαρτάται από την απόκτηση του συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου. Μια μεταβίβαση που δεν αποτελεί μεταβίβαση κεφαλαίου συνιστά τρέχουσα μεταβίβαση. Οι μεταβιβάσεις κεφαλαίου που πραγματοποιούνται από την κυβέρνηση ταξινομούνται ως δαπάνες στο GFS 2000.

45. cash accounting

See accounting basis.

46. cash-based budget

A budget in which appropriations are authorisations for cash payments.

47. cash management

The process of developing agency and central cash flow forecasts, the release of funds to spending agencies, the monitoring of cash flows and expected cash requirements, the issue and redemption of government securities for financing government programmes.

48. central agencies

Those organisations in the executive branch that co-ordinate the activities of, and provide policy direction and operational guidance to the line ministries and agencies. Practice varies widely from country to country, but "central agencies" generally include: the ministry of finance; the office that reports directly to the prime minister or the council of ministers in the development and co-ordination of policy; the ministry or agency responsible for developing and co-ordinating policies in relation to human resource management within the public sector; the ministry of foreign affairs, in certain areas of work such as international cooperation; and the ministry of justice, in relation to work on legal norms and law drafting.

45. ταμειακή λογιστική

Βλ. λογιστική βάση.

46. ταμειακός προϋπολογισμός

Ένας προϋπολογισμός στον οποίο οι πιστώσεις αποτελούν εξουσιοδοτήσεις για πληρωμές τοις μετρητοίς.

47. διαχείριση ταμειακών διαθεσίμων

Η διαδικασία ανάπτυξης προβλέψεων ταμειακής ροής για μια υπηρεσία, καθώς και για την κεντρική ταμειακή ροή, η εκχώρηση κεφαλαίων σε υπηρεσίες που πραγματοποιούν δαπάνες, η παρακολούθηση της ταμειακής ροής και οι αναμενόμενες απαιτήσεις σε μετρητά, καθώς και η έκδοση και εξαγορά κρατικών χρεογράφων για τη χρηματοδότηση κυβερνητικών προγραμμάτων.

48. κεντρικές υπηρεσίες

Οι υπηρεσίες του εκτελεστικού κλάδου που συντονίζουν τις δραστηριότητες και παρέχουν κατευθύνσεις πολιτικής και επιχειρησιακές οδηγίες στα άλλα υπουργεία και υπηρεσίες. Η πρακτική διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από χώρα σε χώρα, αλλά οι «κεντρικές υπηρεσίες» γενικά συμπεριλαμβάνουν : το Υπουργείο Οικονομικών, το γραφείο που υπάγεται απ' ευθείας στον Πρωθυπουργό ή στο υπουργικό συμβούλιο για την ανάπτυξη και το συντονισμό πολιτικής, το υπουργείο ή την υπηρεσία που είναι αρμόδια για την ανάπτυξη και το συντονισμό πολιτικής σε σχέση με τη διοίκηση του ανθρώπινου δυναμικού στο δημόσιο τομέα, το Υπουργείο Εξωτερικών (σε ορισμένα πεδία δραστηριότητας, όπως η διεθνής συνεργασία) και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, όσον αφορά στην εργασία επί των νομικών κανόνων και της σύνταξης νομοσχεδίων.

49. central bank

A public institution responsible for performing monetary policy functions such as issuing currency, managing international reserves, and accepting deposit liabilities to other banks. The central bank also acts as the lender of last resort, and, frequently, provides fiscal agent services to the central government (e.g. managing the government's treasury single account).

50. central government

All units of government that exercise authority over the entire economic territory of a country. In general, the central government is responsible for those functions that affect the country as a whole: for example, national defence, conduct of relations with other countries and international organisations, establishment of legislative, executive and judicial functions that cover the entire country, and delivery of public services such as healthcare and education. Non-market, non-profit institutions controlled and mainly financed by the central government are included in the central government. *See also general government, local government, state government and subnational government.*

51. centre of government

The centre of government encompasses the body or group of bodies that provide direct support and advice to the head of government and the council of ministers, or cabinet.

52. certification

See verification.

53. chart of accounts

The classification of transactions and events (payments, revenues, depreciation, losses, etc.) according to their economic, legal, or accounting nature. It defines the organisation of the ledgers kept by government accountants.

49. κεντρική τράπεζα

Ένας δημόσιος οργανισμός, αρμόδιος για την άσκηση λειτουργιών της νομισματικής πολιτικής, όπως η έκδοση νομισμάτων, η διαχείριση διεθνών αποθεματικών και η αποδοχή υποχρεώσεων κατάθεσης σε άλλες τράπεζες. Η κεντρική τράπεζα, επίσης, λειτουργεί ως δανειστής της τελευταίας προσφυγής και συχνά παρέχει υπηρεσίες οικονομικού διαχειριστή στην κεντρική κυβέρνηση (π.χ. διαχείριση του ενιαίου λογαριασμού θησαυροφυλακίου της κυβέρνησης).

50. κεντρική κυβέρνηση

Όλες οι υπηρεσίες της κυβέρνησης που ασκούν εξουσία σε ολόκληρη την οικονομική επικράτεια μιας χώρας. Γενικά, η κεντρική κυβέρνηση είναι αρμόδια για εκείνες τις λειτουργίες που επηρεάζουν τη χώρα ως σύνολο : π.χ. εθνική άμυνα, διαχείριση σχέσεων με άλλες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, καθιέρωση νομοθετικών, εκτελεστικών και δικαστικών λειτουργιών που καλύπτουν όλη τη χώρα και παροχή δημόσιων υπηρεσιών, όπως υγειονομική πρόνοια και εκπαίδευση. Επίσης, στην κεντρική κυβέρνηση συμπεριλαμβάνονται μη εμπορικοί, μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί που ελέγχονται και χρηματοδοτούνται κυρίως απ' αυτήν. *Βλ. επίσης γενική κυβέρνηση, τοπική κυβέρνηση, πολιτειακή κυβέρνηση και δευτερεύον επίπεδο κυβέρνησης.*

51. κέντρο της κυβέρνησης

Το κέντρο της κυβέρνησης περιλαμβάνει την επιτροπή ή την ομάδα επιτροπών που παρέχουν άμεση υποστήριξη και συμβουλευτική καθοδήγηση στον Πρωθυπουργό και στο υπουργικό συμβούλιο.

52. πιστοποίηση

Βλ. επαλήθευση.

53. λογιστικό σχέδιο

Η ταξινόμηση των συναλλαγών και των γεγονότων (πληρωμές, έσοδα, αποσβέσεις, ζημίες, κ.λπ.) σύμφωνα με την οικονομική, νομική ή λογιστική τους φύση. Καθορίζει την οργάνωση των καθολικών που τηρούνται από τους λογιστές του κράτους.

54. cheques issued

A stage in the expenditure process at which payment instruments are issued by the treasury or by ministries' payment officers and are sent to suppliers of goods and services as payment for goods and services received. In some countries, where the banking system is not highly developed, separate checks or warrants may not be issued and the payment orders certifying delivery may serve as an instrument calling for direct cash payment by the treasury. Government accounts often records expenditure on the basis of checks or warrants issued.

55. cheques paid

A stage in the expenditure process represented by the presentation and payment of government cheques at banks and the corresponding debit to the accounts of the treasury or ministries / agencies. Government expenditure is reflected in the monetary accounts through cheques paid and the resulting debits to the government's accounts.

56. closed accounts

The principal statement on the final budgetary outcome produced by the supreme audit institution, or another accounting or auditing agency, after the closing of the budgetary period. Closed accounts may be cash accounts, recording annual receipts and payments (with or without a complementary period), or accrual accounts, recording also obligations for future expenditure, or obligations of future tax collections, as well as the carry-overs of revenues and expenditures from preceding budgets.

54. έκδοση επιταγών

Ένα στάδιο της διαδικασίας πραγματοποίησης μιας δαπάνης, κατά το οποίο εκδίδονται έγγραφα (τίτλοι) πληρωμής από το θησαυροφυλάκιο ή από τους υπεύθυνους πληρωμών των υπουργείων και αποστέλλονται στους προμηθευτές αγαθών και υπηρεσιών, ως αμοιβή για τη λήψη αγαθών και υπηρεσιών. Σε ορισμένες χώρες, όπου το τραπεζικό σύστημα δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένο, ενδέχεται να μην εκδίδονται ξεχωριστές επιταγές ή εντάλματα, και οι εντολές πληρωμής που πιστοποιούν την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών μπορεί να χρησιμεύσουν ως έγγραφο (τίτλος) που απαιτεί άμεση πληρωμή τοις μετρητοίς από το θησαυροφυλάκιο. Οι κρατικοί λογαριασμοί συχνά καταγράφουν τις δαπάνες με βάση τις επιταγές ή τα εντάλματα που εκδόθηκαν.

55. πληρωμή επιταγών

Ένα στάδιο στη διαδικασία πραγματοποίησης μιας δαπάνης, που αντιπροσωπεύεται από την παρουσίαση και την πληρωμή κρατικών επιταγών σε τράπεζες και την αντίστοιχη χρέωση στους λογαριασμούς του θησαυροφυλακίου ή των υπουργείων / υπηρεσιών. Οι κρατικές δαπάνες απεικονίζονται στους νομισματικούς λογαριασμούς μέσω των επιταγών που πληρώθηκαν και των επακόλουθων χρεώσεων στους λογαριασμούς της κυβέρνησης.

56. κλεισμένοι λογαριασμοί

Η κύρια αναφορά επί του τελικού αποτελέσματος του προϋπολογισμού, η οποία συντάσσεται από το ανώτατο ελεγκτικό όργανο ή από άλλη λογιστική ή ελεγκτική υπηρεσία, μετά τη λήξη της διαχειριστικής χρήσης. Κλεισμένοι λογαριασμοί μπορεί να είναι οι λογαριασμοί σε μετρητά, στους οποίους καταγράφονται οι ετήσιες εισπράξεις και πληρωμές (με ή χωρίς συμπληρωματική περίοδο) ή οι λογαριασμοί δεδουλευμένων, στους οποίους καταγράφονται επίσης οι υποχρεώσεις για μελλοντικές δαπάνες ή οι υποχρεώσεις για μελλοντικές εισπράξεις φόρων, καθώς και οι μεταφορές εσόδων και δαπανών από προηγούμενους προϋπολογισμούς.

57. commitment

In accounting terms, a commitment refers to a stage in the expenditure process at which a contract or other form of legally binding agreement is entered into, generally for future delivery of goods or services. A liability will not be recognised until delivery of the item, but the government is contractually committed to meeting the obligation once delivery is made. In some budget systems, the term commitment refers to a stage in the expenditure cycle different from the commitment stage in its accounting sense (e.g. reservation of appropriations or the verification stage). The term commitment is also used in a more general, non-contractual sense to mean a firm promise of the government made in policy statements.

58. complementary period

A period after the close of the regular fiscal year during which uncompleted collections and payments or commitments may be carried out and assigned to the previous budgetary period. It may be several months in duration. In some countries, the accounting period includes a "complementary period" for payments (e.g. 30 or 60 days) after the close of the fiscal year. Payments over the complementary period that are related to transactions (commitments and deliveries) incurred during the previous fiscal year closed are reported as expenditure during that year. In some countries, both paid and unpaid payments orders are recognised as expenditure during the complementary period.

59. compliance audit

See audit.

57. δέσμευση - υποχρέωση

Από την άποψη της λογιστικής, μία δέσμευση (αναληφθείσα υποχρέωση) αναφέρεται στο στάδιο της διαδικασίας πραγματοποίησης μιας δαπάνης όπου συνάπτεται μία σύμβαση ή άλλη μορφή νομικά δεσμευτικής συμφωνίας, για τη μελλοντική παροχή αγαθών ή υπηρεσιών γενικά. Μία υποχρέωση (οφειλή) δεν αναγνωρίζεται μέχρι την παράδοση του αγαθού, αλλά η κυβέρνηση δεσμεύεται -σύμφωνα με τη σύμβαση- να ανταποκριθεί στην υποχρέωση μόλις η παράδοση πραγματοποιηθεί. Σε ορισμένα συστήματα προϋπολογισμού, ο όρος «δέσμευση» αναφέρεται σε ένα στάδιο του κύκλου της δαπάνης, διαφορετικό από το στάδιο δε-σμευσης με τη λογιστική έννοια (π.χ. παρακράτηση πιστώσεων ή στάδιο επαλήθευσης). Ο όρος «δέσμευση» χρησιμοποιείται επίσης με μια γενικότερη έννοια, μη αναφερόμενη σε σύμβαση, που σημαίνει μια σταθερή υπόσχεση της κυβέρνησης σε δηλώσεις σχετικά με την πολιτική της.

58. συμπληρωματική περίοδος

Μια περίοδος που ακολουθεί τη λήξη του τακτικού οικονομικού έτους, κατά τη διάρκεια της οποίας ενδέχεται να πραγματοποιηθούν οι μη ολοκληρωμένες εισπράξεις και πληρωμές ή δεσμεύσεις και να από-δοθούν στην προηγούμενη περίοδο προϋπολογισμού (διαχειριστική χρήση). Η περίοδος αυτή μπορεί να διαρκέσει για αρκετούς μήνες. Σε ορισμένες χώρες, η λογιστική χρήση περιλαμβάνει μια «συμπληρωματική περίοδο» για πληρωμές (π.χ. 30 ή 60 μέρες), μετά τη λήξη του οικονομικού έτους. Κατά τη διάρκεια της συμπληρωματικής περιόδου, οι πληρωμές που αφορούν σε συναλλαγές (δεσμεύσεις και παραδόσεις) οι οποίες πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου οικονομικού έτους που έχει κλείσει, αναφέρονται ως δαπάνες εκείνου του έτους. Σε ορισμένες χώρες, τόσο οι εξοφλημένες όσο και οι μη εξοφλημένες εντολές πληρωμής αναγνωρίζονται ως δαπάνες της συμπληρωματικής περιόδου.

59. έλεγχος συμμόρφωσης

Βλ. έλεγχος.

60. comprehensiveness

Comprehensiveness of the budget means that the budget must encompass all the expenditures, revenues, borrowing and other financial activities of the government. This creates a framework that promotes sound appraisal of competing policy options, and efficient budget planning and execution.

61. concession

A concession is a form of public-private partnership. Concession contracts may have different legal names and scopes under different national laws. In most concession contracts, the contractor bears the risk involved in operating the service, generally obtaining a significant part of revenue from the user, usually by charging fees in one form or another. The European Commission defines concessions as contracts in which public authorities authorise a third party to run infrastructure projects or other public services on its behalf and in which the third party assumes the operating risks. *See also contracting-out.*

62. consolidated accounts

See consolidation.

63. consolidated fund

The main fund into which all receipts are deposited and from which all payments are made, unless otherwise legislated; equivalent to a treasury single account. Term used in many British Commonwealth countries. *See also general fund.*

60. πληρότητα

Πληρότητα του προϋπολογισμού σημαίνει ότι ο προϋπολογισμός πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες, τα έσοδα, τα δάνεια και λοιπές οικονομικές δραστηριότητες της κυβέρνησης. Αυτό δημιουργεί ένα πλαίσιο που προάγει την ορθή εκτίμηση των ανταγωνιστικών επιλογών πολιτικής, καθώς και τον αποτελεσματικό σχεδιασμό και εκτέλεση του προϋπολογισμού.

61. εκχώρηση

Η εκχώρηση αποτελεί μια μορφή σύμπραξης μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Οι συμβάσεις εκχώρησης ενδέχεται να έχουν διαφορετικές νομικές ονομασίες και διαφορετικά πλαίσια σύμφωνα με τους διαφορετικούς εθνικούς νόμους. Στις περισσότερες σχετικές συμβάσεις, ο ανάδοχος αναλαμβάνει τον κίνδυνο που εμπεριέχει η εκτέλεση της υπηρεσίας, εξασφαλίζοντας γενικά ένα σημαντικό μέρος εσόδων από το χρήστη, συνήθως με το να χρεώνει αμοιβή οποιασδήποτε μορφής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ορίζει τις εκχωρήσεις ως συμβάσεις με τις οποίες οι δημόσιες αρχές εξουσιοδοτούν έναν τρίτο να διαχειριστεί έργα υποδομής ή άλλες δημόσιες υπηρεσίες εκ μέρους τους και σ' αυτή την περίπτωση ο τρίτος αναλαμβάνει τους επιχειρησιακούς κινδύνους. *Βλ. επίσης ανάθεση έργου.*

62. ενοποιημένοι λογαριασμοί

Βλ. ενοποίηση.

63. ενοποιημένο κεφάλαιο

Το κύριο κεφάλαιο στο οποίο κατατίθενται όλες οι εισπράξεις και από το οποίο διενεργούνται όλες οι πληρωμές, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τη νομοθεσία. Ισοδυναμεί με τον ενιαίο λογαριασμό θησαυρο-φυλακίου. Ο όρος χρησιμοποιείται σε πολλές χώρες της Βρετανικής Κοινοπολιτείας. *Βλ. επίσης κεφάλαιο γενικής χρήσης.*

64. consolidation

The process of eliminating transactions between different ministries / agencies / units of government and combining in a common set of categories the sum of their “external” transactions to and from the rest of the economy.

65. consumption of fixed capital

The reduction in the value of fixed assets used during the accounting period that results from physical deterioration, normal obsolescence or accidental damage. *See also depreciation.*

66. contestability

Ensures that existing policies are subject to review and evaluation.

67. contingency fund or reserve

A separate fund or a budget provision set aside within the annual budget total, to be allocated later, and to meet unforeseen changes in external circumstances. In medium-term budgeting, contingency and policy reserves are used to provide flexibility and to avoid premature expenditure commitments, with progressively bigger reserves in the totals set aside for later years.

68. contingent liability

Obligations that have been entered into, but the timing and amount of which are contingent on the occurrence of some uncertain future event. They are therefore not yet actual liabilities, and may never be if the specific contingency does not materialise.

64. ενοποίηση

Η διαδικασία εξάλειψης των συναλλαγών μεταξύ διαφορετικών υπουργ-γείων / υπηρεσιών / μονάδων της κυβέρνησης και συνένωσης του αθροί-σματος των «εξωτερικών» συναλλαγών τους προς και από την υπό-λοιπη οικονομία, σε μία κοινή ομάδα κατηγοριών.

65. ανάλωση παγίου κεφαλαίου

Η μείωση της αξίας των παγίων στοιχείων του ενεργητικού που χρησιμο-ποιούνται κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης, η οποία προκύπτει από φυσική φθορά, φυσιολογική παλαίωση ή απρόβλεπτη ζημία. *Βλ. επίσης απόσβεση.*

66. δυνατότητα αμφισβήτησης

Εξασφαλίζει ότι οι υφιστάμενες πολιτικές υπόκεινται σε επανεξέταση και αξιολόγηση.

67. κεφάλαιο ή αποθεματικό έκτακτης ανάγκης

Ένα ξεχωριστό κεφάλαιο ή αποθεματικό του προϋπολογισμού που τίθεται χωριστά στο σύνολο του ετήσιου προϋπολογισμού, για να κατανεμηθεί αργότερα, καθώς και για να αντιμετωπιστούν απρόβλεπτες αλλαγές στις εξωτερικές συνθήκες. Σε έναν μεσοπρόθεσμο προϋπο-λογισμό, τα αποθεματικά έκτακτης ανάγκης και τα ασφαλιστικά αποθέ-ματα χρησιμοποιούνται για την παροχή ευελιξίας και την αποφυγή πρό-ωρων δεσμεύσεων για δαπάνες, με προοδευτικά μεγαλύτερα αποθε-ματικά στα σύνολα, που τίθενται χωριστά για τα επόμενα χρόνια.

68. ενδεχόμενη υποχρέωση

Υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί, αλλά ο χρόνος και το ποσό που συνδέεται με την εκπλήρωσή τους εξαρτώνται από την ύπαρξη κάποιου αβέβαιου μελλοντικού γεγονότος. Γι’ αυτό το λόγο, δεν αποτελούν ακόμα πραγματικές υποχρεώσεις και ίσως ποτέ να μην καταστούν τέτοιες, αν το συγκεκριμένο απρόβλεπτο γεγονός δεν πραγματοποιηθεί.

69. contracting out

An arrangement whereby a department or agency enters into a commercial contract with an external supplier that provides public services. Concerning the construction of large infrastructure assets, governments may enter into arrangements with private sector firms to build such assets, often with an agreement that the private sector firm may be guaranteed the right to revenues for a number of years following construction. Such arrangements may be referred to Build Operate and Transfer (BOT), Build Lease Transfer (BLT), Build Own and Operate (BOO), concessions or Design Build Finance and Operate (DBFO).

70. control

See financial control, internal (management) control.

71. Copenhagen criteria

Agreed upon in 1993 by the European Council, the Copenhagen criteria must be fulfilled by candidate countries if they are to become members. Candidate countries must achieve stability of institutions guaranteeing democracy, the rule of law, human rights and respect for and protection of minorities; the existence of a functioning market economy as well as the capacity to cope with competitive pressure and market forces within the Union; and the ability to take on the obligations of membership including adherence to the aims of political, economic and monetary union.

72. corporate governance

The rules and procedures to ensure that a company is properly and efficiently managed, including that directors and staff behave appropriately and in accordance with law and best practice.

69. ανάθεση έργου

Ένας διακανονισμός σύμφωνα με τον οποίο μια διεύθυνση ή υπηρεσία συνάπτει μια εμπορική σύμβαση με έναν εξωτερικό προμηθευτή, ο οποίος παρέχει δημόσιες υπηρεσίες. Αναφορικά με την κατασκευή μεγάλων έργων υποδομής, οι κυβερνήσεις μπορεί να συνάψουν συμβάσεις με εταιρίες του ιδιωτικού τομέα ώστε να κατασκευαστούν τέτοια έργα, συχνά με τη συμφωνία ότι μπορεί να παρασχεθεί εγγύηση στην εταιρία του ιδιωτικού τομέα επί του δικαιώματος στα έσοδα για αρκετά χρόνια μετά την κατασκευή. Τέτοιοι διακανονισμοί μπορεί να αναφέρονται ως «Κατασκευή, Λειτουργία, Μεταβίβαση (BOT)», «Κατα-σκευή, Μίσθωση, Μεταβίβαση (BLT)», «Κατασκευή, Νόμιμη Κατοχή, Λει-τουργία (BOO)», εκχωρήσεις ή «Σχεδιασμός, Κατασκευή, Χρηματο-δότηση, Λειτουργία (DBFO)».

70. έλεγχος

Βλ. χρηματοοικονομικός έλεγχος, εσωτερικός (διοικητικός) έλεγχος.

71. κριτήρια της Κοπεγχάγης

Τα κριτήρια της Κοπεγχάγης, τα οποία εγκρίθηκαν το 1993 από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, πρέπει να πληρούνται από τις υποψήφιες χώρες προκειμένου να γίνουν κράτη-μέλη της Ε.Ε.. Οι υποψήφιες χώρες πρέπει να επιτύχουν τη σταθερότητα των θεσμών, παρέχοντας εγγυήσεις για τη δημοκρατία, την επιβολή των νόμων, τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και για το σεβασμό και την προστασία των μειονοτήτων. Επιπλέον, πρέπει να επιτύχουν την ύπαρξη μιας λειτουργικής οικονομίας της αγοράς, καθώς και την ικανότητα να αντεπεξέλθουν στην ανταγωνιστική πίεση και τις δυνάμεις της αγοράς στα πλαίσια της Ε.Ε.. Τέλος, θα πρέπει να έχουν την ικανότητα ανάληψης των υποχρεώσεων που έχουν τα κράτη-μέλη, συμπε-ριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τους στόχους της πολιτικής, οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

72. εταιρική διακυβέρνηση

Οι κανόνες και οι διαδικασίες που εξασφαλίζουν ότι μια εταιρία διοικείται ορθά, αποτελεσματικά και αποδοτικά, όπως επίσης ότι οι διευθυντές και το προσωπικό συμπεριφέρονται σωστά και σύμφωνα με το νόμο, ακολουθώντας την καλύτερη πρακτική.

73. corruption

There are many different definitions of this concept. The simplest, and broadest, is "the misuse of public or private position for direct or indirect personal gain".

74. cost driver

Any factor that causes a change in the cost of an activity or output.

75. cost-benefit analysis

A type of analysis that includes measures in pecuniary units of costs and / or benefits (such as leisure time or environmental impacts) which do necessarily not have a market value. Cost-benefit analysis involves the application of three logical steps: (i) defining objectives and alternatives for accomplishing those objectives; (ii) analysing incremental changes with each alternative intervention versus without the respective alternative; and (iii) comparing costs and benefits of the various alternatives.

76. cost-effectiveness analysis

A type of analysis that compares projects or programmes having broadly common outcomes or outputs. Used to compare alternatives for which major outputs can be identified but not valued. Cost-effectiveness indicators include the cost per unit of output, or units of output per unit of costs, and is aimed at identifying the least costly method of achieving a particular good or objective. *See also least-cost analysis.*

77. cost recovery

See user charges.

73. διαφθορά

Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί ορισμοί αυτής της έννοιας. Ο απλούστερος και ευρύτερος ορισμός είναι: «η κατάχρηση δημόσιας ή ιδιωτικής θέσης για άμεσα ή έμμεσα προσωπικά οφέλη».

74. αιτία του κόστους

Κάθε παράγοντας που προκαλεί αλλαγή στο κόστος μιας δραστηριότητας ή της παραγωγής (του παραγωγικού αποτελέσματος).

75. ανάλυση κόστους-ωφέλειας

Ένας τύπος ανάλυσης που περιλαμβάνει μετρήσεις των χρηματικών μονάδων κόστους και / ή ωφέλειας (όπως ελεύθερος χρόνος ή περιβαλλοντικές επιπτώσεις), οι οποίες δεν έχουν απαραίτητα αγοραία αξία. Η ανάλυση κόστους-ωφέλειας συνεπάγεται την εφαρμογή τριών λογικών βημάτων: i) καθορισμός των αντικειμενικών στόχων και των εναλλακτικών λύσεων για την επίτευξη αυτών των στόχων, ii) ανάλυση των αυξανόμενων αλλαγών με κάθε εναλλακτική παρέμβαση έναντι μη ύπαρξης της αντίστοιχης εναλλακτικής λύσης και iii) σύγκριση του κόστους και της ωφέλειας (από την εφαρμογή) των διαφόρων εναλλακτικών λύσεων.

76. ανάλυση κόστους-αποτελεσματικότητας

Ένας τύπος ανάλυσης που αφορά στη σύγκριση έργων ή προγραμμάτων, τα οποία έχουν ευρέως κοινά αποτελέσματα ή κοινές εκροές (παραγωγικά αποτελέσματα). Χρησιμοποιείται για τη σύγκριση εναλλακτικών λύσεων, των οποίων τα κύρια παραγωγικά αποτελέσματα μπορούν να προσδιοριστούν, αλλά δεν μπορεί να υπολογιστεί η αξία τους. Οι δείκτες κόστους-αποτελεσματικότητας περιλαμβάνουν το κόστος ανά μονάδα παραγωγής ή τις μονάδες παραγωγής ανά μονάδα κόστους, και ο σκοπός τους είναι ο προσδιορισμός της λιγότερο δαπανηρής μεθόδου για την επίτευξη συγκεκριμένου αγαθού ή αντικειμενικού στόχου. *Βλ. επίσης ανάλυση ελάχιστου κόστους.*

77. ανάκτηση κόστους

Βλ. επιβαρύνσεις (ή τέλη) χρήστη.

78. council of ministers

The principal policy-making body of the government, chaired by the prime minister, and consisting of senior ministers (in many countries, all ministers). The council of ministers usually meets at least once a week. Detailed business is often carried out in subcommittees. In some countries, the council of ministers is called the "cabinet", in others the "cabinet of ministers" or simply the "government".

79. current account

Receipts (including grants) and payments (including interest) that are not capital transactions.

80. current expenditure

Expenditure other than for capital expenditure or capital transfers. *See also capital expenditure and capital transfer.*

81. current transfer

See capital transfer.

82. debt management

Managing the public sector debt portfolio in as efficient manner as possible in order to minimise the costs to the government. Debt management functions are sometimes carried out by a department of the ministry of finance, sometimes by the state treasury, sometimes by an agency reporting to the minister of finance.

78. υπουργικό συμβούλιο

Η κυριότερη επιτροπή της κυβέρνησης για την άσκηση πολιτικής, της οποίας προεδρεύει ο Πρωθυπουργός και η οποία αποτελείται από τους πιο σημαντικούς υπουργούς (σε πολλές χώρες, απ' όλους τους υπο-γούς). Συνήθως, το υπουργικό συμβούλιο συνεδριάζει τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα. Η λεπτομερής εργασία πραγματοποιείται συχνά από υποεπιτροπές. Σε μερικές χώρες, το υπουργικό συμβούλιο ονομάζεται «συμβούλιο υπουργών», σε άλλες «στενό υπουργικό συμβούλιο» ή απλά «κυβέρνηση».

79. τρεχούμενος λογαριασμός

Εισπράξεις (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι επιχορηγήσεις) και πληρωμές (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι τόκοι) που δεν αποτελούν συναλλαγές κεφαλαίου.

80. τρέχουσες δαπάνες

Δαπάνες που διαφέρουν από τις δαπάνες κεφαλαίου ή από τις μετα-βιβάσεις κεφαλαίου. *Βλ. επίσης κεφαλαιουχικές δαπάνες και μεταβίβαση κεφαλαίου.*

81. τρέχουσα μεταβίβαση

Βλ. μεταβίβαση κεφαλαίου.

82. διαχείριση χρέους

Διαχείριση του χαρτοφυλακίου χρέους του δημόσιου τομέα με όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικό τρόπο, με σκοπό την ελαχιστοποίηση του κόστους που βαρύνει την κυβέρνηση. Μερικές φορές, οι λειτουργίες διαχείρισης του χρέους εκτελούνται από μία Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών, άλλες φορές από το κρατικό θησαυροφυλάκιο (κεντρικό δημόσιο ταμείο) και, ορισμένες φορές, από μια υπηρεσία που υπάγεται στον Υπουργό Οικονομικών.

83. decentralisation

The transfer of responsibility to democratically independent lower levels of government, thereby giving them more managerial discretion, but not necessarily more financial independence.

84. deconcentration

The transfer of responsibility from central ministries to field offices or more autonomous agencies, thereby becoming closer to citizens while remaining part of central government.

85. deficit / surplus

There are different definitions of the deficit:

- The deficit (or surplus) as defined in the European Council regulations within the context of the Treaty of Maastricht and the Treaty of Amsterdam is the net borrowing (or lending) of the general government as defined in ESA95.
- The deficit *on a cash basis*, as defined in the GFS 2000, is equal to expenditure payments plus "lending minus repayments" less revenues on a cash basis less grants received. By contrast to the deficit defined within the context of the Treaty of Maastricht and the Treaty of Amsterdam, this measure of the deficit comprises only cash transactions and includes "above the line" some transactions classified as financing transactions in the SNA93 and ESA95 (such as the sale of shares and equity related to privatisation programmes).
- The deficit *on a commitment basis* is defined as the cash deficit plus the net increase in arrears, or expenditure at the verification stage plus "lending minus repayments" minus revenues (on a cash basis). This measure of the deficit should not include commitments related to undelivered orders and multi-year commitments.

83. αποκέντρωση

Η μεταβίβαση ευθύνης και αρμοδιότητας σε δημοκρατικώς ανεξάρτητα κατώτερα επίπεδα κυβέρνησης, δίνοντάς τους έτσι περισσότερη διοικητική ελευθερία, αλλά όχι απαραίτητα περισσότερη οικονομική αυτοτέλεια.

84. αποκέντρωση υπηρεσιών

Η μεταβίβαση ευθύνης και αρμοδιότητας από τις κεντρικές υπηρεσίες των υπουργείων στα τοπικά γραφεία ή σε πιο αυτόνομες υπηρεσίες, ώστε με αυτό τον τρόπο να βρίσκονται πιο κοντά στους πολίτες, παραμένοντας ταυτόχρονα τμήμα της κεντρικής κυβέρνησης.

85. έλλειμμα / πλεόνασμα

Υπάρχουν διαφορετικοί ορισμοί του όρου «έλλειμμα»:

-Το έλλειμμα (ή πλεόνασμα), όπως ορίζεται με βάση τους κανονισμούς του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στα πλαίσια της Συνθήκης του Μάαστριχ και της Συνθήκης του Άμστερνταμ, είναι το καθαρό ποσό του δανείου που λαμβάνεται (ή χορηγείται) από τη γενική κυβέρνηση, όπως καθορίζεται στο ESA95 (Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών).

-Το έλλειμμα *σε ταμειακή βάση*, όπως ορίζεται στο GFS 2000, είναι ίσο με τις δαπάνες συν «χορηγούμενα δάνεια μείον εξοφλήσεις», μείον τα έσοδα σε ταμειακή βάση, μείον οι επιχορηγήσεις που λήφθηκαν. Σε αντίθεση με τον ορισμό του ελλείμματος στα πλαίσια της Συνθήκης του Μάαστριχ και της Συνθήκης του Άμστερνταμ, αυτός ο τύπος μέτρησης του ελλείμματος περιλαμβάνει μόνο ταμειακές συναλλαγές και συμπεριλαμβάνει «πάνω από ένα όριο» μερικές συναλλαγές, ταξινομημένες ως συναλλαγές χρηματοδότησης στο SNA93 και στο ESA95 (όπως η πώληση μετοχών και καθαρής περιουσίας ή θέσης, που σχετίζονται με προγράμματα ιδιωτικοποίησης).

-Το έλλειμμα *με βάση τις δεσμεύσεις*, ορίζεται ως το ταμειακό έλλειμμα συν η καθαρή αύξηση στα καθυστερούμενα ή οι δαπάνες στο στάδιο επαλήθευσης συν «χορηγούμενα δάνεια μείον εξοφλήσεις» μείον τα έσοδα (σε ταμειακή βάση). Αυτός ο τύπος μέτρησης του ελλείμματος δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει δεσμεύσεις που σχετίζονται με εντολές που δεν έχουν δοθεί, καθώς και πολυετείς δεσμεύσεις.

86. departmental enterprise

An unincorporated industrial or commercial unit that: (i) is closely integrated with a government ministry / agency; (ii) is likely to hold a small working balance; (iii) is either mainly engaged in supplying goods and services to government units or the general public; but (iv) operates on a small scale.

87. depreciation

The reduction in the value of an asset over time that is brought about through physical use or obsolescence. Under accrual accounting, depreciation estimated over the useful life of an asset is progressively deducted (written off) from the value of the asset each year. Depreciation as recorded in business accounting, or as allowed for taxation purposes, may deviate from the value of consumption of fixed capital estimated for the national accounts, especially during periods of inflation. *See also consumption of fixed capital.*

88. discounting

A method of comparing costs or benefits that will occur (or have occurred) at different times. 1 euro in year n is given a "present value" of $1/(1+r)^n$ euro in year 0, where r is the "discount rate". *See also net present value and internal rate of return.*

86. επιχείρηση συνδεδεμένη με το δημόσιο

Μία βιομηχανική ή εμπορική μονάδα, μη συγκροτημένη ως εταιρία, η οποία: i) συνδέεται στενά με μία κρατική υπηρεσία / υπουργείο, ii) είναι πιθανό να κατέχει ένα μικρό υπόλοιπο κίνησης, iii) ασχολείται κυρίως με την παροχή αγαθών και υπηρεσιών είτε σε μονάδες της κυβέρνησης είτε στο ευρύ κοινό, αλλά iv) λειτουργεί σε μικρή κλίμακα.

87. απόσβεση

Η μείωση της αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου κατά τη διάρκεια του χρόνου, η οποία προκαλείται από φυσική χρήση ή παλαίωση. Στη λογιστική με βάση τα δεδουλευμένα, η απόσβεση που υπολογίζεται επί του ωφέλιμου βίου ενός περιουσιακού στοιχείου, αφαιρείται (δια-γράφεται) προοδευτικά από την αξία του περιουσιακού στοιχείου κάθε χρόνο. Η απόσβεση, όπως καταγράφεται στη λογιστική εμπορικών επιχειρήσεων ή όπως προβλέπεται για φορολογικούς σκοπούς, ενδέχεται να αποκλίνει από την αξία ανάλωσης του παγίου κεφαλαίου όπως υπολογίζεται για τους εθνικούς λογαριασμούς, ειδικά κατά τη διάρκεια περιόδων πληθωρισμού. *Βλ. επίσης ανάλωση παγίου κεφαλαίου.*

88. προεξόφληση

Μία μέθοδος σύγκρισης του κόστους ή της ωφέλειας που θα προκύψει (ή έχει προκύψει) σε διαφορετικές χρονικές περιόδους. Σε ένα ευρώ κατά το χρόνο n δίδεται «παρούσα αξία» $1/(1+r)^n$ ευρώ κατά το χρόνο 0, όπου r είναι το «προεξοφλητικό επιτόκιο». *Βλ. επίσης καθαρή παρούσα αξία και εσωτερικό ποσοστό απόδοσης.*

89. discretionary spending

This refers to the part of the budget which the government and the legislature must each year decide to spend for the next fiscal year, such as for housing, education or foreign aid. It is to be contrasted with "mandatory spending" on those items where there exists a legal requirement for the government to provide funds and a permanent appropriation authorising such expenditures. Interest on the debt and entitlement programmes are examples. The "mandatory" part of the budget is often much larger than the discretionary portion.

90. double-entry accounting / bookkeeping

In a double-entry system each flow gives rise to two equal-valued entries, a credit and a debit entry. By convention, increases in asset accounts and decreases in liability and net worth accounts are debits. Conversely, decreases in asset accounts and increases in liabilities and net worth accounts are credits. Use of the double entry system facilitates consistency checks of recorded flows and stocks.

91. earmarking

Tax earmarking is the practice of assigning revenue from specific taxes or group of taxes to specific government activities or areas of activity.

92. economic classification

The classification of expenditures (or expenses) and the acquisition / disposal of assets into economic categories, which emphasise the economic nature of the transaction (salaries, interest, transfers, etc.) *See also object / line-item classification. For the international standard on economic classification, see also GFS.*

89. διακριτική ευχέρεια δαπανών

Αναφέρεται στο τμήμα του προϋπολογισμού το οποίο η κυβέρνηση και το νομοθετικό σώμα πρέπει κάθε χρόνο να αποφασίσουν να δαπανή-σουν για το επόμενο οικονομικό έτος, σε τομείς όπως η στέγαση, η εκ-παίδευση ή η εξωτερική βοήθεια. Πρέπει να αντιπαραβληθεί με τις «υπο-χρεωτικές δαπάνες» για εκείνους τους τομείς, για τους οποίους υπάρχει νομική απαίτηση ώστε η κυβέρνηση να παρέχει κεφάλαια και μία μόνιμη πίστωση (διάθεση κονδυλίων) επιτρέποντας και εγκρίνοντας τέτοιες δα-πάνες, όπως είναι, για παράδειγμα, οι τόκοι επί μιας οφειλής και τα προ-γράμματα υποστήριξης. Το «υποχρεωτικό» τμήμα του προϋπολογισμού είναι συχνά πολύ μεγαλύτερο από το τμήμα των δαπανών κατά κρίση (διακριτική ευχέρεια).

90. διπλογραφική λογιστική

Στο διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, κάθε ροή προκαλεί δύο ίσης αξίας εγγραφές, μία πιστωτική και μία χρεωστική. Σύμφωνα με τις αρχές της λογιστικής, οι αυξήσεις στους λογαριασμούς ενεργητικού και οι μειώσεις στους λογαριασμούς παθητικού και καθαρής περιουσίας αποτελούν χρεώσεις. Αντίστροφα, οι μειώσεις στους λογαριασμούς ενεργητικού και οι αυξήσεις στους λογαριασμούς παθητικού και καθαρής περιουσίας αποτελούν πιστώσεις. Η χρήση του διπλογραφικού συστήματος διευκολύνει τους ελέγχους για τη συνέπεια και τη σταθερότητα των καταχωρημένων ροών και αποθεμάτων.

91. διαχωρισμός φόρων για ειδικό σκοπό

Ο διαχωρισμός φόρων για ειδικό σκοπό είναι η πρακτική εκχώρησης εσόδων από συγκεκριμένους φόρους ή ομάδα φόρων σε συγκεκριμένες δραστηριότητες ή τομείς δραστηριοτήτων της κυβέρνησης.

92. οικονομική ταξινόμηση

Η ταξινόμηση των δαπανών (ή εξόδων) και της απόκτησης / διάθεσης περιουσιακών στοιχείων (ενεργητικού) σε οικονομικές κατηγορίες, δίνοντας έμφαση στην οικονομική φύση της συναλλαγής (μισθοί, τόκοι, μεταβιβάσεις, κλπ.). *Βλ. επίσης ταξινόμηση εσόδων ή δαπανών σε κατηγορίες. Για τα διεθνή πρότυπα της οικονομικής ταξινόμησης, βλ. επίσης GFS.*

93. economy

The acquisition of the appropriate quality and quantity of financial, human and physical resources at appropriate times and at the lowest cost.

94. effectiveness

The extent to which programmes achieve their expected objectives, or “outcomes”. Effectiveness is the most important element of value for money in the public sector. Goods or services may be provided economically and efficiently but, if they do not achieve their intended objectives, the resources used will be largely wasted.

95. efficiency

The relationship between the goods and services produced by a programme or an activity (outputs) and the resources used to produce them (inputs). Efficiency is measured by the cost per unit of output.

96. end outcomes

See outcomes.

97. entitlement programme (demand-led programme)

Any spending programme where expenditure is open-ended (usually transfer / grant payments) and where beneficiaries must be paid or given transfers / grants if they meet certain criteria, as defined in legislation or government regulations. Some common examples are found in social security programmes, unemployment programmes, and poverty-reduction programmes.

93. οικονομία

Η απόκτηση της κατάλληλης ποιότητας και ποσότητας οικονομικών, ανθρώπινων και φυσικών πόρων την κατάλληλη χρονική στιγμή και με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

94. αποτελεσματικότητα

Η έκταση και ο βαθμός στον οποίο τα προγράμματα επιτυγχάνουν τους προβλεπόμενους αντικειμενικούς στόχους τους ή τα προσδοκώμενα «αποτελέσματα». Η αποτελεσματικότητα αποτελεί το πιο σημαντικό στοιχείο της αξίας σε σχέση με τα χρήματα που δαπανώνται, στο δημόσιο τομέα. Τα αγαθά ή οι υπηρεσίες μπορεί να παρέχονται με οικονομικότητα και αποδοτικότητα, αλλά αν δεν επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι αντικειμενικοί στόχοι τους, τότε οι πόροι που χρησιμοποιήθηκαν θα έχουν σπαταληθεί σε μεγάλο βαθμό.

95. αποδοτικότητα

Η σχέση μεταξύ των αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται από ένα πρόγραμμα ή μια δραστηριότητα (εκροές-παραγωγικά αποτελέσματα) και των πόρων που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή τους (εισροές). Η αποδοτικότητα μετρείται με βάση το κόστος ανά μονάδα παραγωγής (παραγωγικού αποτελέσματος).

96. τελικά αποτελέσματα

Βλ. αποτελέσματα.

97. πρόγραμμα υποστήριξης (βάσει ζήτησης)

Κάθε πρόγραμμα δαπανών όπου οι δαπάνες είναι «ανοικτές» (συνήθως μεταβιβάσεις πληρωμών / επιχορηγήσεις) και όπου οι δικαιούχοι πρέπει να πληρωθούν ή να επιδοτηθούν, αν πληρούν ορισμένα κριτήρια, όπως αυτά καθορίζονται στη νομοθεσία ή στους κανονισμούς της κυβέρνησης. Μερικά κοινά παραδείγματα αποτελούν τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης, τα προγράμματα κατά της ανεργίας και τα προγράμματα μείωσης της φτώχειας.

98. estimates submission

Refers to the set of documents that a spending unit sends to the ministry of finance to define and support its requests for additional funding through the budget.

99. European Union (EU) Member States

The European Union is the result of a process of co-operation and integration which began in 1951 between six countries (Belgium, Germany, France, Italy, Luxembourg and the Netherlands). After nearly fifty years, with four waves of accessions (1973: Denmark, Ireland and the United Kingdom; 1981: Greece; 1986: Spain and Portugal; 1995: Austria, Finland and Sweden), the EU today has fifteen Member States and is preparing for its fifth enlargement, this time towards Eastern and Southern Europe.

Poland, Hungary, the Czech Republic, Estonia, Slovenia and Cyprus have been holding membership talks since 1998. Bulgaria, Romania, Slovakia, Lithuania, Latvia and Malta began similar talks in 1999. Turkey is also a candidate.

100. evaluation

Programme evaluation is an in-depth examination of the economic, financial, social, etc. effects of a programme or policy initiative. Summative evaluations are carried out when the programme has been in place for some time (ex post evaluation) to study its effectiveness and judge its overall value. Formative evaluations are usually undertaken during the implementation of the programme (intermediate evaluation) in order to improve its effectiveness.

98. υποβολή εκτιμήσεων

Αναφέρεται στο σύνολο των εγγράφων τα οποία αποστέλλει στο Υπουργείο Οικονομικών μία μονάδα-υπηρεσία που πραγματοποιεί δαπάνες, για να καθορίσει και να υποστηρίξει τα αιτήματά της για πρόσθετη χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό.

99. Κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ)

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας συνεργασίας και ενοποίησης που ξεκίνησε το 1951 μεταξύ έξι χωρών (Βελγίου, Γερμανίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Λουξεμβούργου και Ολλανδίας). Μετά από περίπου πενήντα χρόνια, με τέσσερα κύματα προσχωρήσεων (1973: Δανία, Ιρλανδία και Ηνωμένο Βασίλειο, 1981: Ελλάδα, 1986: Ισπανία και Πορτογαλία, 1995: Αυστρία, Φινλανδία και Σουηδία), η Ε.Ε. σήμερα έχει δεκαπέντε κράτη-μέλη και προετοιμάζεται για την πέμπτη διεύρυνσή της, αυτή τη φορά προς την Ανατολική και τη Νότια Ευρώπη.

Η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Τσεχία, η Εσθονία, η Σλοβενία και η Κύπρος διαπραγματεύονται την ένταξή τους από το 1998. Η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Σλοβακία, η Λιθουανία, η Λετονία και η Μάλτα ξεκίνησαν παρόμοιες διαπραγματεύσεις το 1999. Η Τουρκία είναι επίσης υποψήφιο κράτος-μέλος. (Σημείωση: Από 1/5/2004, η Ευρωπαϊκή Ένωση αριθμεί πλέον 25 κράτη-μέλη, με την ένταξη της Πολωνίας, της Ουγγαρίας, της Τσεχίας, της Εσθονίας, της Σλοβενίας, της Κύπρου, της Σλοβακίας, της Λιθουανίας, της Λετονίας και της Μάλτας.)

100. αξιολόγηση

Η αξιολόγηση ενός προγράμματος αποτελεί μία σε βάθος εξέταση των οικονομικών, χρηματοοικονομικών, κοινωνικών, κλπ. αποτελεσμάτων ενός προγράμματος ή μιας πρωτοβουλίας σε σχέση με την πολιτική που ακολουθείται. Συνοπτικές αξιολογήσεις πραγματοποιούνται όταν το πρόγραμμα έχει λειτουργήσει για κάποιο χρονικό διάστημα (εκ των υστέρων αξιολόγηση), με σκοπό τη μελέτη της αποτελεσματικότητάς του και την εκτίμηση της συνολικής του αξίας. Διαμορφωτικές αξιολογήσεις πραγματοποιούνται συνήθως κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του προγράμματος (ενδιάμεση αξιολόγηση), με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς του.

101. evaluation design

The logic model used to arrive at conclusions about outcomes in an evaluation study. In selecting the evaluation design, the evaluator must determine simultaneously the type of information to be retrieved and the type of analysis this information will be subjected to.

102. ex ante control (a priori audit)

Prior authorisation of a specific expenditure. Payment orders and supporting documentation received are checked to verify that the transaction is properly authorised, is legal and regular, and that there are sufficient provisions in the budget. Such inspections may be carried out by central authority of the ministry of finance or by line ministries / agencies.

103. ex post control (a posteriori audit)

See audit.

104. expenditures

The term "expenditures" is sometimes loosely used to refer to cash payments. However, a strict definition is the cost of goods and services acquired, regardless of the timing of related payments. Expenditures on goods and services occur at the times when buyers incur liabilities to sellers, i.e. when either (a) the ownership of the goods and services concerned is transferred from the seller to the new owner; or (b) when delivery of the goods and services is completed to the satisfaction of the consumer.

101. σχέδιο αξιολόγησης

Το λογικό μοντέλο που χρησιμοποιείται για την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με τα αποτελέσματα, σε μια μελέτη αξιολόγησης. Κατά την επιλογή του σχεδίου αξιολόγησης, ο αξιολογητής πρέπει να καθορίσει ταυτόχρονα τον τύπο των πληροφοριών που θα αναζητηθούν και τον τύπο της ανάλυσης στην οποία θα υποβληθούν αυτές οι πληροφορίες.

102. έλεγχος εκ των προτέρων

Προγενέστερη έγκριση μιας συγκεκριμένης δαπάνης. Οι εντολές πληρωμής και τα συνοδευτικά έγγραφα που έχουν ληφθεί, ελέγχονται έτσι ώστε να επιβεβαιωθεί ότι η συναλλαγή έχει εγκριθεί ορθά, είναι νόμιμη και κανονική, καθώς και ότι υπάρχουν επαρκείς προβλέψεις στον προϋπολογισμό. Τέτοιοι έλεγχοι μπορεί να πραγματοποιούνται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών ή από άλλα υπουργεία / υπηρεσίες.

103. έλεγχος εκ των υστέρων

Βλ. έλεγχος.

104. δαπάνες

Ο όρος «δαπάνες» χρησιμοποιείται μερικές φορές κατά προσέγγιση, για να εκφράσει πληρωμές τοις μετρητοίς. Ωστόσο, ένας αυστηρός και ακριβής ορισμός του όρου είναι: «το κόστος των αγαθών και των υπηρεσιών που αποκτώνται, ανεξάρτητα από το χρόνο των πληρωμών γι' αυτά τα αγαθά ή υπηρεσίες». Δαπάνες για απόκτηση αγαθών και λήψη υπηρεσιών πραγματοποιούνται κατά το χρόνο που οι αγοραστές αναλαμβάνουν υποχρεώσεις προς τους πωλητές, δηλαδή, όταν είτε α) η κυριότητα αυτών των αγαθών και υπηρεσιών μεταβιβάζεται από τον πωλητή στο νέο ιδιοκτήτη, είτε β) όταν η παράδοση των αγαθών και υπηρεσιών ολοκληρώνεται προς ικανοποίηση του καταναλωτή.

105. expenses

In GFS 2000, the term "expense" defines the set of transaction flows that reduce net worth over the accounting period. Expense transactions include compensation of employees, use of goods and services transactions, consumption of fixed capital, property expenses (interest and rent), social benefits, subsidies, grants and miscellaneous transactions, such as transfers to non-profit organisations and compensation of damage or injury. Acquisitions of non-financial assets and financing transactions are not expense transactions.

106. external audit

Refers to audit carried out by a body that is external to, and independent of, the organisation being audited, the purpose being to give an opinion and report on the organisation's accounts and financial statements, the legality and regularity of its operations, and its financial management procedures and financial performance. Organisations responsible for external audit of government activities most often report directly to parliament, and are often referred to as supreme audit institutions (SAI).

107. external debt

Debt owed to non-residents of the country concerned.

105. έξοδα

Στο GFS 2000, ο όρος «έξοδα» προσδιορίζει το σύνολο της ροής των συναλλαγών που μειώνουν την καθαρή περιουσία (θέση) κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης. Στις συναλλαγές που αφορούν σε έξοδα περιλαμβάνονται οι αποζημιώσεις υπαλλήλων, οι συναλλαγές για χρήση αγαθών και υπηρεσιών, η ανάλωση παγίου κεφαλαίου, τα έξοδα και-νήτων (τόκοι και ενοίκια), κοινωνικά οφέλη, επιδοτήσεις, επιχορηγήσεις και διάφορες συναλλαγές, όπως μεταβιβάσεις σε μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς και αποζημιώσεις για ζημιές ή βλάβες. Η απόκτηση μη οικονομικών περιουσιακών στοιχείων και οι συναλλαγές για χρημα-τοδότηση δεν αποτελούν συναλλαγές που αφορούν σε έξοδα.

106. εξωτερικός έλεγχος

Αναφέρεται στον έλεγχο που πραγματοποιείται από ένα φορέα, ο οποίος είναι εξωτερικός και ανεξάρτητος από τον ελεγχόμενο οργανισμό, με σκοπό να εκφράσει άποψη και να συντάξει μία αναφορά σχετικά με τους λογαριασμούς και τις οικονομικές εκθέσεις του οργανισμού, τη νομιμότητα και κανονικότητα των εργασιών του, καθώς και τις διαδικασίες για τη χρηματοοικονομική του διαχείριση και την οικονομική απόδοση. Οι φορείς που είναι αρμόδιοι για την άσκηση εξωτερικού ελέγχου στις δραστηριότητες της κυβέρνησης, πολύ συχνά, υποβάλλουν την αναφορά τους κατευθείαν στη Βουλή και συχνά αναφέρονται ως τα Ανώτατα Ελεγκτικά Όργανα (SAI).

107. εξωτερικό χρέος

Το σύνολο των οφειλών μιας χώρας σε μία ή περισσότερες χώρες του εξωτερικού.

108. extra-budgetary funds / accounts (EBF)

The term generally refers to government activities that are not included in the annual budget presentation. Moreover, EBFs may be subject to different systems of cash management, control and reporting than the budget itself. A wide variety of extra-budgetary arrangements are used, including funds (such as social security funds) set up under separate legislation, commodity funds that use proceeds of commodity aid, and earmarking certain revenues for specific purposes. *See also off-budget expenditures.*

109. financial audit (regularity audit)

See audit.

110. financial control

Aspects of internal (or management) control that relate to financial issues and performance. *See also internal (management) control.*

111. financial instrument

Any contract that gives rise to both a financial asset of one entity and a financial liability or equity instrument of another entity.

112. financial ledger system

See general ledger system.

108. κεφάλαια (ταμεία) / λογαριασμοί πέραν του προϋπολογισμού (EBF)

Ο όρος αναφέρεται γενικά στις δραστηριότητες της κυβέρνησης, οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στην παρουσίαση του ετήσιου προϋπολογισμού. Επιπλέον, αυτά τα κεφάλαια (ή ταμεία) ενδέχεται να υπόκεινται σε διαφορετικά συστήματα διαχείρισης ταμειακών διαθεσίμων, ελέγχου και αναφοράς, από αυτά στα οποία υπόκειται ο προϋπολογισμός. Χρησιμοποιείται μεγάλη ποικιλία διευθετήσεων και ρυθμίσεων πέραν του προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένων των ταμείων (όπως τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης) που έχουν δημιουργηθεί σύμφωνα με ξεχωριστή νομοθεσία, των εταιριών επενδύσεων σε τίτλους αγοραπωλησίας εμπο-ρευμάτων (ταμείων), οι οποίες χρησιμοποιούν τις εισπράξεις από πωλήσεις εμπορευμάτων που έχουν παρασχεθεί με τη μορφή εμπορευ-ματικής βοήθειας, καθώς και του διαχωρισμού ορισμένων εσόδων για συγκεκριμένους σκοπούς. *Βλ. επίσης δαπάνες εκτός προϋπολογισμού.*

109. οικονομικός έλεγχος (έλεγχος κανονικότητας)

Βλ. έλεγχος.

110. χρηματοοικονομικός έλεγχος

Οι πλευρές του εσωτερικού (διοικητικού) ελέγχου που αφορούν σε χρηματοοικονομικά θέματα και στην οικονομική απόδοση. *Βλ. επίσης εσωτερικός (διοικητικός) έλεγχος.*

111. χρηματοοικονομικός τίτλος

Κάθε σύμβαση που δημιουργεί συγχρόνως ένα οικονομικό περιουσιακό στοιχείο για ένα φορέα και μια οικονομική υποχρέωση ή έναν τίτλο καθαρής περιουσίας (θέσης) για έναν άλλο φορέα.

112. σύστημα οικονομικού καθολικού

Βλ. σύστημα γενικού καθολικού.

113. financial management

The legal and administrative systems and procedures put in place to permit government ministries and agencies to conduct their activities so as to ensure correct usage of public funds that meets defined standards of probity, regularity, efficiency and effectiveness. Financial management includes the raising of revenue; the management and control of public expenditure; financial accounting and reporting; cash management; and, in some cases, asset management.

114. financial reporting

The communication of financial information by an entity (e.g. the government, a line ministry) to interested parties (e.g. parliament, the ministry of finance). It encompasses all reports that contain financial information based on data generally found in the financial accounting and reporting system.

113. χρηματοοικονομική διαχείριση

Τα νομικά και διοικητικά συστήματα και διαδικασίες που εφαρμόζονται, για να επιτρέψουν σε υπουργεία και κρατικές υπηρεσίες να διεξάγουν τις δραστηριότητές τους έτσι ώστε να διασφαλίσουν την ορθή χρήση του δημοσίου χρήματος, σύμφωνα με καθορισμένα πρότυπα ακεραιότητας, εντιμότητας, κανονικότητας, αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας. Η χρηματοοικονομική διαχείριση περιλαμβάνει την αύξηση των εσόδων, τη διαχείριση και τον έλεγχο των δημοσίων δαπανών, τη χρηματοοικο-νομική λογιστική και τη σύνταξη οικονομικών εκθέσεων, τη διαχείριση ταμειακών διαθεσίμων και, σε ορισμένες περιπτώσεις, τη διαχείριση ενεργητικού.

114. σύνταξη οικονομικών εκθέσεων

Η γνωστοποίηση οικονομικών πληροφοριών από ένα φορέα (π.χ. την κυβέρνηση, ένα υπουργείο) προς τα ενδιαφερόμενα μέρη (π.χ. Βουλή, Υπουργείο Οικονομικών). Περικλείει όλες τις εκθέσεις οι οποίες περιέχουν οικονομικές πληροφορίες, βάσει δεδομένων που υπάρχουν γενικά στο σύστημα χρηματοοικονομικής λογιστικής και σύνταξης οικονομικών εκθέσεων.

115. financial statements

The accounting statements prepared by a reporting entity to communicate information about its financial performance and position. An accrual accounting system commonly entails the preparation of a Financial Position Statement, or Balance Sheet, which shows the total assets, liabilities and the net worth; a Financial Performance Statement, or Operating Statement, which shows the revenues and expenses of the period; and a Statement of Changes of Net Worth, which explains movements in the opening and closing balances. These accrual – based statements are supplemented with a Statement of Cash Flows. They include those notes and schedules that are needed in order to clarify or further explain items in the statements. Similarly, the analytical framework in GFS 2000 includes the following tables: Government Operations, which is a summary of the transactions of the general government in a given accounting period; Statement of other Economic Flows, which tabulates influences, other than transactions, on the government's financial position; and a Balance Sheet and Statement of Sources and Uses of Cash.

116. financing

All transactions in financial assets and liabilities that balance the fiscal deficit or surplus. Broadly speaking, the means by which a government obtains financial resources to implement its policies, programs and projects.

117. fiscal deficit

See deficit.

115. οικονομικές εκθέσεις

Οι λογιστικές εκθέσεις που συντάσσονται από ένα φορέα, με σκοπό τη γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικά με την οικονομική του απόδοση και κατάσταση. Ένα λογιστικό σύστημα βάσει των δεδουλευμένων συνήθως συνεπάγεται: α) τη σύνταξη μιας έκθεσης οικονομικής κατάστασης ή ισολογισμού, στην οποία απεικονίζεται το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων (ενεργητικό), των υποχρεώσεων (παθητικό) και η καθαρή περιουσία, β) μία έκθεση οικονομικής απόδοσης ή κατάσταση αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης, στην οποία εμφανίζονται τα έσοδα και τα έξοδα της περιόδου, καθώς και γ) μια κατάσταση των μεταβολών καθαρής περιουσίας, στην οποία αναλύονται οι κινήσεις στα υπόλοιπα έναρξης και λήξης της χρήσης. Αυτές οι καταστάσεις βάσει των δεδουλευμένων συμπληρώνονται από μία κατάσταση ταμειακής ροής. Επίσης, συμπεριλαμβάνουν εκείνες τις σημειώσεις, υπομνήματα και πίνακες που απαιτούνται, προκειμένου να διευκρινιστεί ή να επεξηγηθεί περαιτέρω το περιεχόμενο των καταστάσεων. Κατά όμοιο τρόπο, το αναλυτικό πλαίσιο στο GFS 2000 περιλαμβάνει τους ακόλουθους πίνακες: α) εργασίες της κυβέρνησης, που αποτελεί μια σύνοψη των συναλλαγών της γενικής κυβέρνησης κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης λογιστικής χρήσης, β) έκθεση άλλων οικονομικών ροών, η οποία παραθέτει σε πίνακες διάφορες άλλες επιδράσεις στην οικονομική κατάσταση της κυβέρνησης, που δεν αφορούν σε συναλλαγές και γ) τον ισολογισμό, καθώς και μία κατάσταση πηγών και χρήσεων μετρητών.

116. χρηματοδότηση

Όλες οι συναλλαγές που αφορούν σε οικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, οι οποίες εξισορροπούν το δημοσιονομικό έλλειμμα ή πλεόνασμα. Γενικά, πρόκειται για τα μέσα με τα οποία μια κυβέρνηση εξασφαλίζει οικονομικούς πόρους, προκειμένου να εφαρμόσει τις πολιτικές, τα προγράμματα και τα σχέδιά της.

117. δημοσιονομικό έλλειμμα

Βλ. έλλειμμα.

118. fiscal policy rules

Permanent constraints on fiscal policy, typically defined in terms of an indicator(s) of overall fiscal performance such as the deficit / GDP ratio, the debt / GDP ratio. In the EU context, these rules are defined in the Treaty of Maastricht and the Treaty of Amsterdam.

119. fiscal transparency

A policy of providing information to the public about the functions and organization of the government, its economic and fiscal policy goals and objectives, its financial forecasts and public sector accounts. It involves ready access to reliable, comprehensive, timely, understandable, and internationally comparable information on government activities -including those activities undertaken outside the government sector - so that the electorate, legislature and financial markets can accurately assess the government's present and future financial position.

120. fiscal year

The regular annual budget and accounting period for which provision of revenue and expenditure is made, and for which accounts are presented, excluding any complementary period during which the books may be kept open after the beginning of the following fiscal year.

121. fixed assets

Durable goods except land, mineral deposits, timber tracts and similar non-reproducible tangible assets, employed in production by resident industries, producers of government services for civilian purposes, and producers of private non-profit services to households, including owner-occupied dwellings, permanent family dwellings for military personnel, breeding stock, draught animals and dairy cattle.

118. κανόνες δημοσιονομικής πολιτικής

Μόνιμοι περιορισμοί επί της δημοσιονομικής πολιτικής, οι οποίοι τυπικά καθορίζονται σε συνάρτηση με ένα δείκτη(-ες) της συνολικής δημοσιονομικής απόδοσης, όπως η αναλογία ελλείμματος / ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν), η αναλογία χρέους / ΑΕΠ. Στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτοί οι κανόνες ορίζονται στη συνθήκη του Μάαστριχ και στη συνθήκη του Άμστερνταμ.

119. δημοσιονομική διαφάνεια

Μια πολιτική παροχής πληροφοριών στο κοινό σχετικά με τις λειτουργίες και την οργάνωση της κυβέρνησης, τους σκοπούς και τους αντικειμενικούς στόχους της οικονομικής και δημοσιονομικής της πολιτικής, τις οικονομικές της προβλέψεις και τους λογαριασμούς του δημόσιου τομέα. Αυτό συνεπάγεται την άμεση και εύκολη πρόσβαση σε αξιόπιστες, αναλυτικές, έγκαιρες, κατανοητές και διεθνώς συγκρίσιμες πληροφορίες για τις δραστηριότητες της κυβέρνησης - συμπεριλαμβανομένων εκείνων των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται εκτός του δημόσιου τομέα -, έτσι ώστε το εκλογικό σώμα, το νομοθετικό σώμα και οι οικονομικές αγορές να μπορούν να εκτιμήσουν με ακρίβεια την παρούσα και μελλοντική οικονομική κατάσταση της κυβέρνησης.

120. οικονομικό έτος

Η τακτική ετήσια διαχειριστική και λογιστική περίοδος (χρήση), για την οποία πραγματοποιούνται οι προβλέψεις για τα έσοδα και τις δαπάνες και παρουσιάζονται οι λογαριασμοί, εξαιρώντας κάθε συμπληρωματική περίοδο, κατά τη διάρκεια της οποίας τα βιβλία μπορεί να παραμένουν ανοικτά μετά την έναρξη του επόμενου οικονομικού έτους.

121. πάγια στοιχεία του ενεργητικού

Διαρκή αγαθά εκτός γης, κοιτασμάτων ορυκτών, δασικών εκτάσεων και παρόμοιων, μη δυνάμενων να αναπαραχθούν, υλικών περιουσιακών στοιχείων, τα οποία χρησιμοποιούνται στην παραγωγή από εγχώριες βιομηχανίες, επιχειρήσεις παροχής δημόσιων υπηρεσιών για τους πολίτες και ιδιωτικών υπηρεσιών σε οικογένειες για οικιακή χρήση, με σκοπούς μη κερδοσκοπικούς, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοκατοικούμενων κατοικιών, των μόνιμων κατοικιών για τις οικογένειες του στρατιωτικού προσωπικού, των ζώων αναπαραγωγής, των ζώων έλξης και των γαλακτοπαραγωγών ζώων.

122. float

Cheques issued but not yet paid. The amount of float is reflected in the difference between the total of cheques issued by the treasury and the total of cheques paid as shown in the books of the treasury's bank account. If float can be identified, it should be shown as an adjustment to total expenditure. It is also known as "items in transit". The term "float" is also sometimes used to mean the payables that are not immediately due for payment (e.g. invoices recorded before the latest time they can be paid without incurring additional charges or penalties.)

123. floating debt

The amount of obligations, other than fixed-term contractual obligations, incurred by a government for goods and services received that have not yet been paid for, that is, an accumulated backlog of unpaid bills. (In some countries, the term refers to the unconsolidated portion of outstanding government short-term debt).

124. foreign debt.

See external debt.

125. forward commitments (multi-year commitments)

Commitments that cover a period of more than one year (e.g. contracts for an infrastructure project). Effective monitoring of forward commitments is essential, for good budgeting and expenditure control. A number of countries include authorizations for forward commitments in the budget.

122. ετεροχρονισμός (επιταγών)

Επιταγές οι οποίες έχουν εκδοθεί, αλλά δεν έχουν ακόμα πληρωθεί. Το ετεροχρονισμένο ποσό απεικονίζεται στη διαφορά μεταξύ του συνόλου των επιταγών που έχουν εκδοθεί από το θησαυροφυλάκιο και του συνόλου των επιταγών που εξοφλήθηκαν, όπως εμφανίζεται στα βιβλία του τραπεζικού λογαριασμού του θησαυροφυλακίου. Αν ο ετεροχρονισμός μπορεί να προσδιοριστεί, θα πρέπει να παρουσιαστεί ως αναπροσαρμογή στο σύνολο των δαπανών. Αυτός ο όρος είναι επίσης γνωστός ως «ποσά υπό μεταφορά». Μερικές φορές, ο όρος «ετερο-χρονισμός» χρησιμοποιείται επίσης για να υποδηλώσει τα πληρωτέα, αλλά όχι άμεσα οφειλόμενα για πληρωμή (π.χ. τιμολόγια που κατα-χωρήθηκαν πριν από την τελευταία ημερομηνία που μπορούν να εξοφληθούν, χωρίς να προκαλούν πρόσθετες επιβαρύνσεις ή ποινές).

123. κυμαινόμενο χρέος

Το σύνολο των υποχρεώσεων (οφειλών), εκτός των συμβατικών υποχρεώσεων καθορισμένης διάρκειας, που έχει συναφθεί από μια κυβέρνηση για τη λήψη αγαθών και υπηρεσιών, οι οποίες δεν έχουν ακόμα εξοφληθεί, πρόκειται, δηλαδή, για συσσωρευμένη καθυστέρηση απλήρωτων λογαριασμών. (Σε μερικές χώρες, ο όρος αναφέρεται στο μη πάγιο τμήμα του ανεξόφλητου βραχυπρόθεσμου κρατικού χρέους).

124. χρέος προς ξένες χώρες

Βλ. εξωτερικό χρέος.

125. μελλοντικές δεσμεύσεις (πολυετείς δεσμεύσεις)

Δεσμεύσεις που καλύπτουν μια περίοδο μεγαλύτερη του ενός έτους (π.χ. συμβάσεις για την εκτέλεση έργων υποδομής). Η αποτελεσματική παρακολούθηση των μελλοντικών δεσμεύσεων είναι απαραίτητη για την ορθή κατάρτιση του προϋπολογισμού και τον έλεγχο των δαπανών. Αρκετές χώρες συμπεριλαμβάνουν εγκρίσεις για μελλοντικές δεσμεύσεις στον προϋπολογισμό.

126. fraud

The severest form of an irregularity. In respect of expenditure, it includes any intentional act or omission relating to:

- The use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the misappropriation or wrongful retention of funds.
- Non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect.
- The application of funds for purposes other than those for which they were originally granted, with the same effect.

In respect of revenue, fraud includes any intentional act or omission relating to:

- The use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the illegal diminution of the resources of the budget.
- Non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect.
- Misapplication of a legally obtained benefit, with the same effect.

127. full costs

The sum of all the costs of a programme or activity, including consumption of fixed capital, overheads and the costs of activities related to the programme but performed by entities other than the entity responsible for the programme.

126. απάτη

Η σοβαρότερη μορφή παρατυπίας. Αναφορικά με τις δαπάνες, περιλαμβάνει οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση, που αφορά:

- Στη χρήση ή στην παρουσίαση πλαστών, λανθασμένων ή ελλιπών εκθέσεων, καταστάσεων ή εγγράφων, που έχει ως αποτέλεσμα την κατάχρηση ή την παράνομη παρακράτηση κεφαλαίων.
- Στην απόκρυψη πληροφοριών κατά παράβαση συγκεκριμένης υποχρέωσης, έχοντας το ίδιο αποτέλεσμα.
- Στη χρήση κεφαλαίων για σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους για τους οποίους χορηγήθηκαν αρχικά, με το ίδιο αποτέλεσμα.

Αναφορικά με τα έσοδα, η απάτη περιλαμβάνει οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση, που αφορά:

- Στη χρήση ή στην παρουσίαση πλαστών, λανθασμένων ή ελλιπών εκθέσεων, καταστάσεων ή εγγράφων, που έχει ως αποτέλεσμα την παράνομη μείωση των πόρων του προϋπολογισμού.
- Στην απόκρυψη πληροφοριών κατά παράβαση συγκεκριμένης υποχρέωσης, έχοντας το ίδιο αποτέλεσμα.
- Στην κατάχρηση μιας παροχής που λήφθηκε νόμιμα, με το ίδιο αποτέλεσμα.

127. συνολικό κόστος

Το σύνολο όλων των εξόδων ενός προγράμματος ή μιας δραστηριότητας, στο οποίο περιλαμβάνεται η ανάλωση του παγίου κεφαλαίου, τα γενικά έξοδα και το κόστος δραστηριοτήτων που σχετίζονται με το πρόγραμμα, αλλά εκτελούνται από φορείς διαφορετικούς από το φορέα που είναι υπεύθυνος για το πρόγραμμα.

128. functional classification

The classification of expenditure (as well as expense) transactions and acquisitions / disposals of financial assets for policy purposes, according to the purpose for which transactions are undertaken. A functional classification is independent of the administrative organizations or units that carry out the activities or transactions concerned. The standard Classification of Functions of the Government (COFOG) system, established by the United Nations, is aimed at facilitating international comparisons and preparing income accounts consistent with the System of National Accounts (SNA) methodology.

129. general fund

This refers to the account in which the majority of tax revenues are deposited, and from which the majority of the operating expenses of government activities are paid. It is to be contrasted with earmarked funds, proprietary funds, trust or enterprise funds and extra-budgetary funds. In the British Commonwealth context, the general fund is called the consolidated fund.

130. general government

According to the System of National Accounts, "general government" is the grouping of government units at different levels: central, state (in federalist countries), local authorities and social security funds. Government units are units that, in addition to fulfilling their political responsibilities and their role in economic regulation, produce principally public services for individual or collective consumption and redistribute income and wealth. A defining characteristic of government units is the ability to impose, directly or indirectly, taxes and other compulsory levies for which there is no direct quid pro quo on other sectors of the economy. *See also central government, local government, state government, subnational government.*

128. λειτουργική ταξινόμηση

Η ταξινόμηση των συναλλαγών που αφορούν σε δαπάνες (όπως επίσης και σε έξοδα) και της απόκτησης / διάθεσης οικονομικών περιουσιακών στοιχείων για σκοπούς πολιτικής, σύμφωνα με το σκοπό για τον οποίο πραγματοποιούνται οι συναλλαγές. Μια λειτουργική ταξινόμηση είναι ανεξάρτητη από τους διοικητικούς οργανισμούς ή μονάδες που εκτελούν αυτές τις δραστηριότητες ή τις συναλλαγές. Το πρότυπο σύστημα Ταξινόμησης των Λειτουργιών της Κυβέρνησης (COFOG), το οποίο δημιουργήθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη, στοχεύει στη διευκόλυνση των διεθνών συγκρίσεων και στη σύνταξη των λογαριασμών εισοδήματος σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών (SNA).

129. κεφάλαιο γενικής χρήσης

Αναφέρεται στο λογαριασμό στον οποίο κατατίθεται το μεγαλύτερο μέρος των φορολογικών εσόδων και από τον οποίο πληρώνεται το μεγαλύτερο μέρος των εξόδων λειτουργίας των κυβερνητικών δραστηριοτήτων. Πρέπει να αντιπαραβληθεί με τα κεφάλαια που έχουν διαχωριστεί για ειδικό σκοπό, τα ίδια κεφάλαια, τα κεφάλαια επιχειρήσεων ή τραστ και τα κεφάλαια πέραν του προϋπολογισμού. Στα πλαίσια της Βρετανικής Κοινοπολιτείας, το κεφάλαιο γενικής χρήσης ονομάζεται ενοποιημένο κεφάλαιο.

130. γενική κυβέρνηση

Σύμφωνα με το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών, η «γενική κυβέρνηση» αποτελεί την ομαδοποίηση των κυβερνητικών μονάδων σε διαφορετικά επίπεδα: κεντρικές αρχές, πολιτειακές αρχές (στις ομοσπονδιακές χώρες), τοπικές αρχές και ταμεία κοινωνικής ασφάλισης. Οι κυβερνητικές μονάδες αποτελούν μονάδες οι οποίες, εκτός από την εκτέλεση των πολιτικών τους αρμοδιοτήτων και το ρόλο τους στις οικονομικές ρυθμίσεις, παρέχουν κυρίως δημόσιες υπηρεσίες για ατομική ή συλλογική κατανάλωση και ανακατανέμουν το εισόδημα και τον πλούτο. Ένα καθοριστικό χαρακτηριστικό των κυβερνητικών μονάδων αποτελεί η δυνατότητα να επιβάλλουν, άμεσα ή έμμεσα, φόρους και άλλες υποχρεωτικές εισφορές, για τις οποίες δεν υπάρχει άμεση ανταπόδοση σε άλλους τομείς της οικονομίας. *Βλ. επίσης κεντρική κυβέρνηση, τοπική κυβέρνηση, πολιτειακή κυβέρνηση, δευτερεύον επίπεδο κυβέρνηση.*

131. general ledger system

Core system(s) for budget execution, accounting and financial reporting. This system(s) maintain data on approved appropriations and supplementary appropriations; virements; fund release (apportionment / allotment, warrants, cash plans, etc.); commitments, accrued expenditures and payments against budgeted allocations and fund release. The general ledger system maintain the ledgers, and registers also data on revenues, debt and other liabilities, financial assets (and physical assets under full accrual accounting), and other financial transactions (such as transactions between government agencies). *See also government financial management information systems.*

132. general purpose financial reports

Financial reports intended to meet the information needs of general users.

133. Generally Accepted Accounting Principles (GAAP)

The GAAP (termed "Practice" in the United Kingdom) are the accounting concepts or principles which represent the consensus of experts and bodies of the accounting profession. In a number of countries these accounting concepts and principles are prescribed by the government, after consulting experts and the private accounting professional bodies. In some EU Member States (e.g. France), a "general accounting plan" defines the core structure of the chart of accounts and its associated accounting principles.

131. σύστημα γενικού καθολικού

Σύστημα-πυρήνας για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, τη σύνταξη λογιστικών και οικονομικών εκθέσεων. Σ' αυτό το σύστημα (δια)τηρούνται τα δεδομένα για τις εγκεκριμένες και τις συμπληρωματικές πιστώσεις, τις μεταφορές κονδυλίων από λογαριασμό σε λογαριασμό, την αποδέσμευση κεφαλαίων (κατανομή / καταμερισμός, εντάλματα, ταμειακά προγράμματα, κλπ.), τις δεσμεύσεις-υποχρεώσεις, τις δεδουλευμένες δαπάνες και πληρωμές έναντι των επιμερισμών του προϋπολογισμού και της αποδέσμευσης κεφαλαίων. Στο σύστημα γενικού καθολικού τηρούνται τα καθολικά και καταχωρούνται επίσης τα δεδομένα για έσοδα, χρέη και άλλες υποχρεώσεις (οφειλές), οικονομικά περιουσιακά στοιχεία (και φυσικά στοιχεία του ενεργητικού, σύμφωνα με τη λογιστική βάση των δεδουλευμένων), καθώς και για άλλες οικονομικές συναλλαγές (όπως οι συναλλαγές μεταξύ κρατικών υπηρεσιών). *Βλ. επίσης συστήματα πληροφόρησης της κρατικής χρηματοοικονομικής διοίκησης.*

132. οικονομικές εκθέσεις γενικού σκοπού

Οικονομικές εκθέσεις, οι οποίες έχουν σκοπό να καλύψουν τις ανάγκες πληροφόρησης των γενικών χρηστών.

133. Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (GAAP)

Οι Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (που ορίζονται ως «Πρακτική» στο Ηνωμένο Βασίλειο) είναι οι λογιστικές έννοιες ή αρχές, οι οποίες εκφράζουν τη συναίνεση των ειδικών και των σωματείων του λογιστικού επαγγέλματος. Σε αρκετές χώρες, αυτές οι λογιστικές έννοιες και αρχές καθορίζονται από την κυβέρνηση, αφού συμβουλευτεί τους ειδικούς και τα ιδιωτικά λογιστικά επαγγελματικά σωματεία. Σε μερικά κράτη-μέλη της Ε.Ε. (π.χ. Γαλλία), ένα «γενικό λογιστικό σχέδιο» καθορίζει την κεντρική δομή του λογιστικού σχεδίου και τις λογιστικές αρχές που συνδέονται μ' αυτό.

134. generational accounting

An accounting system used to assess the distributional implications of fiscal policy for different cohort groups. This is accomplished by estimating the present value of net tax payments (taxes paid less benefits received) over the lifetime of different generations under current tax and spending policies. A generation is defined as including all males and females (separately accounted for, because of differing tax and benefits profiles) born in the same year. The technique has heavy data requirements and the results depend on a large number of simplifying assumptions. It is generally regarded as a supplementary technique for analysis of the sustainability of fiscal policy and intergenerational distribution questions.

135. goals and objectives

Both terms are used to describe the desired, measurable results to be achieved from government programmes or activities. "Goals" (or "general objectives") typically refer to broad results which may take a number of years to achieve and often involved many people, activities, processes, and intermediate achievements. "Objectives" (or "specific objectives") tend to refer to more specific results, often precisely measured (time, cost, number, quality), which can usually be accomplished in a shorter time period, and are often an intermediate step in achieving a broader goal.

136. governance

Governance is the exercise of political powers to manage a nation's affairs. Sound governance invokes as essential elements political accountability; freedom of association and participation; reliable and equitable legal frameworks; transparency; and effective and efficient public sector management.

134. λογιστική γενεών

Λογιστικό σύστημα, το οποίο χρησιμοποιείται για να εκτιμηθούν οι διανεμητικές συνέπειες της δημοσιονομικής πολιτικής για ομάδες διαφορετικής συνοχής. Αυτό πραγματοποιείται με τον υπολογισμό της παρούσας αξίας των καθαρών πληρωμών φόρου (φόροι που κατά-βλήθηκαν μείον τα οφέλη που λήφθηκαν) κατά τη διάρκεια ζωής των διαφορετικών γενεών, σύμφωνα με τις υφιστάμενες πολιτικές για φόρους και δαπάνες. Μια γενεά ορίζεται ως συμπεριλαμβανούσα όλους τους άνδρες και τις γυναίκες (σε ξεχωριστό υπολογισμό, λόγω των διαφορετικών χαρακτηριστικών σε σχέση με το φόρο και τα οφέλη) που γεννήθηκαν το ίδιο έτος. Η τεχνική έχει μεγάλες απαιτήσεις σε δεδομένα και τα αποτελέσματα εξαρτώνται από ένα μεγάλο αριθμό απλοποιητικών υποθέσεων και πιθανοτήτων. Γενικά, θεωρείται ως μια συμπληρωματική τεχνική για την ανάλυση της δυνατότητας στήριξης της δημοσιονομικής πολιτικής και των ζητημάτων διανομής μεταξύ των γενεών.

135. σκοποί και αντικειμενικοί στόχοι

Οι δύο αυτοί όροι χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν τα επιθυμητά, μετρήσιμα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν από κυβερνητικά προγράμματα ή δραστηριότητες. Ο όρος «σκοποί» (ή «γενικοί αντικειμενικοί στόχοι») τυπικά αναφέρεται σε γενικά αποτελέσματα, για την επίτευξη των οποίων μπορεί να απαιτηθούν αρκετά χρόνια και συχνά εμπλέκουν πολλά άτομα, δραστηριότητες, διαδικασίες και ενδιάμεσα επιτεύγματα. Ο όρος «αντικειμενικοί στόχοι» (ή «συγκεκριμένοι αντικειμενικοί στόχοι») τείνει να αναφέρεται σε πιο συγκεκριμένα αποτελέσματα, που συχνά μετρώνται με ακρίβεια (χρόνος, κόστος, αριθμός, ποιότητα), τα οποία μπορούν συνήθως να πραγματοποιηθούν σε λιγότερο χρόνο και αποτελούν συχνά ένα ενδιάμεσο βήμα για την επίτευξη ενός ευρύτερου στόχου.

136. διακυβέρνηση

Διακυβέρνηση είναι η άσκηση της πολιτικής εξουσίας για τη διαχείριση των υποθέσεων ενός κράτους. Μια ορθή διακυβέρνηση επικαλείται ως ουσιώδη συστατικά της στοιχεία την ανάληψη πολιτικής ευθύνης, την ελευθερία του συνεταιρισμού και της συμμετοχής, τα αξιόπιστα και δίκαια νομικά πλαίσια, τη διαφάνεια, καθώς και την αποτελεσματική και αποδοτική διοίκηση του δημόσιου τομέα.

137. government financial management information systems

The information systems that assist ministries / agencies manage their programmes efficiently and effectively, and in accordance with the law. At the core of these systems are the procedures for accounting and reporting that keep the ledger into which all inflows and outflows of funds are recorded. Under an integrated approach, other information systems must be seen as supportive of these core accounting systems by adhering to their data exchange standards. Management information systems form a key element of management controls, and must themselves be efficient and cost-effective. *See also general ledger system.*

138. Government Finance Statistics (GFS)

GFS is published by the International Monetary Fund (IMF). The 2000 version substantially revises the earlier version published in 1986, e.g. in relation to information on accrual-based accounting. GFS 2000 should be published in late 2000 or in 2001.

139. grants

In GFS, a grant is a voluntary current or capital transfer between government units, or between a multi-national organization and a national government (e.g. a Phare grant). In addition, a voluntary transfer to a private organization or person is also often called a grant.

137. συστήματα πληροφόρησης της κρατικής χρηματοοικονομικής διοίκησης

Τα συστήματα πληροφοριών που βοηθούν τα υπουργεία / υπηρεσίες να διαχειρίζονται τα προγράμματά τους αποτελεσματικά, αποδοτικά και σύμφωνα με το νόμο. Στον πυρήνα αυτών των συστημάτων βρίσκονται οι διαδικασίες λογιστικής και σύνταξης εκθέσεων, βάσει των οποίων τηρείται το καθολικό όπου καταγράφονται όλες οι εισροές και εκροές κεφαλαίων. Σύμφωνα με μια ολοκληρωμένη προσέγγιση, άλλα συστήματα πληροφόρησης πρέπει να θεωρούνται ως συστήματα υποστήριξης αυτών των κεντρικών λογιστικών συστημάτων, εμμένοντας στα πρότυπα αυτών για την ανταλλαγή δεδομένων. Τα συστήματα πληροφόρησης της διοίκησης αποτελούν βασικό στοιχείο των διοικητικών ελέγχων και πρέπει να είναι αποτελεσματικά και αποδοτικά σε σχέση με το κόστος. *Βλ. επίσης σύστημα γενικού καθολικού.*

138. Στατιστική των Οικονομικών της Κυβέρνησης (GFS)

Το GFS (Στατιστική των Οικονομικών της Κυβέρνησης) εκδίδεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (IMF). Η έκδοση του 2000 ουσιαστικά ανα-θεωρεί την προηγούμενη έκδοση που δημοσιεύτηκε το 1986, π.χ. σε σχέση με τις πληροφορίες για τη λογιστική βάσει των δεδουλευμένων. Το GFS 2000 θα πρέπει να δημοσιευτεί στο τέλος του 2000 ή το 2001.

139. επιχορηγήσεις

Στο GFS, η επιχορήγηση είναι μια εθελοντική τρέχουσα μεταβίβαση ή μεταβίβαση κεφαλαίου μεταξύ κυβερνητικών μονάδων ή μεταξύ ενός πολυεθνικού οργανισμού και μιας εθνικής κυβέρνησης (π.χ. επιχορήγηση Phare). Επιπλέον, μια εθελούσια μεταβίβαση σε έναν ιδιωτικό οργανισμό ή ιδιώτη, συχνά, ονομάζεται επίσης επιχορήγηση.

140. gross fixed capital formation

The value of new or existing durable non-military goods, property, plant and equipment acquired by government or produced for own account, less sales of such goods. It encompasses only goods that have a normal life of more than one year and a value above a specified minimum level. Changes in government stocks or inventories are included in capital formation but not in fixed capital formation. Consumption of fixed capital (depreciation) is subtracted from gross fixed capital formation to measure net fixed capital formation.

141. impact

The term "impact" is often used synonymously with the term "outcomes". The "net impact" of a programme describes the outcomes that are truly attributable to the programme. It does not include the effects of factors external to the programme, and is estimated through evaluation methods. "Impact analysis" refers to the assessment of the effects of a programme or policy initiative on its surroundings (e.g. an environmental impact study), or shows the extent to which a programme actually produced the desired effects on the beneficiaries concerned.

142. imprest fund

A fixed-cash or petty-cash fund in the form of currency, government cheques or bank accounts, which has been advanced as "funds held outside of treasury" and charged to a specific appropriation account to an authorized cashier for payment. The fund may be a revolving type, replenished to the fixed amount as spent or used, or may be of a stationary nature.

140. ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου

Η αξία νέων ή υφιστάμενων διαρκών μη στρατιωτικών αγαθών, ακινήτων, εργοστασίων και εξοπλισμού που αποκτήθηκαν από την κυβέρ-νηση ή παράχθηκαν για προσωπική χρήση, μείον οι πωλήσεις αυτών των αγαθών. Περικλείονται μόνο τα αγαθά που έχουν κανονική διάρκεια ζωής μεγαλύτερη του ενός έτους και αξία μεγαλύτερη ενός καθορισμένου ελαχίστου επιπέδου. Οι αλλαγές στα κρατικά χρεόγραφα ή αποθέματα συμπεριλαμβάνονται στις επενδύσεις κεφαλαίου, αλλά όχι στις επενδύσεις παγίου κεφαλαίου. Η ανάλωση παγίου κεφαλαίου (απόσβεση) αφαιρείται από τις ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου για τη μέτρηση των καθαρών επενδύσεων παγίου κεφαλαίου.

141. επίδραση

Ο όρος «επίδραση» χρησιμοποιείται συχνά ως συνώνυμος του όρου «αποτελέσματα». Η «καθαρή επίδραση» ενός προγράμματος περιγράφει τα αποτελέσματα που μπορούν πραγματικά να αποδοθούν στο πρόγραμμα. Δεν συμπεριλαμβάνει τις επιδράσεις παραγόντων εξωτερικών προς το πρόγραμμα και εκτιμάται διαμέσου μεθόδων αξιολόγησης. Η «ανάλυση των επιδράσεων» αναφέρεται στην εκτίμηση των επιπτώσεων ενός προγράμματος ή μιας πρωτοβουλίας σε σχέση με την πολιτική που ακολουθείται, στο περιβάλλον τους (π.χ. μια μελέτη περιβαλλοντικών επιδράσεων) ή παρουσιάζει την έκταση στην οποία ένα πρόγραμμα προκάλεσε πραγματικά τα επιθυμητά αποτελέσματα για τους ενδιαφερόμενους δικαιούχους.

142. προκαταβολή για μικροέξοδα

Ένα πάγιο κονδύλιο ορισμένου ύψους για την κάλυψη μικροδαπανών, σε μορφή νομισμάτων, κρατικών επιταγών ή τραπεζικών λογαριασμών, το οποίο έχει προκαταβληθεί ως «κεφάλαιο που τηρείται εκτός θησαυροφυλακίου» και έχει χρεωθεί σε συγκεκριμένο λογαριασμό διά-θεσης χρημάτων και σε εξουσιοδοτημένο ταμία για την πληρωμή. Το κεφάλαιο αυτό μπορεί να είναι ανανεούμενο, να αναπληρώνεται μέχρι το ύψος του πάγιου ποσού όταν δαπανάται ή χρησιμοποιείται, ή μπορεί να παραμένει σταθερό και αμετάβλητο.

143. inputs

The resources used to produce outputs. Inputs are usually expressed as amounts of expenditure or of resources themselves (e.g. the number of employee / days). An input to one activity may be the output of an earlier activity.

144. institution

Sometimes used synonymously with the term "organization" or "body", e.g. a ministry or government office. However, the term is also increasingly used in a different sense, to describe the formal and informal rules that determine behaviour, and the enforcement of these rules.

145. institutional sector

An institutional sector is a group of institutional units with similar behavioural characteristics (e.g. the general government sector).

146. institutional unit

In the SNA and GFS 2000, an institutional unit is an entity that can own assets, incur liabilities and act on its own behalf in economic and financial matters. Three types of government units are distinguished:

- Administrative units of the central, state or local governments, including extra-budgetary funds.
- Social security funds.
- Non-market, non-profit organizations that are controlled and mainly financed by the government.

143. εισροές

Οι πόροι που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή εκροών (παραγωγικών αποτελεσμάτων). Συνήθως, οι εισροές εκφράζονται ως ποσά δαπανών ή πόρων (π.χ. ο αριθμός των υπαλλήλων / ημερών). Μια εισροή σε μια δραστηριότητα μπορεί να αποτελεί την εκροή μιας προηγούμενης δραστηριότητας.

144. ίδρυμα / θεσμός

Μερικές φορές χρησιμοποιείται ως συνώνυμο του όρου «οργανισμός» ή «σώμα», π.χ. ένα υπουργείο ή μια κρατική υπηρεσία. Ωστόσο, ο όρος χρησιμοποιείται επίσης όλο και περισσότερο με διαφορετική έννοια, για να περιγράψει τους τυπικούς και άτυπους κανόνες που καθορίζουν τη συμπεριφορά, καθώς και την εφαρμογή αυτών των κανόνων.

145. θεσμικός τομέας

Ο θεσμικός τομέας είναι μια ομάδα θεσμικών μονάδων με παρόμοια χαρακτηριστικά συμπεριφοράς (π.χ. ο τομέας της γενικής κυβέρνησης).

146. θεσμική μονάδα

Στο SNA και στο GFS 2000, μια θεσμική μονάδα είναι ένας φορέας που μπορεί να κατέχει περιουσιακά στοιχεία, να αναλαμβάνει υποχρεώσεις και να ενεργεί για δικό του λογαριασμό σε οικονομικά και χρηματοοικονομικά ζητήματα. Ξεχωρίζουν τρεις τύποι κυβερνητικών μονάδων:

- Διοικητικές μονάδες των κεντρικών, πολιτειακών ή τοπικών κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ταμείων πέραν του προϋπολογισμού.
- Ταμεία κοινωνικής ασφάλισης.
- Μη εμπορικοί, μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί που ελέγχονται και χρηματοδοτούνται κυρίως από την κυβέρνηση.

147. internal audit

Refers to audit carried out by a department or unit within a ministry or another government organization, entrusted by its management with carrying out checks and assessing the organization's systems and procedures in order to minimize the likelihood of errors, fraud and inefficient practices. Internal audit units must be functionally independent within the organization they audit and report directly to the organization's management.

148. internal (management) control

Defined as "the organization, policies and procedures used to help ensure that government programmes achieve their intended results; that the resources used to deliver these programmes are consistent with the stated aims and objectives of the organizations concerned; that programmes are protected from waste, fraud and mismanagement; and that reliable and timely information is obtained, maintained, reported and used for decision-making" (INTOSAI). In practice, internal control systems embrace a wide range of specific procedures, including, for example, controls on accounting, processes, procurement, separation of duties and financial reporting. Internal control systems require effective communications within an organization and need to be supported by sound internal audit procedures. It is the responsibility of an organization's management to establish and monitor internal control systems, not that of the external auditor. However, an external auditor should comment on the absence or adequacy of such systems since a consequence of good internal controls is that less detailed auditing of individual documents and transactions will be necessary. *See also accounting controls, administrative controls and financial control.*

147. εσωτερικός έλεγχος

Αναφέρεται στον έλεγχο που διεξάγεται από μια διεύθυνση ή μονάδα στα πλαίσια ενός υπουργείου ή άλλου κρατικού οργανισμού, στην οποία έχει ανατεθεί από τη διοίκησή του να πραγματοποιεί ελέγχους και να αξιολογεί τα συστήματα και τις διαδικασίες του οργανισμού, με σκοπό να ελαχιστοποιηθούν οι πιθανότητες λαθών, απάτης και αναποτελεσματικών πρακτικών. Οι μονάδες εσωτερικού ελέγχου πρέπει να είναι λειτουργικά ανεξάρτητες μέσα στα πλαίσια του οργανισμού που ελέγχουν και να υποβάλουν την αναφορά τους απευθείας στη διοίκηση του οργανισμού.

148. εσωτερικός (διοικητικός) έλεγχος

Ορίζεται ως «η οργάνωση, οι πολιτικές και οι διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για να βοηθήσουν να διασφαλιστεί ότι τα κυβερνητικά προγράμματα επιτυγχάνουν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, ότι οι πόροι που χρησιμοποιούνται για την παράδοση αυτών των προ-γραμμάτων συμφωνούν με τους καθορισμένους σκοπούς και τους αντικειμενικούς στόχους των οργανισμών τους οποίους αφορούν, ότι τα προγράμματα προστατεύονται από σπατάλη, απάτη και κακή διαχείριση και ότι λαμβάνονται, (δια)τηρούνται, αναφέρονται και χρησιμοποιούνται αξιόπιστες και έγκαιρες πληροφορίες για τη λήψη αποφάσεων» (INTOSAI). Πρακτικά, τα συστήματα εσωτερικού (διοικητικού) ελέγχου περικλείουν ένα ευρύ πεδίο συγκεκριμένων διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, των ελέγχων στη λογιστική, στις διαδικασίες, στις προμήθειες, στο διαχωρισμό καθηκόντων και στη σύνταξη οικονομικών εκθέσεων. Τα συστήματα εσωτερικού (διοικητικού) ελέγχου απαιτούν αποτελεσματική επικοινωνία στα πλαίσια ενός οργανισμού και πρέπει να υποστηρίζονται από ορθές και σταθερές διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου. Αποτελεί ευθύνη της διοίκησης ενός οργανισμού να δημιουργήσει και να παρακολουθεί τα συστήματα εσωτερικού (διοικητικού) ελέγχου και όχι (ευθύνη) του εξωτερικού ελεγκτή. Ωστόσο, ένας εξωτερικός ελεγκτής οφείλει να σχολιάζει την απουσία ή την επάρκεια αυτών των συστημάτων, δεδομένου ότι μια συνέπεια της ύπαρξης καλών και αποδοτικών εσωτερικών (διοικητικών) ελέγχων είναι ότι θα χρειαστεί λιγότερο λεπτομερής έλεγχος των μεμονωμένων εγγράφων και συναλλαγών. *Βλ. επίσης λογιστικοί έλεγχοι, διοικητικοί έλεγχοι και χρηματοοικονομικός έλεγχος.*

149. internal rate of return (IRR)

The discount rate which would give a zero net present value (NPV) for the investment. *See also discounting and net present value.*

150. inventory

Goods, other property and services that are:

- Held for use in the ordinary course of operations.
- In the process of production for sale.
- Or to be used up in the production of goods, other property or services including consumable stores and supplies, but not including depreciable assets.

151. least-cost analysis

A type of analysis that compares projects or programmes having a common outcome or common outputs. Least cost analysis is used to compare alternatives for which major outputs and outcomes are identified, but not quantified. *See also cost-effectiveness analysis.*

152. legitimacy

Legitimacy means that decision-makers who can change policies during implementation must take part in and agree to the original policy decision, whether it is made during the process of formulating the budget or at some other time.

149. εσωτερικό ποσοστό απόδοσης (IRR)

Το προεξοφλητικό επιτόκιο που θα έδινε μηδενική καθαρή παρούσα αξία (NPV) για την επένδυση. *Βλ. επίσης προεξόφληση και καθαρή παρούσα αξία.*

150. απογραφή / αποθέματα

Εμπορεύματα, αγαθά, λοιπή περιουσία και υπηρεσίες, τα οποία:

- Διατηρούνται για χρήση στη συνήθη πορεία των εργασιών.
- Διατηρούνται για χρήση στη διαδικασία της παραγωγής για πώληση.
- Ή διατηρούνται για να καταναλωθούν στην παραγωγή εμπορευμάτων, αγαθών, λοιπής περιουσίας ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των αναλώσιμων υλικών, αποθεμάτων και προμηθειών, αλλά χωρίς να συμπεριλαμβάνουν τα αποσβεστέα περιουσιακά στοιχεία.

151. ανάλυση ελάχιστου κόστους

Ένας τύπος ανάλυσης, με τον οποίο συγκρίνονται έργα ή προγράμματα που έχουν κοινό αποτέλεσμα ή κοινές εκροές. Η ανάλυση ελάχιστου κόστους χρησιμοποιείται για τη σύγκριση εναλλακτικών λύσεων, για τις οποίες οι κύριες εκροές και τα κύρια αποτελέσματα προσδιορίζονται, αλλά δεν καθορίζονται ποσοτικά. *Βλ. επίσης ανάλυση κόστους-αποτελεσματικότητας.*

152. νομιμότητα

Νομιμότητα σημαίνει ότι αυτοί που λαμβάνουν αποφάσεις, οι οποίοι μπορούν να αλλάξουν πολιτικές κατά τη διάρκεια της εφαρμογής, πρέπει να συμμετέχουν και να συμφωνούν με την αρχική απόφαση σε σχέση με την πολιτική που ακολουθείται, είτε αυτή λαμβάνεται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κατάρτισης του προϋπολογισμού είτε σε κάποιο άλλο χρονικό σημείο.

153. lending minus repayments

See transactions in financial assets for policy purposes.

154. liability

Loss of service potential or future economic benefits that an entity is presently obliged to make to other entities as a result of past transactions or other past events. A liability must be recognised in the statement of assets and liabilities only when it is probable that the future loss of service potential or future economic benefits will be required; and the amount of the liability can be measured reliably.

155. line –item classification

See object classification.

156. local government (or local authorities)

Local government is a collection of public bodies with authority over a subdivision of a significant area of a country's territory. It is either the third tier in federal countries or the second and third tiers in unitary countries (regions, counties, municipalities, etc.). To exist as a separate entity, a local government body must have the authority to exercise powers independently from other levels of general government. *See also central government, general government, state government and subnational government.*

153. χορηγούμενα δάνεια μείον εξοφλήσεις

Βλ. συναλλαγές οικονομικών περιουσιακών στοιχείων για σκοπούς πολιτικής.

154. υποχρέωση / οφειλή

Απώλεια δυνατοτήτων παροχής υπηρεσιών ή μελλοντικών οικονομικών ωφελειών, τις οποίες ένας φορέας υποχρεώνεται να παρέχει σε άλλους φορείς στο παρόν, ως αποτέλεσμα προηγούμενων συναλλαγών ή άλλων προηγούμενων γεγονότων. Μία υποχρέωση πρέπει να ανα-γνωρίζεται στην κατάσταση όπου παρουσιάζεται το ενεργητικό και το παθητικό, μόνο όταν είναι πιθανό ότι θα απαιτηθεί μελλοντική απώλεια δυνατοτήτων παροχής υπηρεσιών ή μελλοντικών οικονομικών ωφελειών και το ποσό της υποχρέωσης / οφειλής μπορεί να μετρηθεί αξιόπιστα.

155. ταξινόμηση εσόδων ή δαπανών ανά κατηγορία

Βλ. ταξινόμηση δαπανών σε κατηγορίες.

156. τοπική κυβέρνηση (ή τοπικές αρχές)

Η τοπική κυβέρνηση είναι ένα σύνολο δημόσιων / κρατικών οργάνων, με εξουσία και αρμοδιότητα επί μιας υποδιαίρεσης μιας σημαντικής περιοχής της εδαφικής επικράτειας μιας χώρας. Αποτελεί είτε την τρίτη βαθμίδα στις ομοσπονδιακές χώρες είτε τη δεύτερη και την τρίτη βαθμίδα στις ενιαίες χώρες (περιφέρειες, κομητείες, δήμοι, κλπ.). Για να υφίσταται ως ξεχωριστή οντότητα, ένα σώμα της τοπικής κυβέρνησης πρέπει να έχει την αρμοδιότητα να ασκεί εξουσία ανεξάρτητα από άλλα επίπεδα της γενικής κυβέρνησης. *Βλ. επίσης κεντρική κυβέρνηση, γενική κυβέρνηση, πολιτειακή κυβέρνηση και δευτερεύον επίπεδο κυβέρνηση.*

157. macroeconomic framework

A medium-term macroeconomic framework typically includes projections of the balance of payments, the real sector (or production sector), the fiscal accounts and the monetary sector. It is a tool to check the consistency of assumptions or projections concerning economic growth, the fiscal surplus or deficit, the balance of payments, the exchange rate, inflation, credit growth and its share between the private sector and the public sector, policies on external borrowing, etc.

158. market-testing

A process by which government ministries / agencies assess whether the services for which they are responsible can be delivered by private sector companies rather than remaining in the public sector. The "market testing" approach was popularised in the United Kingdom during the 1980s and 1990s to evaluate whether government activities should be contracted out or privatised.

159. medium-term budget framework (MTBF)

A framework that includes projections of government expenditures and revenues over the medium-term (generally 3-5 years). Different degrees of detail for expenditure projections are conceivable, depending on the country context. Some countries have established a disciplined multi-year budgeting process. In these countries, the multi-year estimates focus on existing policies and become the basis of budget negotiations in the years following the budget. In other countries, they only provide background information to budgeting. Generally, the multi-year estimates are rolled forward by one year, so that another year is added at the end of the period.

157. μακροοικονομικό πλαίσιο

Ένα μεσοπρόθεσμο μακροοικονομικό πλαίσιο, τυπικά, περιλαμβάνει προβολές του ισοζυγίου πληρωμών, του πραγματικού τομέα (ή τομέα παραγωγής), των δημοσιονομικών λογαριασμών και του νομισματικού τομέα. Αποτελεί ένα εργαλείο για τον έλεγχο της συνοχής των προϋποθέσεων ή των προβολών, αναφορικά με την οικονομική ανάπτυξη, το δημοσιονομικό πλεόνασμα ή έλλειμμα, το ισοζύγιο πληρωμών, την ισοτιμία συναλλάγματος, τον πληθωρισμό, την αύξηση της πίστωσης και το μερίδιό της μεταξύ του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, τις πολιτικές για τον εξωτερικό δανεισμό, κλπ..

158. εξέταση της αγοράς

Μια διαδικασία με την οποία τα υπουργεία / κρατικές υπηρεσίες εκτιμούν αν οι υπηρεσίες για τις οποίες είναι υπεύθυνοι (αρμόδιοι), μπορούν να παρασχεθούν από εταιρείες του ιδιωτικού τομέα καλύτερα, παρά να παραμείνουν στο δημόσιο τομέα. Η προσέγγιση της «εξέτασης της αγοράς» ήταν δημοφιλής στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά τη διάρκεια των δεκαετιών του '80 και του '90, για να αξιολογηθεί αν οι δραστηριότητες της κυβέρνησης θα έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο σύμβασης ή να ιδιωτικοποιηθούν.

159. μεσοπρόθεσμο πλαίσιο προϋπολογισμού (MTBF)

Ένα πλαίσιο που περιλαμβάνει προβολές των κρατικών δαπανών και εσόδων μεσοπρόθεσμα (γενικά, για 3-5 έτη). Διαφορετικοί βαθμοί λεπτομερειών για τις προβολές των δαπανών είναι πιθανοί, ανάλογα με το γενικό πλαίσιο της χώρας στην οποία αφορούν. Μερικές χώρες έχουν καθιερώσει μια πειθαρχημένη πολυετή διαδικασία κατάρτισης προϋπολογισμού. Σε αυτές τις χώρες, οι πολυετείς εκτιμήσεις εστιάζουν στις υφιστάμενες πολιτικές και αποτελούν τη βάση των διαπραγματεύσεων επί του προϋπολογισμού, στα έτη που ακολουθούν τον προϋπολογισμό. Σε άλλες χώρες, παρέχουν μόνο το υπόβαθρο της πληροφόρησης για την κατάρτιση του προϋπολογισμού. Γενικά, οι πολυετείς εκτιμήσεις επεκτείνονται κατά ένα έτος, έτσι ώστε να προστίθεται άλλο ένα έτος στο τέλος της περιόδου.

160. medium-term expenditure framework (MTEF)

The public expenditure component of a medium-term budget framework. *See also medium-term budget framework.*

161. medium-term fiscal (or financial) framework (MTFF)

Aggregate projections of revenue, expenditure and financing over the medium-term. *See also medium-term budget framework.*

162. mission

A broad statement of the high level goals and objectives of an organisation or programme.

163. modified accrual accounting

See accrual accounting.

164. modified cash accounting

See cash accounting.

165. monetary financial assets and liabilities

Assets and liabilities to be received or paid in fixed or determinable amounts of money.

166. multi-year budget, multi-year estimates

See medium-term budget framework.

167. net fixed capital formation

See gross fixed capital formation.

160. μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δαπανών (ΜΤΕΦ)

Το συστατικό στοιχείο των δημοσίων δαπανών ενός μεσοπρόθεσμου πλαισίου προϋπολογισμού.

Βλ. επίσης μεσοπρόθεσμο πλαίσιο προϋπολογισμού.

161. μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό (ή χρηματοοικονομικό) πλαίσιο (ΜΤΦΦ)

Οι συνολικές προβολές των εσόδων, των δαπανών και των χρηματο-δοτήσεων μεσοπρόθεσμα.

Βλ. επίσης μεσοπρόθεσμο πλαίσιο προϋπολογισμού.

162. αποστολή

Μια γενική δήλωση των υψηλού επιπέδου σκοπών και αντικειμενικών στόχων ενός οργανισμού ή ενός προγράμματος.

163. τροποποιημένη λογιστική με βάση τα δεδομένα

Βλ. λογιστική με βάση τα δεδομένα έσοδα και έξοδα.

164. τροποποιημένη ταμειακή λογιστική

Βλ. ταμειακή λογιστική.

165. χρηματικά οικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις (οφειλές)

Περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις προς είσπραξη ή πληρωμή, σε πάγια ή καθορίσιμα χρηματικά ποσά.

166. πολυετής προϋπολογισμός, πολυετείς εκτιμήσεις

Βλ. μεσοπρόθεσμο πλαίσιο προϋπολογισμού.

167. καθαρές επενδύσεις παγίου κεφαλαίου

Βλ. ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου.

168. net lending / borrowing

Net borrowing / lending as defined in the GFS 2000 and ESA95 is the net increase in financial assets less the net increase in liabilities incurred. It can be calculated also as the net operating balance plus the net acquisition of capital assets. *See also lending minus repayments.*

169. net operating balance

One of the key balances of the government operation table prepared under the GFS 2000 methodology. It is defined as revenue less expenses, or the change in net worth resulting from transactions.

170. net present value (NPV)

The net value of a set of costs and benefits after they have been discounted to a specific time. It is most often applied to the costs and benefits of constructing and using a proposed capital investment over its lifetime, discounted to the year in which construction would start. *See also discounting.*

171. net worth

Net worth is the difference between the value of all assets and all liabilities at a particular moment in time. It is the balancing item in a balance sheet.

168. καθαρός δανεισμός

Καθαρός δανεισμός (λήψη / χορήγηση δανείου), όπως ορίζεται στο GFS 2000 και στο ESA95, είναι η καθαρή αύξηση των οικονομικών περιου-σιακών στοιχείων μείον την καθαρή αύξηση των υποχρεώσεων που δημιουργήθηκαν. Επίσης, μπορεί να υπολογιστεί ως το καθαρό λει-τουργικό υπόλοιπο συν την καθαρή απόκτηση κεφαλαιουχικών στοι-χείων του ενεργητικού.
Βλ. επίσης χορηγούμενα δάνεια μείον εξοφλήσεις.

169. καθαρό λειτουργικό υπόλοιπο

Ένα από τα βασικά υπόλοιπα του πίνακα κρατικών λειτουργιών, ο οποίος συντάσσεται σύμφωνα με τη μεθοδολογία του GFS 2000. Ορίζεται ως τα έσοδα μείον οι δαπάνες ή η αλλαγή στην καθαρή περιουσία (θέση) που προκύπτει από συναλλαγές.

170. καθαρή παρούσα αξία (NPV)

Η καθαρή αξία ενός συνόλου δαπανών και ωφελειών μετά από την αναγωγή τους σε συγκεκριμένο χρόνο. Πολύ συχνά, εφαρμόζεται για το κόστος και τις ωφέλειες της κατασκευής και χρήσης μιας προτεινόμενης επένδυσης κεφαλαίου κατά τη διάρκεια ζωής της, που ανάγονται στο έτος κατά το οποίο θα άρχιζε η κατασκευή. *Βλ. επίσης προεξόφληση.*

171. καθαρή περιουσία (θέση)

Καθαρή περιουσία είναι η διαφορά μεταξύ της αξίας όλων των στοιχείων του ενεργητικού και όλων των στοιχείων του παθητικού σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Αποτελεί το εξισωτικό κονδύλι σε έναν ισολογισμό.

172. non-financial assets

Assets that include:

- Those that come into existence in the form of outputs from a process of production. They include fixed assets and inventories. In the government sector, assets are classified as buildings and structures, machinery and equipment, cultivated assets and intangible fixed assets.
- "Non-produced assets" that come into existence in ways other than through a production process. They may occur naturally (e.g. water resources) or they may be created by legal or accounting actions (e.g. ownership rights to the electromagnetic spectrum).

173. non-financial public sector

The general government sector plus non-financial public enterprises. The non-financial public sector excludes public enterprises in the financial sector because consolidation with public financial institutions would eliminate statistics on the financing requirements of general government and of non-financial public enterprises met by the central bank and other government-owned and / or controlled banks.

174. object classification

A group of expenditures that identifies the specific types of goods or services acquired or transfer payments made within a particular programme or activity. This concept is often called a "line-item" classification.

175. obligation

Generally refers to commitments and liabilities, actual and contingent. Sometimes used more narrowly, to mean only commitments.

172. μη οικονομικά περιουσιακά στοιχεία

Τα περιουσιακά στοιχεία που συμπεριλαμβάνουν:

- Αυτά που δημιουργούνται με τη μορφή εκροών από μια διαδικασία παραγωγής. Περιλαμβάνουν πάγια στοιχεία του ενεργητικού και αποθέματα. Στο δημόσιο τομέα, αυτά τα περιουσιακά στοιχεία ταξινομούνται ως κτίρια και οικοδομήματα, μηχανήματα και εξοπλισμός, καλλιέργειες και άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία.
- «Μη παραγόμενα περιουσιακά στοιχεία», που δημιουργούνται με διαφορετικούς τρόπους από ότι μέσω μιας διαδικασίας παραγωγής. Μπορεί να προκύψουν από τη φύση (π.χ. υδάτινοι πόροι) ή μπορεί να δημιουργηθούν από νομικές ή λογιστικές ενέργειες (π.χ. δικαιώματα ιδιοκτησίας επί του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος).

173. μη οικονομικός δημόσιος τομέας

Ο τομέας της γενικής κυβέρνησης και οι μη οικονομικές δημόσιες επιχειρήσεις. Ο μη οικονομικός δημόσιος τομέας αποκλείει τις δημόσιες επιχειρήσεις του οικονομικού τομέα, γιατί η ενοποίηση με δημόσια χρηματοοικονομικά ιδρύματα θα εξάλειφε τα στατιστικά στοιχεία για τις χρηματοδοτικές ανάγκες της γενικής κυβέρνησης και των μη οικονομικών δημόσιων επιχειρήσεων, οι οποίες καλύπτονται από την κεντρική τράπεζα, καθώς και από άλλες τράπεζες που ανήκουν στο κράτος και / ή ελέγχονται από αυτό.

174. ταξινόμηση δαπανών σε κατηγορίες

Μια ομάδα δαπανών, η οποία προσδιορίζει τους συγκεκριμένους τύπους αγαθών ή υπηρεσιών που αποκτήθηκαν ή τις μεταβιβάσεις πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια συγκεκριμένου προγράμματος ή δραστηριότητας. Αυτή η έννοια συχνά αποκαλείται ταξινόμηση «εσόδων ή δαπανών ανά κατηγορία».

175. υποχρέωση

Αναφέρεται γενικά σε δεσμεύσεις και οφειλές, πραγματικές και ενδεχόμενες. Μερικές φορές χρησιμοποιείται με μια πιο στενή έννοια και αναφέρεται μόνο σε δεσμεύσεις.

176. obligation-based budget

A budget that includes obligation-based appropriations. Such appropriations give rights to enter commitments with third parties and make cash payments according to these commitments, without a predetermined time limit. Such appropriations have their own life cycle and are not limited to one year. This system is no longer used for all expenditures, but may be used for special programmes (e.g. in the US).

177. off-budget transaction (activity)

The term "off-budget" is often used differently from "extra-budgetary". An "off-budget" transaction is one conducted by a spending agency or line ministry whose transactions should be within the budget (e.g. by means of a "special fund" set up to appropriate revenues generated by the ministry that are not paid over to the treasury or ministry of finance and are used for bonus payments to staff or other purposes). An extra-budgetary fund (typically set up by law and executed to rules) conducts transactions that are, by definition, outside the budget. *See also extra-budgetary funds / accounts.*

178. operating activities

Activities that relate to the provision of goods and services.

176. προϋπολογισμός βάσει υποχρεώσεων

Προϋπολογισμός, ο οποίος περιλαμβάνει πιστώσεις που βασίζονται σε υποχρεώσεις. Αυτές οι πιστώσεις παρέχουν δικαιώματα για ανάληψη υποχρεώσεων προς τρίτους και πραγματοποίηση πληρωμών τοις μετρητοίς σύμφωνα με αυτές τις δεσμεύσεις, χωρίς προκαθορισμένο χρονικό όριο. Τέτοιου είδους πιστώσεις έχουν το δικό τους κύκλο ζωής και δεν περιορίζονται στο ένα έτος. Αυτό το σύστημα δεν χρησιμοποιείται πλέον για όλες τις δαπάνες, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ειδικά προγράμματα (π.χ. στις Η.Π.Α.).

177. συναλλαγή (δραστηριότητα) εκτός προϋπολογισμού

Ο όρος «εκτός προϋπολογισμού» συχνά χρησιμοποιείται διαφορετικά από τον όρο «πέραν του προϋπολογισμού». Μια συναλλαγή «εκτός προϋπολογισμού» διεξάγεται από μια υπηρεσία που πραγματοποιεί δαπάνες ή ένα υπουργείο, των οποίων οι συναλλαγές θα πρέπει να πραγματοποιούνται στα πλαίσια του προϋπολογισμού (π.χ. διαμέσου ενός «ειδικού κεφαλαίου» που έχει δημιουργηθεί για τη διάθεση εσόδων του υπουργείου, τα οποία δεν καταβάλλονται στο θησαυροφυλάκιο ή στο Υπουργείο Οικονομικών και χρησιμοποιούνται για καταβολές δώρων-πρόσθετων αμοιβών στο προσωπικό ή για άλλους σκοπούς). Ένα κεφάλαιο (ταμείο) πέραν του προϋπολογισμού (το οποίο έχει τυπικά δημιουργηθεί βάσει νομοθεσίας και τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τους κανονισμούς) χρησιμοποιείται για τη διενέργεια συναλλαγών, οι οποίες, εξ ορισμού, είναι έξω από τον προϋπολογισμό. *Βλ. επίσης κεφάλαια (ταμεία) / λογαριασμοί πέραν του προϋπολογισμού.*

178. λειτουργικές δραστηριότητες

Δραστηριότητες που σχετίζονται με την παροχή αγαθών, εμπορευμάτων και υπηρεσιών.

179. operating statement

A financial statement that shows, for the fiscal year or some other financial period, the full cost of resources consumed by a ministry / agency in achieving its objectives; the extent of any cost recoveries (e.g. through user charges); and any other operating revenues from independent sources and revenues from the government. It is in effect an income and expenses statement.

180. organic budget law (OBL)

A law specifying the time schedule and procedures by which the budget should be prepared, approved, executed, accounted for, and final accounts submitted for approval. In some countries, the OBL takes precedence over other financial laws, e.g. on accounting, treasury, debt management, internal control, local government finance, etc. The law provides for both authorities and responsibilities for the preparation, management, and execution of the annual budget. It may also be referred to as the "budget system law".

181. Organization for Economic Co-operation and Development (OECD)

The OECD brings together 30 countries sharing the principles of the market economy, pluralist democracy and respect for human rights. The original 20 Members of the OECD are the Western countries of Europe and North America (Austria, Belgium, Canada, Denmark, France, Germany, Greece, Iceland, Ireland, Italy, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, the United Kingdom and the United States). Next came Japan, Finland, Australia and New Zealand. More recently, Mexico, the Czech Republic, Hungary, Poland and Korea joined. In September 2000, the OECD invited the Republic Slovak to become its 30th Member.

179. λογαριασμός εκμετάλλευσης

Οικονομική έκθεση, η οποία παρουσιάζει, για το οικονομικό έτος ή για κάποια άλλη οικονομική περίοδο, το πλήρες κόστος των πόρων που αναλώθηκαν από ένα υπουργείο / υπηρεσία για την επίτευξη των αντικειμενικών στόχων τους, την έκταση οποιασδήποτε ανάκτησης κόστους (π.χ. διαμέσου επιβαρύνσεων στο χρήστη) και οποιαδήποτε άλλα οργανικά έσοδα από ανεξάρτητες πηγές, καθώς και έσοδα από την κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα, αποτελεί κατάσταση εσόδων και εξόδων (κερδών και ζημιών).

180. Νόμος Οργανικού Προϋπολογισμού (OBL)

Νόμος, ο οποίος καθορίζει το χρονοδιάγραμμα και τις διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες θα πρέπει να καταρτίζεται, να εγκρίνεται και να εκτελείται ο προϋπολογισμός, να αποδίδονται ευθύνες επί αυτού, όπως επίσης και τις διαδικασίες σχετικά με την υποβολή των λογαριασμών αποτελεσμάτων για έγκριση. Σε μερικές χώρες, ο Νόμος Οργανικού Προϋπολογισμού προηγείται έναντι άλλων οικονομικών νόμων, π.χ. για τη λογιστική, το θησαυροφυλάκιο, τη διαχείριση χρέους, τον εσωτερικό διοικητικό έλεγχο, τα οικονομικά της τοπικής κυβέρνησης, κλπ.. Ο νόμος προβλέπει τόσο τις αρμοδιότητες όσο και τις ευθύνες για την κατάρτιση, τη διαχείριση και την εκτέλεση του ετήσιου προϋπολογισμού. Μπορεί επίσης να αναφερθεί ως «νόμος συστήματος προϋπολογισμού».

181. Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)

Ο ΟΟΣΑ φέρνει σε επαφή 30 χώρες, οι οποίες συμμερίζονται τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, της πλουραλιστικής δημοκρατίας και του σεβασμού για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Οι αρχικές 20 χώρες-μέλη του ΟΟΣΑ είναι οι Δυτικές χώρες της Ευρώπης και της Βορείου Αμερικής (Αυστρία, Βέλγιο, Καναδάς, Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισλανδία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Νορβηγία, Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία, Ελβετία, Τουρκία, Ηνωμένο Βασίλειο και Ηνωμένες Πολιτείες). Στη συνέχεια εισήλθαν η Ιαπωνία, η Φινλανδία, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία. Πιο πρόσφατα εισήλθαν το Μεξικό, η Δημοκρατία της Τσεχίας, η Ουγγαρία, η Πολωνία και η Κορέα. Το Σεπτέμβριο του 2000, ο ΟΟΣΑ κάλεσε τη Δημοκρατία της Σλοβακίας να γίνει το 30ο μέλος του.

182. outcomes

Economic or social changes brought about by a policy measure, programme or activity. Outcomes are distinct from outputs, which measure the immediate effects of a programme or activity. For example, the outcome of a random breath-testing campaign conducted by the police may be a decline in drunk driving, while one of the outputs could be the number of drivers charged with exceeding the legal alcohol limit. Programmes usually have two types of outcomes: (i) End outcomes that reflect the desired end or ultimate results that the programme or activity aims to achieve; (ii) Intermediate outcomes that are expected to lead to the ends desired, but are not themselves ends. *See also impact, outputs, performance indicators and performance measurement.*

183. outlay

Refers to government expenditures.

184. outputs

The products and services produced directly by a programme or activity. Outputs are important e.g. in setting targets for staff to achieve and measuring performance, but do not in themselves indicate the extent to which progress has occurred toward achieving a programme's ultimate purpose. Depending on their nature, outputs may or may not be easy to measure, e.g. the number of hospital cases is easier to measure than the quality of advice on a policy issue submitted by a health official to the minister concerned.

182. αποτελέσματα

Οικονομικές ή κοινωνικές αλλαγές, οι οποίες προκαλούνται από ένα μέτρο πολιτικής, ένα πρόγραμμα ή μια δραστηριότητα. Τα αποτελέσματα διαφέρουν από τις εκροές (παραγωγικά αποτελέσματα), οι οποίες μετρούν τις άμεσες συνέπειες ενός προγράμματος ή μιας δραστηριότητας. Για παράδειγμα, το αποτέλεσμα μιας εκστρατείας τυχαίου ελέγχου αναπνοής που διεξάγεται από την αστυνομία, μπορεί να είναι η μείωση της οδήγησης σε κατάσταση μέθης, ενώ ένα από τα παραγωγικά αποτελέσματα (απόδοση) θα μπορούσε να είναι ο αριθμός των οδηγών που κατηγορήθηκαν για υπέρβαση του νόμιμου ορίου κατανάλωσης οινόπνευματος. Συνήθως, τα προγράμματα έχουν δύο τύπους αποτελεσμάτων: i) Τελικά αποτελέσματα, τα οποία αντανakλούν την επιθυμητή κατάληξη ή τα τελικά αποτελέσματα που επιδιώκει να επιτύχει το πρόγραμμα ή η δραστηριότητα, ii) Ενδιάμεσα αποτελέσματα, τα οποία αναμένεται να οδηγήσουν στην επιθυμητή κατάληξη, αλλά δεν αποτελούν κατάληξη αυτά τα ίδια. *Βλ. επίσης επίδραση, παραγωγικά αποτελέσματα (εκροές), δείκτες απόδοσης και μέτρηση απόδοσης.*

183. δαπάνες

Αναφέρεται στις κρατικές δαπάνες.

184. παραγωγικά αποτελέσματα (εκροές)

Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που παράγονται άμεσα από ένα πρόγραμμα ή μια δραστηριότητα. Τα παραγωγικά αποτελέσματα είναι σημαντικά, π.χ. στον καθορισμό στόχων προς επίτευξη από το προσωπικό και στη μέτρηση της απόδοσης, αλλά δεν υποδεικνύουν αυτά τα ίδια το βαθμό στον οποίο έχει υπάρξει πρόοδος ως προς την επίτευξη του τελικού σκοπού ενός προγράμματος. Ανάλογα με τη φύση τους, τα παραγωγικά αποτελέσματα μπορεί να είναι ή να μην είναι εύκολο να μετρηθούν, π.χ. είναι ευκολότερο να μετρηθεί ο αριθμός των νοσοκομειακών υποθέσεων (περιστατικών) από την ποιότητα των συμβουλών σε ένα ζήτημα πολιτικής, οι οποίες υποβάλλονται από έναν υγειονομικό λειτουργό προς τον αρμόδιο υπουργό.

185. output budgeting

A budget system that links appropriations to specific outputs. In the purest form of output budgeting, appropriations are measured on an accrual basis, instead of a cash basis as usually, and managers are engaged to deliver outputs through "contracts" negotiated with ministers. Until recently, such a budget system was implemented in only one OECD country (New Zealand), though some countries such as the United Kingdom are moving towards implementation of accrual-based budgeting systems that would present a number of similar features. *See also accrual budgeting.*

186. outturn

Actual revenues and outlays.

187. payment order

Authorisation for payment against a bill or invoice made by officials of line ministries, other spending units or the ministry of finance.

188. pension funds (funded type)

Organisations established for the purpose of providing benefits on retirement to specific groups of employees. They have their own assets and liabilities and engage in financial transactions in the market on their own account. Such pension funds are included in the financial sector.

189. performance audit

See audit.

185. κατάρτιση προϋπολογισμού παραγωγικών αποτελεσμάτων

Σύστημα προϋπολογισμού, το οποίο συνδέει τις πιστώσεις με συγκεκριμένα παραγωγικά αποτελέσματα. Στην καθαρότερη μορφή της κατάρτισης προϋπολογισμού παραγωγικών αποτελεσμάτων, οι πιστώσεις μετρώνται με βάση τα δεδουλευμένα, αντί να μετρώνται σε ταμειακή βάση όπως γίνεται συνήθως, και οι διευθυντές αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παραδώσουν παραγωγικά αποτελέσματα διαμέσου «συμβάσεων» τις οποίες διαπραγματεύονται με υπουργούς. Μέχρι πρόσφατα, ένα τέτοιο σύστημα προϋπολογισμού εφαρμόστηκε μόνο σε μία χώρα-μέλος του ΟΟΣΑ (Νέα Ζηλανδία), αν και μερικές χώρες, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, προχωρούν στην εφαρμογή συστημάτων κατάρτισης προϋπολογισμού βάσει των δεδουλευμένων, τα οποία θα παρουσίαζαν πολλά παρόμοια χαρακτηριστικά. *Βλ. επίσης κατάρτιση προϋπολογισμού με βάση τα δεδουλευμένα έσοδα και έξοδα.*

186. προϊόν φορολογίας

Πραγματικά έσοδα και δαπάνες.

187. εντολή πληρωμής

Εξουσιοδότηση για πληρωμή έναντι λογαριασμού ή τιμολογίου, το οποίο έχει εκδοθεί από στελέχη υπουργείων, άλλων μονάδων-υπηρεσιών που πραγματοποιούν δαπάνες ή του Υπουργείου Οικονομικών.

188. ταμεία συντάξεων (κεφαλαιοποιητικού τύπου)

Οργανισμοί που ιδρύθηκαν για το σκοπό της παροχής επιδομάτων σύνταξης σε συγκεκριμένες ομάδες υπαλλήλων. Οι οργανισμοί αυτοί έχουν το δικό τους ενεργητικό και παθητικό και μετέχουν σε οικονομικές συναλλαγές στην αγορά για δικό τους λογαριασμό. Αυτά τα ταμεία συντάξεων συμπεριλαμβάνονται στον οικονομικό τομέα.

189. έλεγχος απόδοσης

Βλ. έλεγχος.

190. performance budgeting

Performance budgeting consists of classifying government transactions into functions and programmes in relation to the government's policy goals and objectives; establishing performance indicators for each programme or activity; and measuring the costs of these activities and the outputs delivered. The terms "performance budgeting" and "programme budgeting" are often used interchangeably, but programme budgeting can also be defined as a form of performance budgeting giving greater emphasis to the classification of programmes according to the government's policy objectives and the needs of efficient resource allocation. A full system of performance budgeting is difficult to realise, in large part because of the high information requirements and complex management systems that are needed. See *also planning programming budgeting system (PPBS)*.

191. performance indicators

Performance can be monitored and assessed through measures or indicators. Measures correspond to direct records of inputs, outputs and outcomes (e.g. the number of police patrols carried out in a given period is an output measure). Indicators are used as a proxy when direct measures are difficult or costly to obtain (e.g. the "street" price of illegal drugs is an indicator of the outcome of an anti-drug programme). In practice, however, the terms "measures" and "indicators" are often used interchangeably. "Performance indicators" may be used to evaluate inputs, processes, outputs and outcomes. See *also performance measurement*.

190. προϋπολογισμός με βάση την απόδοση

Ο προϋπολογισμός με βάση την απόδοση συνίσταται στην ταξινόμηση των κρατικών συναλλαγών σε λειτουργίες και προγράμματα, σε σχέση με τους σκοπούς και τους αντικειμενικούς στόχους της πολιτικής της κυβέρνησης. Επιπλέον, συνίσταται στην καθιέρωση δεικτών απόδοσης για κάθε πρόγραμμα ή δραστηριότητα, καθώς και στη μέτρηση του κόστους αυτών των δραστηριοτήτων και των παραγωγικών αποτελεσμάτων που παραδίδονται. Οι όροι «προϋπολογισμός με βάση την απόδοση» και «προϋπολογισμός προγράμματος» συχνά χρησιμοποιούνται εναλλακτικά, αλλά ο προϋπολογισμός προγράμματος μπορεί επίσης να οριστεί ως μια μορφή προϋπολογισμού με βάση την απόδοση, η οποία δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην ταξινόμηση των προγραμμάτων σύμφωνα με τους αντικειμενικούς στόχους της πολιτικής της κυβέρνησης και τις ανάγκες της αποτελεσματικής και αποδοτικής κατανομής πόρων. Είναι δύσκολο να υλοποιηθεί ένα πλήρες σύστημα προϋπολογισμού με βάση την απόδοση, πράγμα που οφείλεται κατά μεγάλο μέρος στις υψηλές απαιτήσεις για πληροφορίες και στα περίπλοκα συστήματα διοίκησης που απαιτούνται. *Βλ. επίσης σύστημα σχεδιασμού-προγραμματισμού-προϋπολογισμού (PPBS)*.

191. δείκτες απόδοσης

Η απόδοση μπορεί να ελεγχθεί και να αξιολογηθεί διαμέσου μετρήσεων ή δεικτών. Οι μετρήσεις αντιστοιχούν σε άμεσα στοιχεία εισροών, εκροών και αποτελεσμάτων (π.χ. ο αριθμός των αστυνομικών περιπολιών που πραγματοποιούνται σε μια δεδομένη περίοδο αποτελεί μέτρηση εκροών). Οι δείκτες χρησιμοποιούνται ως αντιπροσωπευτικά στοιχεία, όταν είναι δύσκολο ή δαπανηρό να ληφθούν άμεσες μετρήσεις (π.χ. η τιμή αγοράς των ναρκωτικών αποτελεί δείκτη του αποτελέσματος ενός προγράμματος ενάντια στα ναρκωτικά). Στην πράξη, ωστόσο, οι όροι «μετρήσεις» και «δείκτες» συχνά χρησιμοποιούνται εναλλακτικά. Ο όρος «δείκτες απόδοσης» μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αξιολόγηση εισροών, διαδικασιών, εκροών και αποτελεσμάτων. *Βλ. επίσης μέτρηση απόδοσης*.

192. performance measurement

Assessment of the efficiency and effectiveness of a programme or the activities of an organisation by measuring the relevant inputs, processes, outputs and outcomes. "Performance measures" or "performance indicators" may be used for this purpose.

193. planning programming budgeting system (PPBS)

A systemic programme budgeting approach that was developed in the US in 1965, and later in many other countries. The PPBS processes consist essentially of three phases: 1) In the planning phase, systems analysis is used to establish the objectives of the programme and identify related solutions. 2) At the programming stage, means are reviewed and compared to the solutions identified at the planning stage. Sets of activities are grouped into multi-year programmes, which are appraised and compared. Cost-benefit and cost-effectiveness analyses are used to compare the various programmes and activities as competing means of achieving a given objective. 3) In the budgeting phase, these programmes are translated into the annual budget. After years of efforts and discouraging results, the PPBS was largely abandoned by the countries that have experimented with it, though elements of the system can still be found (e.g. in performance budgeting systems). *See also performance budgeting.*

194. planning reserve

A small portion of total planned budget expenditure that is (notionally) set aside by the ministry of finance before the budget is formulated, and then allocated to programmes by the government according to perceived policy priorities on individual sectors, programmes, etc.

192. μέτρηση απόδοσης

Αξιολόγηση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας ενός προγράμματος ή των δραστηριοτήτων ενός οργανισμού, με τις μετρήσεις των σχετικών εισροών, διαδικασιών, εκροών και αποτελεσμάτων. Οι όροι «μετρήσεις απόδοσης» ή «δείκτες απόδοσης» μπορεί να χρησιμοποιηθούν για αυτό το σκοπό.

193. σύστημα σχεδιασμού - προγραμματισμού - προϋπολογισμού (PPBS)

Συστημική προσέγγιση της κατάρτισης προϋπολογισμού ενός προγράμματος, η οποία αναπτύχθηκε στις Η.Π.Α. το 1965 και αργότερα σε πολλές άλλες χώρες. Οι διαδικασίες του PPBS αποτελούνται ουσιαστικά από τρεις φάσεις: 1) Στη φάση του σχεδιασμού, χρησιμοποιείται η ανάλυση των συστημάτων για να καθοριστούν οι αντικειμενικοί στόχοι του προγράμματος και να προσδιοριστούν οι σχετικές λύσεις. 2) Στη φάση του προγραμματισμού, εξετάζονται τα μέσα-πόροι και συγκρίνονται με τις λύσεις που είχαν προσδιοριστεί στο στάδιο του σχεδιασμού. Σειρές δραστηριοτήτων ομαδοποιούνται σε πολυετή προγράμματα, τα οποία αξιολογούνται και συγκρίνονται. Αναλύσεις κόστους-ωφέλειας και κόστους-αποτελεσματικότητας χρησιμοποιούνται για τη σύγκριση των διαφόρων προγραμμάτων και δραστηριοτήτων, ως ανταγωνιστικά μέσα για την επίτευξη ενός καθορισμένου αντικειμενικού στόχου. 3) Στη φάση (της κατάρτισης) του προϋπολογισμού, αυτά τα προγράμματα μεταφέρονται στον ετήσιο προϋπολογισμό. Μετά από χρόνια προσπαθειών και αποθαρρυντικών αποτελεσμάτων, το PPBS εγκαταλείφθηκε σε μεγάλο βαθμό από τις χώρες που είχαν πειραματιστεί με αυτό, αν και μπορούν ακόμα να διαπιστωθούν στοιχεία του συστήματος (π.χ. στα συστήματα προϋπολογισμού με βάση την απόδοση). *Βλ. επίσης προϋπολογισμός με βάση την απόδοση.*

194. αποθεματικό σχεδιασμού

Μικρό μέρος του συνόλου των προγραμματισμένων δαπανών προϋπολογισμού, το οποίο (θεωρητικά) διαχωρίζεται από το Υπουργείο Οικονομικών πριν από τη σύνταξη του προϋπολογισμού και στη συνέχεια κατανέμεται σε προγράμματα από την κυβέρνηση, σύμφωνα με τις διακρινόμενες προτεραιότητες της πολιτικής για μεμονωμένους τομείς, προγράμματα, κλπ..

195. policy

A set of activities, which may differ in type and may have different beneficiaries, which are directed towards common general objectives or goals. In contrast to a programme, a policy does not have necessarily a delimited budget.

196. policy balance

In GFS 2000, the "policy balance" is defined as net lending / borrowing less the net acquisition of financial assets for policy purposes, or as revenue less expenses less net acquisition of capital assets less net acquisition of financial assets on a non-market basis. The negative value of the policy balance is referred to as financing for liquidity management purpose. This balance is the accrual equivalent of the overall deficit / surplus as defined in the 1986 version of GFS. *See also deficit / surplus (on a cash basis).*

197. predictability

Predictability in budget management means that managers should know in advance the amount of resources allocated to their programmes. Lack of predictability creates difficulties for public officials in planning for the provision of services. However, predictability requires a significant level of macroeconomic stability. Predictability of government expenditure in the aggregate, and of the government's overall fiscal position, gives assurance to the private sector that it has a secure economic and financial basis on which to make its own production, marketing and investment decisions.

195. πολιτική

Σειρά δραστηριοτήτων, που μπορεί να διαφέρουν σε είδος και μπορεί να έχουν διαφορετικούς δικαιούχους, οι οποίες κατευθύνονται προς κοινούς γενικούς αντικειμενικούς στόχους ή σκοπούς. Σε αντίθεση με ένα πρόγραμμα, μια πολιτική δεν έχει απαραίτητα καθορισμένο προϋπολογισμό.

196. ισοζύγιο βάσει πολιτικής

Στο GFS 2000, το «ισοζύγιο βάσει πολιτικής» ορίζεται ως καθαρός δανεισμός (χορήγηση / λήψη δανείου), μείον την καθαρή απόκτηση οικονομικών περιουσιακών στοιχείων για τους σκοπούς της πολιτικής που ακολουθείται ή ως έσοδα μείον οι δαπάνες, μείον η καθαρή απόκτηση κεφαλαιουχικών στοιχείων ενεργητικού, μείον η καθαρή απόκτηση οικονομικών περιουσιακών στοιχείων σε μη αγοραία (εμπορική) βάση. Η αρνητική αξία του ισοζυγίου βάσει πολιτικής αναφέρεται ως χρηματοδότηση για το σκοπό της διαχείρισης ρευστότητας. Αυτό το ισοζύγιο αποτελεί το δεδουλευμένο αντίστοιχο του συνολικού ελλείμματος / πλεονάσματος, όπως ορίζεται στην έκδοση του GFS το 1986. *Βλ. επίσης έλλειμμα / πλεόνασμα (σε ταμειακή βάση).*

197. δυνατότητα πρόβλεψης

Δυνατότητα πρόβλεψης στη διαχείριση του προϋπολογισμού σημαίνει ότι οι διευθυντές θα πρέπει να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ποσό των πόρων που κατανέμονται στα προγράμματά τους. Η έλλειψη της δυνατότητας πρόβλεψης δημιουργεί δυσκολίες στους δημόσιους λειτουργούς ως προς το σχεδιασμό για τον εφοδιασμό των υπηρεσιών. Ωστόσο, η δυνατότητα πρόβλεψης απαιτεί ένα σημαντικό βαθμό μακροοικονομικής σταθερότητας. Η δυνατότητα πρόβλεψης των κρατικών δαπανών συνολικά, καθώς και της γενικής δημοσιονομικής κατάστασης της κυβέρνησης, διαβεβαιώνει τον ιδιωτικό τομέα ότι υπάρχει μια ασφαλής οικονομική και χρηματοοικονομική βάση, επί της οποίας μπορεί να λαμβάνει τις αποφάσεις του στους τομείς της παραγωγής, του marketing και των επενδύσεων.

198. programme

A group of activities intended to contribute to an identifiable set of government objectives (e.g. crop development). A programme should have an identifiable target population; a defined budget, staffing and other necessary resources; and clearly defined objectives and outputs.

199. programme budgeting

See performance budgeting.

200. programme classification

The classification of the country's budget and expenditures according to the overall programme structure for government activities. The programme's classification is the primary classification for budget formulation and execution in countries using programme budgeting. However, it is normally used in conjunction with other classifications (organisation, economic), and some systems generally provide for analysis and reporting according to internal functional categories.

201. project

A single, non-divisible activity with a fixed time schedule, a dedicated budget and clearly defined objectives and outputs.

202. provincial government

See state government.

198. πρόγραμμα

Μια ομάδα δραστηριοτήτων, οι οποίες έχουν σκοπό να συμβάλουν σε ένα προσδιορισμένο σύνολο αντικειμενικών στόχων της κυβέρνησης (π.χ. η ανάπτυξη των καλλιεργειών). Ένα πρόγραμμα θα πρέπει να απευθύνεται σε ένα προσδιορισμένο τμήμα πληθυσμού, να διαθέτει καθορισμένο προϋπολογισμό, προσωπικό και άλλους αναγκαίους πόρους, καθώς και ευκρινώς καθορισμένους αντικειμενικούς στόχους και παραγωγικά αποτελέσματα.

199. προϋπολογισμός προγράμματος

Βλ. προϋπολογισμός με βάση την απόδοση.

200. ταξινόμηση προγράμματος

Η ταξινόμηση του προϋπολογισμού και των δαπανών της χώρας σύμφωνα με τη συνολική δομή του προγράμματος για τις κρατικές δραστηριότητες. Η ταξινόμηση του προγράμματος αποτελεί τη βασική ταξινόμηση για τη σύνταξη και την εκτέλεση του προϋπολογισμού σε χώρες που χρησιμοποιούν το σύστημα κατάρτισης προϋπολογισμού προγράμματος. Ωστόσο, κανονικά χρησιμοποιείται μαζί με άλλες ταξινομήσεις (οργανωτικές, οικονομικές) και μερικά συστήματα προβλέπουν γενικά για τις περιπτώσεις ανάλυσης και σύνταξης εκθέσεων σύμφωνα με εσωτερικές λειτουργικές κατηγορίες.

201. έργο

Μια ενιαία, μη κατανεμητέα δραστηριότητα, με σταθερό χρονοδιάγραμμα, ξεχωριστό προϋπολογισμό για δική του χρήση και ευκρινώς καθορισμένους αντικειμενικούς στόχους και παραγωγικά αποτελέσματα.

202. επαρχιακή κυβέρνηση

Βλ. πολιτειακή κυβέρνηση.

203. public corporation

A company or enterprise controlled by the government. The government can be said to exercise a controlling interest on a corporation if it has the ability to determine general corporate policy e.g. by appointing appropriate directors, if required. Control is usually established through government ownership of more than half of the voting shares of the corporation. In addition, it may be possible to exercise control through special legislation, ownership of a significant minority of the voting shares, or indirectly through ownership of a second public corporation.

204. public expenditure management

The term can be broken down into its parts. Public expenditure is generally understood to mean expenditure by: general government, central government through the national budget and other budgetary instruments, and local government. Public expenditure in this book does not include the activities of public enterprises, which are essentially commercial enterprises, and financial institutions owned by the state. The management of public expenditure covers: the preparation, management, and execution of the budget. Budget execution includes ex ante control, ex post control, internal and external audit, and evaluation, with various types of reporting at each stage.

203. δημόσια επιχείρηση ή οργανισμός κοινής ωφέλειας

Μια εταιρία ή επιχείρηση που ελέγχεται από την κυβέρνηση. Μπορεί να ειπωθεί ότι η κυβέρνηση ασκεί έλεγχο σε μια εταιρία (διαθέτοντας αποφασιστική πλειοψηφία), αν έχει τη δυνατότητα να καθορίσει τη γενική πολιτική της εταιρίας, π.χ. διορίζοντας τους κατάλληλους διευθυντές, αν αυτό απαιτείται. Συνήθως, ο έλεγχος επιτυγχάνεται διαμέσου της κατοχής από την κυβέρνηση περισσότερων από τις μισές μετοχές της εταιρίας με δικαίωμα ψήφου. Επιπλέον, μπορεί να είναι δυνατό να ασκηθεί έλεγχος διαμέσου ειδικής νομοθεσίας, κατοχής μιας σημαντικής μειοψηφίας των μετοχών με δικαίωμα ψήφου ή έμμεσα, διαμέσου της ιδιοκτησίας μιας δεύτερης δημόσιας επιχείρησης ή οργανισμού κοινής ωφέλειας.

204. διαχείριση δημόσιων δαπανών

Ο όρος μπορεί να αναλυθεί σε επιμέρους τμήματα. Οι δημόσιες δαπάνες γενικά ερμηνεύονται ως δαπάνες: της γενικής κυβέρνησης, της κεντρικής κυβέρνησης διαμέσου του εθνικού προϋπολογισμού και άλλων εγγρά-φων σχετικά με τον προϋπολογισμό, καθώς και της τοπικής κυβέρνησης. Οι δημόσιες δαπάνες σ' αυτό το εγχειρίδιο δεν συμπεριλαμβάνουν τις δραστηριότητες δημόσιων επιχειρήσεων, οι οποίες από-τελούν ουσιαστικά εμπορικές επιχειρήσεις, καθώς και χρηματοοικονομικών οργανισμών τους οποίους κατέχει το κράτος. Η διαχείριση των δημόσιων δαπανών καλύπτει: την κατάρτιση, τη διαχείριση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Η εκτέλεση του προϋπολογισμού συμπεριλαμβάνει το (διοικητικό) έλεγχο εκ των προτέρων και εκ των υστέρων, τον εσωτερικό και εξωτερικό έλεγχο, καθώς και την αξιολόγηση, χρησιμοποιώντας διάφορους τύπους σύνταξης εκθέσεων σε κάθε στάδιο.

205. public investment programme (PIP)

A rolling investment programme, generally covering a period of 3-5 years, prepared in a number of transition and developing countries, and often using loan or grant finance from multi-national organisations such as the World Bank and EBRD and bilateral donor assistance. PIPs should be regarded as a component of the beneficiary country's medium-term budget framework, or at least should be consistent with the country's medium-term fiscal projections. PIPs financed by the International Financial Institutions often include a significant element of current expenditures. See also *medium-term budget framework*.

206. public quasi - corporation

Unincorporated enterprises owned by the government that are engaged in market production and which operate in a similar way to publicly owned corporations.

207. public sector

General government, plus all public corporations and quasi-corporations. See *general government*.

208. quasi-fiscal operations

Activities of the central bank (or, possibly, other state-owned financial or non-financial enterprises) that are in character similar to fiscal actions pursued by the government. Although undertaken at the direction of the government, they are usually financed by the central banks and are not included in the national budget. Examples include the provision of credit to commodity boards (or other entities) at below-market interest rates, and expenditures by the central bank to bailout failing commercial banks.

205. πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων (PIP)

Κυλιόμενο πρόγραμμα επενδύσεων, το οποίο γενικά καλύπτει μία περίοδο 3-5 ετών και καταρτίζεται σε πολλές υπό μετάβαση και αναπτυσσόμενες χώρες, χρησιμοποιώντας συχνά δάνεια ή χρηματο-δοτήσεις από πολυεθνικούς οργανισμούς, όπως η Παγκόσμια Τράπεζα και η EBRD (Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης), καθώς και διμερή βοήθεια από δωρητές. Τα προγράμματα δημόσιων επενδύσεων θα πρέπει να θεωρούνται ως συστατικό μέρος του μεσο-πρόθεσμου πλαισίου προϋπολογισμού της δικαιούχου χώρας ή τουλάχιστον, θα πρέπει να συμφωνούν με τις μεσοπρόθεσμες δημοσιονομικές προβολές της χώρας. Τα προγράμματα δημόσιων επενδύσεων, που χρηματοδοτούνται από διεθνείς χρηματοοικονομικούς οργανισμούς, συμπεριλαμβάνουν συχνά ένα σημαντικό συστατικό στοιχείο των τρε-χουσών δαπανών. Βλ. επίσης μεσοπρόθεσμο πλαίσιο προϋπολογισμού.

206. οιονεί δημόσια επιχείρηση ή οργανισμός κοινής ωφέλειας

Μη αναγνωρισμένες (νομικά) επιχειρήσεις, οι οποίες ανήκουν στην κυβέρνηση, μετέχουν στην παραγωγή αγοράς και λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο όπως οι επιχειρήσεις (ή οργανισμοί) που είναι ανα-γνωρισμένες νομικά και ανήκουν στο Δημόσιο.

207. δημόσιος τομέας

Η γενική κυβέρνηση και όλες οι δημόσιες και οιονεί επιχειρήσεις ή οργανισμοί κοινής ωφέλειας. Βλ. *γενική κυβέρνηση*.

208. οιονεί δημοσιονομικές λειτουργίες

Δραστηριότητες της κεντρικής τράπεζας (ή, ενδεχομένως, άλλων κρατικών οικονομικών ή μη οικονομικών επιχειρήσεων), οι οποίες είναι παρόμοιες σε χαρακτήρα με τις δημοσιονομικές ενέργειες που πραγμα-τοποιούνται από την κυβέρνηση. Αν και η κυβέρνηση αναλαμβάνει τη διαχείρισή τους, συνήθως χρηματοδοτούνται από τις κεντρικές τράπεζες και δεν συμπεριλαμβάνονται στον εθνικό προϋπολογισμό. Παραδείγματα συμπεριλαμβάνουν την παροχή πίστωσης σε επιτροπές-συμ-βούλια για εμπορεύματα (ή άλλους φορείς) με επιτόκια χαμηλότερα από αυτά που επικρατούν στην αγορά και τις δαπάνες της κεντρικής τράπεζας για την οικονομική ενίσχυση εμπορικών τραπεζών που πτωχεύουν.

209. reconciliation

Usually, the process of checking payment orders issued by a government agency against actual payments according to bank statements. Reconciliation can also apply to other stages of the expenditure process, such as commitments made and payment orders issued.

210. reliability

As relating to the quality of financial information: when such information can be depended upon to represent faithfully, and without bias or undue error, the transaction or events that it either purports to represent or could reasonably be expected to represent.

211. reporting entity

The government organisation or entity required by law or regulation to make financial reports during implementation of the budget and / or at the end of the budget year ("closing of account" reports). Such reports may be delivered to the ministry of finance, parliament or the supreme audit institution.

212. reporting model

The configuration and presentation of financial statements - in particular, what tables and statements are to be included, how they are interrelated, and how key measures are to be displayed in the various statements.

213. revaluation

The act of placing a market value on a capital asset at a particular date.

209. συμφωνία λογαριασμών

Συνήθως, αναφέρεται στη διαδικασία ελέγχου εντολών πληρωμής που έχουν εκδοθεί από μια κρατική υπηρεσία, έναντι των πραγματικών πληρωμών, σύμφωνα με αντίγραφα κίνησης τραπεζικών λογαριασμών. Η συμφωνία λογαριασμών μπορεί επίσης να εφαρμοστεί και σε άλλα στάδια της διαδικασίας δαπανών, όπως στην ανάληψη υποχρεώσεων και στην έκδοση εντολών πληρωμής.

210. αξιοπιστία

Σε σχέση με την ποιότητα των οικονομικών πληροφοριών: όταν κάποιος μπορεί να βασιστεί σε αυτές τις πληροφορίες ότι παρουσιάζουν με ακρίβεια, χωρίς προκατάληψη ή αδικαιολόγητο λάθος, τη συναλλαγή ή τα γεγονότα που είτε θεωρείται ότι παρουσιάζουν είτε θα μπορούσε λογικά να αναμένεται ότι παρουσιάζουν.

211. φορέας σύνταξης αναφοράς

Ο κρατικός οργανισμός ή φορέας που υποχρεούται, σύμφωνα με νόμο ή κανονισμό, να συντάσσει οικονομικές εκθέσεις κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και / ή στη λήξη του οικονομικού έτους στο οποίο αναφέρεται ο προϋπολογισμός (εκθέσεις για το «κλείσιμο λογαριασμού»). Αυτές οι εκθέσεις μπορεί να παραδοθούν στο Υπουργ-γείο Οικονομικών, στη Βουλή ή στο ανώτατο ελεγκτικό όργανο.

212. μοντέλο (σύνταξης) αναφοράς

Η διαμόρφωση και παρουσίαση οικονομικών εκθέσεων - συγκεκριμένα, ποιοι πίνακες και ποιες καταστάσεις πρέπει να συμπεριληφθούν, πώς αυτά συσχετίζονται και πώς πρέπει να εμφανίζονται οι βασικές μετρήσεις στις διάφορες καταστάσεις-εκθέσεις.

213. επανεκτίμηση - αναπροσαρμογή

Η πράξη του καθορισμού της αγοραίας αξίας ενός πάγιου, κεφαλαι-ουχικού στοιχείου του ενεργητικού σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία.

214. revenue estimate

An estimate of the revenues available to the budget for the next year or next several years. Preparing an estimate of revenues is essential at the beginning of budget formulation. This estimate usually needs to be updated several times during the budget cycle.

215. risk analysis / assessment

A systematic process for assessing and integrating judgements about possible adverse conditions and / or events, as a basis for the appropriate budgetary treatment of those conditions or events. Examples include the risk of war, bank failures, floods and other natural disasters, epidemics of virulent disease, etc. *See also contingent liability.*

216. service quality

In its broader sense, "quality of service" refers to effectiveness. However, it is generally used in a narrower sense, in terms of satisfying the more immediate needs of users, such as the timeliness, accessibility, accuracy and continuity of services. As such, it relates to the quality of service delivery rather than of service outcomes. Development of a responsive client / consumer-oriented culture in public service delivery is on the reform agenda of most EU Member States (e.g. the "Citizen's Charter" in the United Kingdom).

214. εκτίμηση εσόδων

Ο υπολογισμός των εσόδων που θα είναι διαθέσιμα στον προϋπολογισμό για το επόμενο έτος ή για αρκετά επόμενα έτη. Η κατάρτιση ενός υπολογισμού των εσόδων είναι απαραίτητη στην αρχή της σύνταξης του προϋπολογισμού. Συνήθως, αυτός ο υπολογισμός πρέπει να ενημερώνεται αρκετές φορές κατά τη διάρκεια του κύκλου του προϋπολογισμού.

215. ανάλυση / εκτίμηση κινδύνου

Συστηματική διαδικασία για την αξιολόγηση και τη συνένωση απόψεων για πιθανές δυσμενείς συνθήκες και / ή γεγονότα, ως βάση για την κατάλληλη μεταχείριση αυτών των συνθηκών ή γεγονότων από πλευράς προϋπολογισμού. Παραδείγματα συμπεριλαμβάνουν τον κίνδυνο πολέμου, πτωχεύσεις τραπεζών, πλημμύρες και άλλες φυσικές καταστροφές, επιδημίες λοιμωδών νόσων, κλπ.. *Βλ. επίσης ενδεχόμενη υποχρέωση.*

216. ποιότητα υπηρεσιών

Στην ευρύτερή του έννοια, ο όρος «ποιότητα υπηρεσιών» αναφέρεται στην αποτελεσματικότητα. Ωστόσο, γενικά χρησιμοποιείται με μια πιο περιορισμένη έννοια, από την άποψη της ικανοποίησης των πιο άμεσων αναγκών των χρηστών, όπως η επικαιρότητα, η δυνατότητα πρόσβασης, η ακρίβεια, η ορθότητα και η διάρκεια των υπηρεσιών. Υπό αυτή την έννοια, ο όρος σχετίζεται μάλλον με την ποιότητα της παροχής υπηρεσιών παρά με τα αποτελέσματα των υπηρεσιών. Η ανάπτυξη μιας παιδείας προσανατολισμένης στον πελάτη / καταναλωτή, ως προς την παροχή δημόσιων υπηρεσιών, αποτελεί θέμα του προγράμματος αναμόρφωσης στα περισσότερα κράτη-μέλη της Ε.Ε. (π.χ. ο «Χάρτης του Πολίτη» στο Ηνωμένο Βασίλειο).

217. social security funds

Funds that provide social benefits to the community through a social insurance scheme which generally involves compulsory contributions by participants. In most countries, such funds are separately organised from the other government activities, have their own budget, and hold their assets and liabilities separately. Social security systems which do not hold their assets and liabilities separately are not called social security funds. In the GFS, the preferred treatment of social security funds is to classify them as a part of the level of government at which they operate. An alternative treatment is to group all social security funds into a separate subsector. Funded government / employee pension plans are not social security funds. They are financial corporations and are excluded from the general government sector.

218. special accounts

Accounts recording transactions of an "exceptional" character that are made outside the normal procedures for expenditure approval and recording. Examples of such arrangements are "temporary accounts" (such as advances), or transactions whose authority is questionable, or the accounts of extra-budgetary funds, or "below-the-line" accounts.

219. special funds

Usually refers to extra-budgetary funds, but sometimes refers to funds financed by earmarked revenues or user charges that are within the government's budget.

220. special purpose financial reports

Financial reports other than "general purpose financial reports" that includes management reports.

217. ταμεία κοινωνικής ασφάλισης

Ταμεία που παρέχουν κοινωνικά οφέλη στην κοινότητα διαμέσου ενός σχεδίου κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο γενικά συνεπάγεται υποχρεωτικές εισφορές από τους συμμετέχοντες. Στις περισσότερες χώρες, η οργάνωση αυτών των ταμείων είναι ξεχωριστή από αυτή των άλλων κρατικών δραστηριοτήτων, έχουν το δικό τους προϋπολογισμό, καθώς και το δικό τους ξεχωριστό ενεργητικό και παθητικό. Τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που δεν έχουν το δικό τους ξεχωριστό ενεργητικό και παθητικό, δεν ονομάζονται ταμεία κοινωνικής ασφάλισης. Στο GFS, η προτιμώμενη μεταχείριση των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης είναι η ταξινόμησή τους ως τμήμα του επιπέδου της κυβέρνησης στο οποίο λειτουργούν. Μια εναλλακτική μεταχείριση είναι η ομαδοποίηση όλων των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης σε έναν ξεχωριστό υποτομέα. Τα κεφαλαιοποιητικά συνταξιοδοτικά προγράμματα κυβέρνησης / υπαλλήλων δεν αποτελούν ταμεία κοινωνικής ασφάλισης. Αποτελούν χρηματοοικονομικές εταιρείες και εξαιρούνται από τον τομέα της γενικής κυβέρνησης.

218. ειδικοί λογαριασμοί

Λογαριασμοί που καταγράφουν συναλλαγές «έκτακτου» χαρακτήρα, οι οποίες πραγματοποιούνται εκτός των κανονικών διαδικασιών για την έγκριση και καταγραφή των δαπανών. Παραδείγματα τέτοιων ρυθμίσεων αποτελούν οι «προσωρινοί λογαριασμοί» (όπως οι προκαταβολές) ή συναλλαγές των οποίων το κύρος είναι αμφισβητήσιμο ή οι λογαριασμοί κεφαλαίων πέραν του προϋπολογισμού ή λογαριασμοί υπαγόμενοι σε ειδική κατηγορία (εκτός της κανονικής δραστηριότητας).

219. ειδικά κονδύλια

Συνήθως αναφέρεται σε κεφάλαια πέραν του προϋπολογισμού, αλλά μερικές φορές αναφέρεται σε κονδύλια τα οποία χρηματοδοτούνται από ξεχωριστά έσοδα, προορισμένα για ειδικό σκοπό ή επιβαρύνσεις του χρήστη, που περιλαμβάνονται στον κρατικό προϋπολογισμό.

220. οικονομικές εκθέσεις ειδικού σκοπού

Οικονομικές εκθέσεις διαφορετικές από «τις οικονομικές εκθέσεις γενικού σκοπού», οι οποίες συμπεριλαμβάνουν εκθέσεις της διοίκησης.

221. spending unit

Any government entity that is responsible for its own budgetary operations. In many countries, these units are denominated in terms of several hierarchical levels (first level spending unit, second level spending unit, etc.) with the first level corresponding to a ministry or other organisation headed by a person of ministerial rank. In addition to ministries, such units may include subordinated and autonomous agencies, extra-budgetary funds, or administrative units within entities that (exceptionally) deal directly with the ministry of finance on budget matters.

222. standing appropriations

Moneys appropriated by a specific act of parliament for a specific purpose (e.g. payments of social welfare benefits). Standing appropriations may or may not be for a specific amount of money or a particular period of time. However, they do not require annual spending authorisation by the parliament since they do not lapse at the end of each fiscal year. Also referred to as "permanent appropriations".

223. state government

State government has independent authority for certain functions in a significant part of a country's territory. This intermediate level of government exists in all countries with a federal constitution (provinces, Länder). Regional government authorities have similar characteristics in terms of territorial jurisdiction but are generally found in countries that do not have federal constitutions. *See also central government, general government, local government and subnational government.*

224. statement of assets and liabilities

A financial statement that gives information on the assets and liabilities of an entity at the end of each reporting period. *See also balance sheet.*

221. μονάδα-υπηρεσία που πραγματοποιεί δαπάνες

Οποιοσδήποτε κρατικός φορέας, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τις δικές του λειτουργίες από πλευράς προϋπολογισμού. Σε πολλές χώρες, αυτές οι μονάδες επονομάζονται με βάση διάφορα ιεραρχικά επίπεδα (μονάδα πρώτου επιπέδου, δεύτερου επιπέδου, κλπ.), όπου το πρώτο επίπεδο αντιστοιχεί σε ένα υπουργείο ή άλλο οργανισμό του οποίου ηγείται πρόσωπο με βαθμό υπουργού. Εκτός από υπουργεία, αυτές οι μονάδες μπορεί να συμπεριλαμβάνουν εξαρτημένες και αυτόνομες υπηρεσίες, ταμεία πέραν του προϋπολογισμού ή διοικητικές μονάδες στα πλαίσια φορέων που (κατ' εξαίρεση) διαπραγματεύονται απευθείας με το Υπουργείο Οικονομικών για θέματα προϋπολογισμού.

222. πάγιες πιστώσεις

Χρηματικά ποσά, τα οποία διατίθενται βάσει συγκεκριμένου νόμου για συγκεκριμένο σκοπό (π.χ. καταβολές επιδομάτων κοινωνικής πρόνοιας). Οι πάγιες πιστώσεις μπορεί να αφορούν (ή να μην αφορούν) σε συγκεκριμένο ποσό χρημάτων ή σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Ωστόσο, δεν απαιτούν ετήσια έγκριση δαπάνης από τη Βουλή, εφόσον δεν παραγράφονται στη λήξη κάθε οικονομικού έτους. Αναφέρονται επίσης ως «μόνιμες πιστώσεις».

223. πολιτειακή κυβέρνηση

Η πολιτειακή κυβέρνηση ασκεί ανεξάρτητη εξουσία για ορισμένες λειτουργίες σε σημαντικό τμήμα της εδαφικής επικράτειας μιας χώρας. Αυτό το ενδιάμεσο επίπεδο κυβέρνησης υπάρχει σε όλες τις χώρες με ομοσπονδιακό πολίτευμα (επαρχίες, Länder). Οι περιφερειακές κρατικές αρχές έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά από την άποψη της δικαιοδοσίας επί μιας περιοχής, αλλά γενικά υπάρχουν σε χώρες που δεν έχουν ομοσπονδιακά πολιτεύματα. *Βλ. επίσης κεντρική κυβέρνηση, γενική κυβέρνηση, τοπική κυβέρνηση και δευτερεύον επίπεδο κυβέρνησης.*

224. κατάσταση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων

Οικονομική έκθεση, η οποία παρέχει πληροφορίες για το ενεργητικό και το παθητικό ενός φορέα στο τέλος κάθε περιόδου αναφοράς. *Βλ. επίσης ισολογισμός.*

225. strategic plan

A plan which sets forth an organisation's mission, goals, objectives, courses of action, and expected results for a specific time frame, usually five to ten years. Strategic planning is the process by which such plans are developed. A council of ministers, or cabinet, may have a strategic planning process to establish goals and priorities for the government, but generally will not produce a "strategic plan" (document) as would a ministry or agency. Sometimes called "business plans", these documents are often used as a major justification for an organisation's budget request.

226. subnational government

All government below the first (central or national) level. *See also central government, general government, local government and state government.*

227. subsidiarity

The subsidiarity principle requires that decisions be taken at the lowest practicable level of government. It implies that central government should not take action unless doing so is more effective than action taken at regional or local government level. The term is commonly used in the European Union to define the areas where Member States have an independent right of action, i.e. where the *acquis communautaire* does not apply (e.g. the timetable for preparing the annual budget and submitting it to parliament is a matter of subsidiarity).

225. στρατηγικό σχέδιο

Σχέδιο που παρουσιάζει την αποστολή, τους σκοπούς, τους αντικειμενικούς στόχους και την πορεία ενεργειών ενός οργανισμού, καθώς και τα αναμενόμενα αποτελέσματα για ένα συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, το οποίο συνήθως κυμαίνεται από πέντε έως δέκα χρόνια. Ο στρατηγικός σχεδιασμός αποτελεί τη διαδικασία με την οποία ανα-πτύσσονται αυτά τα σχέδια. Το υπουργικό συμβούλιο μπορεί να χρη-σιμοποιεί μια διαδικασία στρατηγικού σχεδιασμού για να καθορίσει στόχους και προτεραιότητες για την κυβέρνηση, αλλά γενικά δεν θα συντάξει «στρατηγικό σχέδιο» (έγγραφο) όπως θα έκανε ένα υπουργείο ή μια υπηρεσία. Μερικές φορές, αυτά τα έγγραφα ονομάζονται «επιχειρησιακά σχέδια» και χρησιμοποιούνται συχνά ως κύρια αιτιο-λόγηση για αίτημα ενός οργανισμού που αφορά στον προϋπολογισμό.

226. δευτερεύον επίπεδο κυβέρνησης

Ολόκληρη η κυβέρνηση κάτω από το πρώτο επίπεδο (κεντρικό ή εθνικό επίπεδο). *Βλ. επίσης κεντρική κυβέρνηση, γενική κυβέρνηση, τοπική κυβέρνηση και πολιτειακή κυβέρνηση.*

227. επικουρικότητα

Η αρχή της επικουρικότητας απαιτεί να λαμβάνονται αποφάσεις στο κατώτερο δυνατό επίπεδο κυβέρνησης. Αυτό υποδηλώνει ότι η κεντρική κυβέρνηση δεν θα πρέπει να προβαίνει σε ενέργειες, εκτός αν αυτό είναι πιο αποτελεσματικό από το να πραγματοποιηθούν οι ενέργειες σε περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο κυβέρνησης. Ο όρος χρησιμοποιείται συχνά στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να καθορίσει τους τομείς όπου τα κράτη-μέλη έχουν ανεξάρτητο δικαίωμα ενέργειας, δηλαδή όπου δεν ισχύει το κοινοτικό κεκτημένο (π.χ. το χρονοδιάγραμμα για την κατάρτιση του ετήσιου προϋπολογισμού και την υποβολή του στη Βουλή αποτελεί θέμα επικουρικότητας).

228. subsidy

According to the GFS and the SNA, the term "subsidy" is narrowly defined as current, unrequited transfers that the government makes to enterprises either on the basis of the levels of their production activities or on the basis of the quantities or values of the goods and services that they produce. More broadly, the term "subsidy" is also often used in the sense of payments or tax credits to individuals on the basis of their personal circumstances, according to criteria laid down in law or regulations (e.g. if they are unemployed or disabled).

229. supplementary appropriation

Legislation passed during the budget year to provide for expenditures additional to the original budget.

230. supreme audit institution (SAI)

A public organisation, normally independent of government and accountable to the legislature, that is responsible for auditing the government's financial operations. The SAI may carry out different types of audit activity: financial, compliance and regularity, and performance audits. *See also audit.*

231. surplus

See deficit.

232. suspense account

A type of special temporary account used to record balances, or correct mistakes in amounts, that have not yet been "posted" to the relevant line-item. Such transactions often include payments of adjustable advances, until the final amount chargeable is known.

228. επιδότηση

Σύμφωνα με το GFS και το SNA, ο όρος «επιδότηση» καθορίζεται με τη στενή έννοια ως τρέχουσα, μονομερής μεταβίβαση που πραγματοποιείται από την κυβέρνηση σε επιχειρήσεις, είτε βάσει του επιπέδου των παραγωγικών τους δραστηριοτήτων είτε βάσει της ποσότητας ή της αξίας των αγαθών και υπηρεσιών που παράγουν. Γενικότερα, ο όρος «επιδότηση» συχνά χρησιμοποιείται επίσης με την έννοια των πληρωμών ή εκπτώσεων φόρου σε ιδιώτες με βάση την προσωπική τους (οικονομική) κατάσταση, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει ο νόμος ή οι κανονισμοί (π.χ. αν είναι άνεργοι ή ανάπηροι).

229. συμπληρωματική πίστωση

Νομοθεσία που ψηφίζεται κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους (αναφορικά με τον προϋπολογισμό) για την κάλυψη δαπανών, πρόσθετων στον αρχικό προϋπολογισμό.

230. ανώτατο ελεγκτικό όργανο (SAI)

Δημόσιος οργανισμός, συνήθως ανεξάρτητος από την κυβέρνηση και υπόλογος στο νομοθετικό σώμα, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τον έλεγχο των χρηματοοικονομικών λειτουργιών της κυβέρνησης. Το ανώτατο ελεγκτικό όργανο μπορεί να ασκεί διαφορετικούς τύπους ελεγκτικής δραστηριότητας: οικονομικό έλεγχο, έλεγχο συμμόρφωσης και κανονικότητας, καθώς και έλεγχο απόδοσης. *Βλ. επίσης έλεγχος.*

231. πλεόνασμα

Βλ. έλλειμμα.

232. εκκρεμής λογαριασμός

Ένας τύπος ειδικού προσωρινού λογαριασμού, ο οποίος χρησιμοποιείται για την καταγραφή υπολοίπων ή τη διόρθωση λαθών σε ποσά, τα οποία δεν έχουν ακόμη καταχωρηθεί στο σχετικό λογαριασμό εσόδων ή δαπανών. Αυτές οι συναλλαγές συχνά περιλαμβάνουν την πληρωμή ρυθμιζόμενων προκαταβολών, έως ότου γνωστοποιηθεί το τελικό καταλογιστέο ποσό.

233. tangible / intangible assets

These assets may be grouped in several categories. Tangible fixed assets consist of dwellings, other buildings and structures, machinery and equipment, and cultivated land. Intangible fixed assets include mineral exploitation rights, computer software and works of art. Tangible non-produced assets are assets that occur in nature and over which ownership rights may be enforced (e.g. land on which dwellings are constructed). Intangible non-produced assets include examples such as the granting of a patent.

234. tax expenditures

Concessions or exemptions from a "normal" tax structure that reduce government revenue collection and, because the government's policy objectives could be achieved in other ways such as through a subsidy or other direct outlays, the concession is regarded as equivalent to a budget expenditure. Precise definition and estimation of tax expenditures thus requires definition of the "normal" tax base as well as determination of the most appropriate way of assessing costs (i.e. by revenue forgone or the expenditure required to achieve the policy objective). Several countries (e.g. France and the US) include information on tax expenditures in their annual budget.

235. transaction

A transaction in the SNA and GFS 2000 is defined "an interaction between two institutional units by mutual agreement or an action within a unit that is analytically useful to treat as a transaction". A transaction can be in cash or in kind. *See also transfer.*

233. υλικά / άυλα περιουσιακά στοιχεία

Αυτά τα περιουσιακά στοιχεία μπορεί να ομαδοποιηθούν σε διάφορες κατηγορίες. Τα υλικά πάγια περιουσιακά στοιχεία αποτελούνται από κατοικίες, άλλα κτίρια και οικοδομήματα, μηχανήματα και εξοπλισμό, καθώς και καλλιεργημένη γη. Τα άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία συμπεριλαμβάνουν δικαιώματα εκμετάλλευσης ορυκτών και μεταλλευμάτων, λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών και έργα τέχνης. Τα υλικά μη παραγόμενα περιουσιακά στοιχεία αποτελούν στοιχεία που βρίσκο-νται στη φύση και επί των οποίων μπορεί να επιβληθούν δικαιώματα ιδιοκτησίας (π.χ. γη, πάνω στην οποία οικοδομούνται κατοικίες). Τα άυλα μη παραγόμενα περιουσιακά στοιχεία συμπεριλαμβάνουν παραδείγματα όπως η χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

234. φορολογικές δαπάνες

Παραχωρήσεις (εκπτώσεις) ή απαλλαγές από μια «κανονική» φορολο-γική δομή, που μειώνουν την είσπραξη κρατικών εσόδων και, επειδή οι αντικειμενικοί στόχοι της κυβερνητικής πολιτικής θα μπορούσαν να επιτευχθούν με άλλους τρόπους, όπως μέσω μιας επιδότησης ή άλλων άμεσων δαπανών, η παραχώρηση (έκπτωση) θεωρείται ισοδύναμη με δαπάνη του προϋπολογισμού. Έτσι, ο ακριβής ορισμός και υπολογισμός των φορολογικών δαπανών απαιτεί τον καθορισμό της «κανονικής» φορολογικής βάσης, καθώς και τον προσδιορισμό του πιο κατάλληλου τρόπου εκτίμησης των εξόδων (δηλαδή, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα έσοδα ή τις απαιτούμενες δαπάνες για την επίτευξη του αντικειμενικού στόχου μιας πολιτικής). Αρκετές χώρες (π.χ. Γαλλία και Η.Π.Α.) συμπε-ριλαμβάνουν πληροφορίες για τις φορολογικές δαπάνες στον ετήσιο προϋπολογισμό τους.

235. συναλλαγή

Σύμφωνα με το SNA και το GFS 2000, μια συναλλαγή ορίζεται ως «αλληλεπίδραση μεταξύ δύο θεσμικών μονάδων βάσει αμοιβαίας συμφωνίας ή μια ενέργεια στα πλαίσια μιας μονάδας, η οποία είναι αναλυτικά χρήσιμο να θεωρηθεί ως συναλλαγή». Μια συναλλαγή μπορεί να πραγματοποιηθεί σε χρήμα ή σε είδος. *Βλ. επίσης μεταβίβαση.*

236. transactions in financial assets for policy purposes

GFS 1986 defines "lending minus repayment" as government transactions in debt and equity claims taken for public policy purposes, rather than for management of government liquidity. In GFS 2000, "lending minus repayment" is called "financial transactions in assets for policy purposes (or by non-market means)". Such transactions are made for purposes such as assisting ailing enterprises or fostering new industries. They can take a variety of forms such as granting loans with an interest subsidy component, and the acquisition or sale of equities. According to the GFS, privatisation programmes and acquisitions of liabilities as a result of government guarantees are always policy related. Identifying other transactions in financial assets for policy purposes is not always easy. Although it is termed "lending minus repayment" in GFS 1986, this concept should not be confused with the term "net lending / borrowing" as defined in the System of National Accounts and GFS 2000. See also *deficit / surplus and policy balance*.

237. transfer

A transaction in which one individual or institutional unit provides a good, service or asset to another individual or unit without receiving from the latter any good, service or asset in return as a counterpart. Transfers may be made in cash or in kind.

236. συναλλαγές οικονομικών περιουσιακών στοιχείων για σκοπούς πολιτικής

Το GFS 1986 ορίζει τα «χορηγούμενα δάνεια μείον εξοφλήσεις» ως κρατικές συναλλαγές για απαιτήσεις χρεών και καθαρής θέσης (περιουσίας) που εγείρονται μάλλον για σκοπούς πολιτικής του δημοσίου, παρά για τη διαχείριση της κρατικής ρευστότητας. Στο GFS 2000, τα «χορηγούμενα δάνεια μείον εξοφλήσεις» ονομάζονται «οικονομικές συναλλαγές περιουσιακών στοιχείων για σκοπούς πολιτικής (ή με μη αγοραία-εμπορικά μέσα)». Αυτές οι συναλλαγές πραγματοποιούνται για σκοπούς όπως η αρωγή προβληματικών επιχειρήσεων ή η υποστήριξη νέων βιομηχανικών επιχειρήσεων και μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές, όπως η χορήγηση δανείων με συστατικό στοιχείο την επιδότηση των τόκων και η απόκτηση ή πώληση κοινών μετοχών. Σύμφωνα με το GFS, τα προγράμματα ιδιωτικοποίησης και η απόκτηση υποχρεώσεων, ως αποτέλεσμα κρατικών εγγυήσεων, συνδέονται πάντα με την πολιτική που ακολουθείται. Ο προσδιορισμός άλλων συναλλαγών επί οικονομικών περιουσιακών στοιχείων για σκοπούς πολιτικής δεν είναι πάντα εύκολος. Αν και στο GFS 1986 ονομάζεται «χορηγούμενα δάνεια μείον εξοφλήσεις», αυτή η έννοια δεν θα πρέπει να συγχέεται με τον όρο «καθαρή χορήγηση / λήψη δανείου», όπως προσδιορίζεται στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών και στο GFS 2000. *Βλ. επίσης έλλειμμα / πλεόνασμα και ισοζύγιο βάσει πολιτικής.*

237. μεταβίβαση

Μια συναλλαγή, στην οποία ένα άτομο ή θεσμική μονάδα παρέχει αγαθό, υπηρεσία ή περιουσιακό στοιχείο σε άλλο άτομο ή μονάδα, χωρίς να λαμβάνει από το τελευταίο κανένα αγαθό, υπηρεσία ή περιουσιακό στοιχείο σε ανταπόδοση για τη συναλλαγή. Οι μεταβιβάσεις μπορεί να πραγματοποιηθούν σε χρήμα ή σε είδος.

238. unfunded public pension liabilities

This term refers to future liabilities of government under unfunded, or partially funded public pension schemes. Liabilities for such schemes are generally not recognised in accounting terms until the obligation to pay arises, though this will depend on institutional arrangements in particular countries. Such future liabilities need to be taken into account in assessing fiscal sustainability over the long-term.

239. user charges

Payments made directly by the consumer for goods and services provided by public sector entities to the private sector (whether for partial or total recovery of costs of provision) as well as the internal pricing of goods and services (i.e. user charges between one government agency and another). In many countries, rules governing the scope and application of user charges, and the methodology for calculating them, are issued by the ministry of finance.

240. valuables

Capital assets that are not used primarily for the purpose of production or consumption but are held as store of values over time.

241. value for money audit

See performance audit.

238. υποχρεώσεις για κρατικές συντάξεις μη κεφαλαιοποιητικού τύπου

Αυτός ο όρος αναφέρεται σε μελλοντικές υποχρεώσεις της κυβέρνησης, με βάση τη μη κεφαλαιοποίηση ή τη μερική κεφαλαιοποίηση των κρατικών συνταξιοδοτικών προγραμμάτων. Οι υποχρεώσεις γι' αυτά τα προγράμματα γενικά δεν αναγνωρίζονται από την άποψη της λογιστικής, παρά μόνο όταν προκύψει η υποχρέωση για πληρωμή, αν και αυτό εξαρτάται από θεσμικές ρυθμίσεις σε ορισμένες χώρες. Αυτές οι μελλοντικές υποχρεώσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση της δημοσιονομικής σταθερότητας μακροπρόθεσμα.

239. επιβαρύνσεις (ή τέλη) χρήστη

Πληρωμές, οι οποίες ενεργούνται απευθείας από τον καταναλωτή για αγαθά και υπηρεσίες που παρέχονται από φορείς του δημόσιου τομέα στον ιδιωτικό τομέα (είτε για μερική είτε για ολική ανάκτηση του κόστους παροχής), όπως επίσης και η εσωτερική τιμολόγηση αγαθών και υπηρεσιών (δηλ. επιβαρύνσεις χρήστη μεταξύ δύο κρατικών υπηρεσιών). Σε πολλές χώρες, οι κανόνες που διέπουν το πλαίσιο και την εφαρμογή των επιβαρύνσεων αυτών, καθώς και τη μεθοδολογία υπολογισμού τους, καθορίζονται από το Υπουργείο Οικονομικών.

240. είδη / αντικείμενα αξίας

Πάγια, κεφαλαιουχικά στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία δεν χρησιμοποιούνται πρωταρχικά για το σκοπό της παραγωγής ή της κατανάλωσης, αλλά διατηρούνται ως μέσο αποθήκευσης αξίας με τη μορφή μακροχρόνιας επένδυσης.

241. έλεγχος αξίας σε σχέση με τα χρήματα που δαπανώνται

Βλ. έλεγχος απόδοσης.

242. verification (certification)

Once a bill for goods or services has been received, the relevant line ministry / agency must confirm that the bill is correct and that the goods or services have in fact been received. At this point, the bill becomes a liability of the public sector. In accrual accounting terms, an expenditure is recognised even though the bill has not yet been paid.

243. virement

The process of transferring expenditure provision from one line-item to another during the budget year. To prevent misuse of funds, spending agencies must normally go through approved administrative procedures to obtain permission to make such a transfer.

244. vote

See appropriation.

245. warrant

A release of all, or more commonly a part, of the total annual appropriation on a quarterly or monthly basis that allows a line ministry or spending agency to make commitments. See *apportionment*.

242. επαλήθευση (πιστοποίηση)

Όταν ληφθεί ένας λογαριασμός που αφορά στην παροχή αγαθών ή υπηρεσιών, το σχετικό υπουργείο / υπηρεσία πρέπει να επιβεβαιώσει ότι ο λογαριασμός είναι ορθός και ότι τα αγαθά ή οι υπηρεσίες έχουν πραγματικά ληφθεί. Σ' αυτό το σημείο, ο λογαριασμός καθίσταται υποχρέωση του δημόσιου τομέα. Από την άποψη της λογιστικής βάσει των δεδουλευμένων, μια δαπάνη αναγνωρίζεται έστω κι αν ο λογαριασμός δεν έχει ακόμα εξοφληθεί.

243. μεταφορά κονδυλίων

Η διαδικασία μεταφοράς της πρόβλεψης για μια δαπάνη από μια κατηγορία κονδυλίων σε άλλη, κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους (αναφορικά με τον προϋπολογισμό). Για να αποτραπεί η κακή χρήση των κεφαλαίων, οι υπηρεσίες που πραγματοποιούν δαπάνες πρέπει κανονικά να ακολουθούν τις εγκεκριμένες διοικητικές διαδικασίες, προκειμένου να λάβουν άδεια για την πραγματοποίηση τέτοιας μεταφοράς.

244. έγκριση (δια ψήφου)

Βλ. πίστωση (προϋπολογισμού).

245. ένταλμα

Αποδέσμευση όλων, ή συνηθέστερα ενός μέρους, των συνολικών ετήσιων πιστώσεων (προϋπολογισμού) σε τριμηνιαία ή μηνιαία βάση, η οποία επιτρέπει σε ένα υπουργείο ή σε μια υπηρεσία που πραγματοποιεί δαπάνες να προβεί σε δεσμεύσεις και να αναλάβει υποχρεώσεις. *Βλ. κατανομή.*

246. zero-base budgeting (ZBB)

A system of programme budgeting attempted in the US in the late 1990s. Literally interpreted, ZBB consists of evaluating all programmes each year and preparing the budget from scratch. In practice, however, the ZBB system did not go so far. Agencies were asked to rank the programmes within predetermined funding limits. The main features of the system consisted of: (i) formulating objectives for each agency; (ii) identifying alternative approaches to achieving the agency objectives; (iii) identifying alternative funding levels, including a "minimum" level normally below current funding; (iv) preparing "decision packages", including budget and performance information; and (v) ranking the decision packages against each other. Nevertheless, ZBB was excessively time-consuming and proved to be short-lived. However, similar approaches have been tried in other countries (e.g. the United Kingdom's programme of "Fundamental Expenditure Reviews" started in 1993). See also *performance budgeting*.

246. προϋπολογισμός μηδενικής βάσης (ZBB)

Σύστημα κατάρτισης προϋπολογισμού προγράμματος, το οποίο δοκιμάστηκε στις Η.Π.Α. στα τέλη της δεκαετίας του 1990. Στην κυριολεξία, η κατάρτιση ενός προϋπολογισμού μηδενικής βάσης συνίσταται στην αξιολόγηση όλων των προγραμμάτων κάθε χρόνο και στη σύνταξη του προϋπολογισμού από το μηδέν. Στην πράξη, ωστόσο, αυτό το σύστημα δεν προχώρησε πολύ. Ζητήθηκε από τις υπηρεσίες να κατατάξουν τα προγράμματα στα πλαίσια προκαθορισμένων ορίων χρηματοδότησης. Τα κύρια χαρακτηριστικά του συστήματος αποτελού-νταν από: i) τον καθορισμό αντικειμενικών στόχων για κάθε υπηρεσία, ii) τον προσδιορισμό εναλλακτικών προσεγγίσεων για την επίτευξη των αντικειμενικών στόχων της υπηρεσίας, iii) τον προσδιορισμό εναλλα-κτικών επιπέδων χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένου ενός «κατώ-τατου» επιπέδου, το οποίο είναι κανονικά χαμηλότερο της τρέχουσας χρηματοδότησης, iv) την επεξεργασία «πακέτων αποφάσεων», τα οποία συμπεριλαμβάνουν πληροφορίες για τον προϋπολογισμό και την από-δοση και v) την κατάταξη αυτών των πακέτων αποφάσεων. Παρόλα αυτά, το σύστημα κατάρτισης προϋπολογισμού μηδενικής βάσης ήταν υπερβολικά χρονοβόρο και αποδείχτηκε βραχύβιο. Ωστόσο, παρόμοιες προσεγγίσεις έχουν επιχειρηθεί και σε άλλες χώρες (π.χ. το πρόγραμμα της «Ανασκόπησης των Βασικών Δαπανών» ξεκίνησε το 1993 στο Ηνωμένο Βασίλειο). Βλ. επίσης *προϋπολογισμός με βάση την απόδοση*.